

ČETRI KLUBI EIROPĀ. KURŠ TIKS TĀLĀK?

Sporta Avīze

#26 (902)

Cena Ls 0,93

2013. GADA 2.-8. JŪLIJS

KASPARS DAUGAVIŅŠ

KURŠ IR LABĀKAIS
LATVIEŠU LEĢIONĀRS?

ALEKSANDRS SAMOILOVS

KĀ KĻŪT PAR PASAULES
ČĒMPIONIEM?

TIMMA

9 SOLI LĪDZ NBA

ISSN 1691-0451

9 771407 342000

26

Mediju
nams

JAUNAIS JŪLIJA NUMURS!

MEKLĒ VISĀS TIRDZNIECĪBAS VIETĀS!

NEDĒĻAS JUBILĀRI

Dace Krūmiņa	2.07.1969.	basketbols
Tomass Dukurs	2.07.1981.	skeletons
Jānis Lanka	3.07.1940.	vieglatlētika
Tēmu Selannē	3.07.1970.	hokejs
Māris Ziediņš	3.07.1978.	hokejs
Aleksejs Širovs	4.07.1972.	šahs
Rinalds Sirsniņš	4.07.1985.	basketbols
Ilmārs Tomans	5.07.1968.	hokejs
Leonīds Beresņevs	6.07.1958.	hokejs
Po Gasols	6.07.1980.	basketbols
Lilita Svarinska-Bergvalde	7.07.1950.	basketbols

Jānis Skrastiņš	7.07.1955.	bobslejs
Zilke Oto	7.07.1969.	kamaniņas
Džo Sakiks	7.07.1969.	hokejs
Ēriks Cābels	7.07.1970.	riteņbraukšana
Kaspars Stupelis	7.07.1982.	motokross
Inna Poluškina	7.07.1984.	vieglatlētika
Andrejs Štolcers	8.07.1974.	futbols
Andris Umbraško	8.07.1978.	basketbols
Ieva Kubliņa	8.07.1982.	basketbols

KALENĀRS

2. JŪLIJS	
PČ pludmales volejbolā (Stare Jablonki)	
9.45	Minusa/Ikauniece un Forere/Veržē-Deprē
14.00	Šmēdiņš/Samoilovs un Sorokins/Šmēdiņš
14.00	Plaviņš/Pēda un Čeki/Ingrosso
3. JŪLIJS	
PČ pludmales volejbolā (Stare Jablonki)	
9.45	Minusa/Ikauniece un Bineke/Grosnere
12.00	Plaviņš/Pēda un Lehs/Vojtasiks
14.00	Šmēdiņš/Samoilovs un Milners/Vucls
14.00	Sorokins/Šmēdiņš un Spijkers/Varenhorsts
4. JŪLIJS	
EČ basketbolā sievietēm (U-20). B divīzija	
14.45	Latvija un Čehija (Albenā)
17.00	Portugāle un Izraēla (Albenā)
19.15	Bulgārija un Beļģija (Albenā)
21.30	Makedonija un Lielbritānija (Albenā)
Pārbaudes spēle basketbolā	
18.00	Latvija U-16 (s) un Somija U-16 (s) (Aniškščos)
19.00	Latvija U-20 (v) un Zviedrija U-20 (v) (Priekulos)
PČ pludmales volejbolā (Stare Jablonki)	
9.45	Plaviņš/Pēda un Elisons/Emanueli
14.00	Sorokins/Šmēdiņš un Milners/Vucls
14.00	Šmēdiņš/Samoilovs un Spijkers/Varenhorsts
Dimanta līga vieglatlētikā (Lozannā)	
5. JŪLIJS	
EČ basketbolā sievietēm (U-20). B divīzija	
14.45	Rumānija un Portugāle (Albenā)
17.00	Beļģija un Čehija (Albenā)
19.15	Lielbritānija un Bulgārija (Albenā)
21.30	Izraēla un Makedonija (Albenā)
Pārbaudes spēle basketbolā	
18.00	Latvija U-16 (s) un Somija U-16 (s) (Aniškščos)
16.00	Latvija U-18 (v) un Polija U-18 (v) (Kaunā)
PČ pludmales volejbolā (Stare Jablonki)	
6. JŪLIJS	
EČ basketbolā sievietēm (U-20). B divīzija	
14.45	Latvija un Beļģija (Albenā)
17.00	Makedonija un Rumānija (Albenā)
19.15	Bulgārija un Izraēla (Albenā)
21.30	Čehija un Lielbritānija (Albenā)
Pārbaudes spēle basketbolā	
18.00	Latvija U-16 (s) un Polija U-16 (s) (Aknīščos)
16.00	Latvija U-18 (v) un Igaunija U-18 (v) (Kaunā)
PČ pludmales volejbolā (Stare Jablonki)	
Dimanta līga vieglatlētikā (Parīzē)	
7. JŪLIJS	
Pārbaudes spēle basketbolā	
Latvija U-16 (s) un Polija U-16 (s) (Gžičko)	
16.00	Latvija U-18 (v) un Lietuva U-18 (v) (Kaunā)
18.00	Latvija U-16 (v) un Somija U-16 (v) (Kandavā)
PČ pludmales volejbolā (Stare Jablonki)	
8. JŪLIJS	
LČ futbola. Pirmā līga	
18.00	«Auda» un «Ventspils-2» (Kekavā)
EČ basketbolā sievietēm (U-20). B divīzija	
14.45	Portugāle un Makedonija (Albenā)
17.00	Latvija un Lielbritānija (Albenā)
19.15	Rumānija un Bulgārija (Albenā)
21.30	Izraēla un Čehija (Albenā)
Pārbaudes spēle basketbolā	
Latvija U-16 (s) un Polija U-16 (s) (Gžičko)	
18.00	Latvija U-16 (v) un Somija U-16 (v) (Kandavā)

TĀ BIJA...

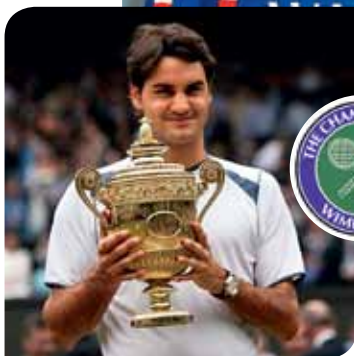
Par Vimbldonas tenisa turnīra uzvarētāju kļūst Martina Hingisa, kura finālā ar 2-6, 6-3, 6-3 pārspēj Janu Novotnu un kļūst par visu laiku jaunāko turnīra uzvarētāju. Hingisa šajā dienā ir tikai 15 gadus un 282 dienas veca. Iepriekšējais rekords, kurš piederēja Lotijai Dodai un turējās kopš 1887. gada, pārspēts tikai par trīs dienām.

Eiropas čempionāta futbolā finālā Francija ar 2:1 pārspēj Itāliju. Par mača varoni kļūst Davids Trezegē, kurš

papildlaikā gūst toreiz vēl spēkā esošos zelta vērtus. Līdz ar to Francija kļūst par pirmo izlasi, kura pēc uzvaras pasaules čempionātā pēc diviem gadiem kļūst arī par Eiropas čempioni.

Par Vimbldonas tenisa turnīra čempionu kļūst 23 gadus vecais šveicietis Rodžers Federers.

Viņš ir tikai ceturtais tenisists Vimbldonas turnīra vēsturē, kurš par čempionu kļūst trīs gadus pēc kārtas. Pirms viņa to izdarīja Freds Perijs, Bjerns Borgs un Pits Samprass.

PASMAIDI

– Štirlic, kādā krāsā ir manas apakšbikses? – jautā Millers.
– Sarkanas, – nedomājams atbild Štirlics.
– Te es jūs arī pieķēru! – nopriecājas Millers. – Manu apakšbikšu krāsu bez manis vēl zina tikai krievu pianiste.
– Netēlojat muļķi, Miller. Un aiztaisiet bikšu priekšu, – mierīgi atbild Štirlics.

GUDRI PATEIKTS

Lai nokļūtu tur, kur nekad neesi bijis, tev būs jāiet pa ceļu, pa kuru nekad neesi gājis.

Tomass Stērnss Eliots

Žurnāls «Sporta Avīze»
Reģ. apliecināts Nr. 000361062
Izdevējs: SIA «Mediju nams»
Reģ. Nr. 40003610627

Redakcijas adrese:
Cēsu iela 31/2, Rīga, LV-1012
e-pasts: sportav@nra.lv
www.sportaavize.lv

Redakcijas tālrūni:
67886785, 67886786, 67886787
Reklāmas tālrūnis 67886730, **fakss** 67886734
e-pasts: liene@sportacentrs.com

Iespiests: SIA «Poligrāfijas grupa Mūkusalā»
Mūkusalā 15A, Rīga, Latvija
Pārpublicēšanas gadījumā atsauce uz «Sporta Avīzi» obligāta

Galvenais redaktors: Ēriks Strauss. **Redakcija:** Ingmārs Jurisons, Romāns Kokšarovs, Ingrida Kraukle, Jānis Matulis, Armands Podāns, Dainis Āzens, Ilvars Koscinkevičs.
Mākslinieks: Edgars Švanks. **Datorgrāfiķi:** Gatis Pabērzs, Raivis Salmiņš. **Numura karikatūra:** Gatis Šjūka. **Foto:** Romāns Kokšarovs, SCANPIX, Reuters.

PIEDĀVĀJUMS BEZ TRIKIEM. Viss ir skaidrs no sākuma.

Samsung Galaxy Ace plus

Ls 15 pirmā iemaksa
Ls 6 mēneša maksa

Sony Xperia™ go

Ls 15 pirmā iemaksa
Ls 7,50 mēneša maksa

LG Optimus L5 II

Ls 10 pirmā iemaksa
Ls 6 mēneša maksa

Garlaicīga, bet tomēr svarīga informācija:

Telefonu piedāvājums ir spēkā ar tarifu plāniem Bite 1 un Bite 2, slēdrot līgumu uz 24 mēnešiem. Sākumā vēlamies Tevi iepazīt, tāpēc, lai iegādātos telefonu, tev jābūt 3 apmaksātiem rēķiniem vai jāuzrāda 3 pēdējie rēķini no iepriekšējā operatora. Ja vēlies parņemt telefonu ar priekšpamaksas Bites Karti, tad tev jābūt tas lietotājam vismaz 3 mēnešus.

bite.lv

(le) naidnieks

Katram TV tēlam ir ļoti viegli atrast viņa līdzinieku reālajā dzīvē. Skat, ir tāds raidījums kā «naša raša», kurā divi krievu humora plēsēji tēlo visvisādas lomas. Piemēram, blondais vīrelis, kurš cauriem vakariem zviln un divāna, grauž voblu un krievu nacionālo ēdienu semočkas un sarunājas ar televizoru. Viņam ir viedoklis par visu, un vienmēr pareizāks par ekrānā dzirdēto. Ilgi nebija jāmeklē viņa līdzinieks tepat Latvijā, un tas ir neviens cits kā pašpasludinātais basketbola ģenerālis Valdis Valters. Viņš kā «našas rašas» varonis nekur neiet, sabiedrībā parādās retu reizi, perfekti pārzina TV programmu un, izmantojot mūsdienu tehnoloģijas, sarunājas pats ar sevi. Ja īstais tēls to dara nekaitīgi un cenšas sasmidzināt TV skatītājus, tad pašmāju divānā sēdētājs ar savām viena aktiera dotībām zombē sabiedrību ar kaitnieciskumu. Patiesībā šī profesija Valdim ir pietāvējusi vislabāk un tajā viņš ir racis visu savu apzinīgo mūžu. Kad pats bija spēlētājs, kad bija funkcionārs, kad treneris un kad viņš vairs nav nekas. Kā tas ir bijis visos laikos, neviens cits, izņemot Valteru, nezina labāk, kuri cilvēki ir jāaicina uz izlasi, kuri treneri ir vislabākie, ar kurām rakstura īpašībām nedraudzējas basketbolisti, kura paudze ir zudusi utt. Agrāk Valdis to darīja, staigājot pa kabinetiem, ložņājot aiz spēlētāju mugurām, mētājot pudeles un bumbas un darot vēl simt ar basketbolu saistītas lietas. Šodien viņa uzbrukumi basketbolam ir kļuvuši modernāki, taču ne mazāk naidīgi. Iepazinies ar jaunākajām tehnoloģijām un

iejuties TV zvaigznes tēlā, kura reti kad tiek pie vārda, Valdis neslēpj savas antipātijas pret visu, kas notiek zem groziem. Te viņam nepatīk gada labāko spēlētāju izvēles kārtība, te viņš jau ir paspējis norakstīt izlasi un visus tajā pierakstītos kandidātus, ar smago tehniku pārbraucis pāri visam basketbolam. Valdim ir viedoklis par visu. Arī par to, kas notiek austrumos un kur internets ir pierakstīts vienīgajā sprototamajā svevalodā. Vai ir runa par naftas dziļurbumiem, vai par politisko stāvokli šajā valstī. Ko viņš saskata un kā viņš saskata Krievijas politikā, maza daļa, bet, pašam esot laba limeņa basketbolistam un sliktam funkcionāram, ir tomēr jāciena savi izbijušie kolēģi, ar kuriem sēdēts un, iespējams, arī dzerts pie viena galda. Savulaik Valtera sabiedriskās aktivitātes tika pieskaņotas mēnes fāzēm un ilga vien pāris dienas mēnesī, taču šodien fāzes ir nemainīgas jau ilgāku laiku un ikvienu Valtera sevis publiskošana un atrādišana sabiedrībai zaudējusi jebkādu kontroli. Pareizāk sakot, Valters nekontrolē savu verbālismu – tā vien rodas iespāids, ka viņš uz mačiem ir izaicinājis anonimos interneta komentāru rakstītājus. Ar vienu būtisku atšķirību – Valdis neslēpj savu vārdu! Diemžēl tā arī viņa vienīgā pozitīvā iezīme, bet pārējais ir nekas cits kā kaitniecība basketbolam, un vēl skumjāk, ka tā ir apzināta. Stulba un slimīga, taču apzināta. Par laimi, Valtera viedokli basketbola aprindās ieklausās retais.

Ēriks STRAUSS un

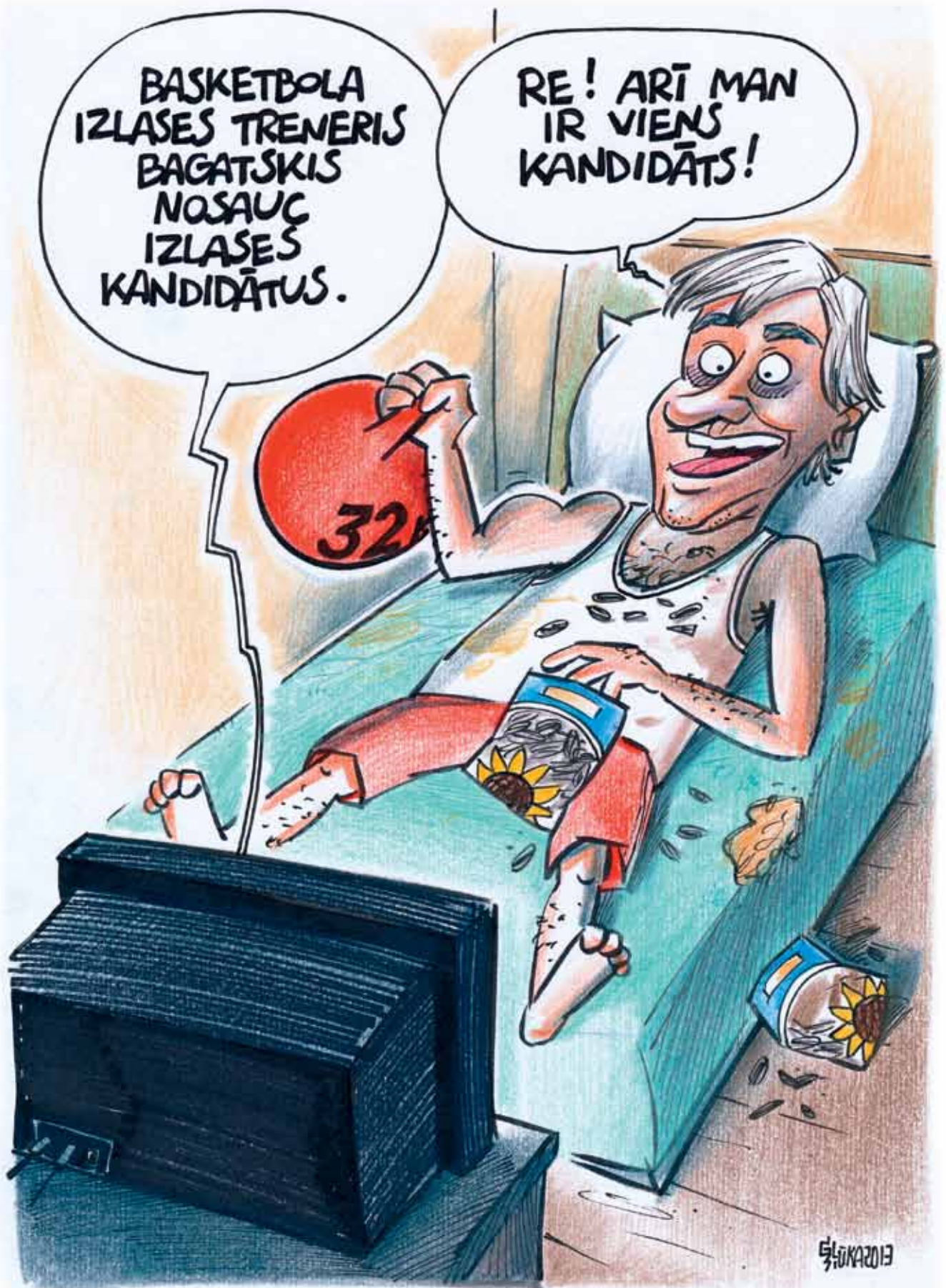

Nedēļas sportists

JĀNIS TIMMA

Pagājušajā nedēļā NBA komandas izvēlējās savus nākotnes spēlētājus. Izvēlējās 60 šā brīža labākos, un starp viņiem bija arī latvietis Jānis Timma. Līdz šim bijām pieraduši, ka teju katru vasaru pa kādam jaunajam latviešu talantam izvēlas NHL komandas. Nonākot šo Ziemeļamerikas profesionālo līgu komandu redzeslokā, tā ir zīme, ka jaunais basketbolists vai hokejists ir sasniedzis to meistarības līmeni, kuru saviem bļociņiem garām nepalaidī izlūki. Nonākt līdz šo

līgu priekšdurvīm vēl neko nenozīmē. Tā ir tikai zīme jaunajiem puikām, ka ir vērts strādāt tālāk un darīt to ar vēl lielāku atdevi, un tālākā virzība šajās līgās ir tikai un vienīgi atkarīga no pašiem jaunekļiem. Nenoliedzami, ka iekļūšana NBA draftā ir krietni sarežģītāka nekā NHL, un, lai cik augstu vai zemu tiek vērtēta šogad izvēlēto paudze, Latvijas basketbolam Timmas iekļūšana izvēlēto sešdesmitniekā ir zīme, ka daudzu tā saukto basketbola speciālistu un ģenerāļu noniecinātā LBL tomēr bija, un ir būs pirmā laipa uz lielo basketbola skatuvi. Andris Biedriņš, Dāvis Bertāns un Jānis Timma – viņi visi ir izauguši tieši Latvijā, tieši LBL apguvuši basketbola ābeci, un savā ziņā šo trīs spēlētāju nonākšana NBA aprītē ir zināms kvalitātes apliecinājums vietējam basketbola tirgum. Iespējams, ka Timma jau pavisam drīz tiks pie līguma ar «Grizzlies», iespējams, ka jau šogad viņš uzspēlēs NBA, un tikpat iespējams, ka viņš nekad šajā līgā nespēlēs, taču no viņa CV neviens vairs neizdzēsīs ierakstu – Memfisas «Grizzlies» viņu izvēlējās 2013. gada draftā ar kopējo 60. numuru!

TIMMAS soļi līdz NBA

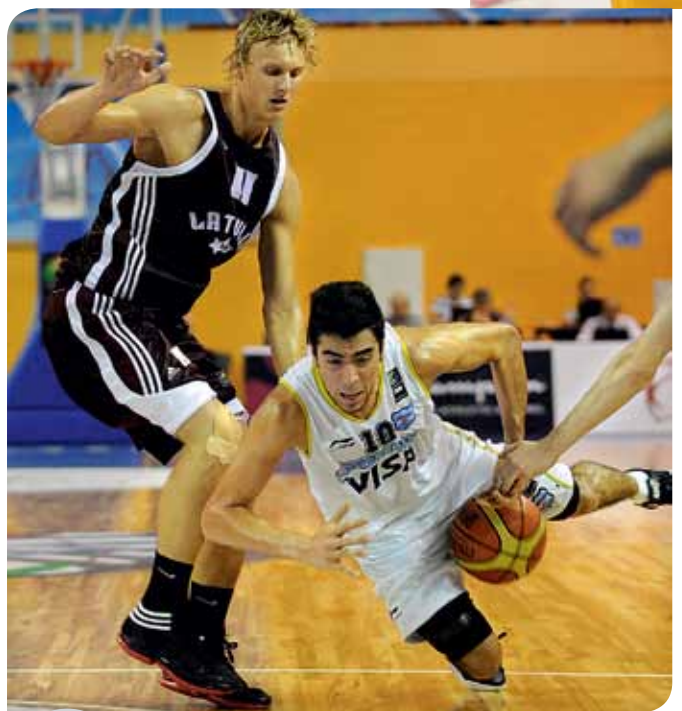
RAIMONDS RUDZĀTS

Aizvadītajā nedēļā Jāni Timmu no Krāslavas ar kopējo 60. numuru NBA draftā izvēlējās Memfisas «Grizzlies». Pārsteigums, taču ne šoks. Timma ir tikai trešais latviešu basketbolists, kurš jebkad ir izraudzīts NBA draftā. Lai arī debija lielajā līgā vēl būs jānopelna ar smagu darbu, mums ir jārespektē jau paveiktais. Un darīts ir patiešām daudz. Kāds bija Jāņa ceļš līdz NBA?

1.
↑ Krāslavas bērnu komandas treneris Raitis Timma ar saviem auzdzēkņiem. Ar bumbu viņa dēls Jānis. Ne viens ne otrs tobrīd vēl nenojauš, ka pēc 13 gadiem viņu ceļš aizvedīs līdz pat NBA.

Lai arī Jānis Timma savas basketbola gaitas uzsāka Krāslavā, viņa dzimtā puse ir Gulbenes rajons, Lizums. No turienes nāk arī cits Latvijas basketbola zināms Jānis – Graudiņš. «Mēs atbraucām uz Krāslavu, jo mani pasauca Krāslavā izveidot basketbola nodaļu,» atminas Raitis Timma, Jāņa tēvs un pirmais treneris. «Jānim bija divarpus gadu. Es viņu parasti paņēmu ātrāk no bērnudārza un ņēmu sev līdzi uz treniņiem – viņš parasti pa balkonu braukājās ar ritenīti vai skrituljdēli. Kad palika vecāks, sāka trenēties. Jau 6 gadu vecumā, bērnudārzā vēl iedams, viņš nospēlēja jau savu pirmo spēli pie četrus gadus vecākiem puīšiem. Tā bija spēle pret Madonu, manuprāt,» atceras Timma seniors. Tēvs atceras, ka Jānis bija izteikts līderis, spēlējot savā vecuma grupā, velkot uz priekšu visu Krāslavas komandu, kā arī liekot runāt par sevi kā patiešām talantīgu basketbolistu. Blondais un slaidais Timma bija pamanīts jau laikus.

2.
15 gadu vecumā Jānis pirmo reizi atzīmējās pieaugušo basketbolā. 2007./2008. gada sezonā Timma spēlēja «DU/Swedbank» sastāvā Amatieru basketbola līgā (tagad – LBL 3. divīzija), izejot laukumā deviņās spēlēs. Vidēji 12 minūtes spēlē, kuru laikā caurmērā tika gūti 5 punkti, izcīnītas 1,3 atlēkušās bumbas. Tosezon Jānis pabeidza pamatskolu un spēra nākamo soli preti NBA draftam. «Mēs abi divi nospriedām, ka jāiet dziļākos ūdeņos. Viņš aizbrauca uz Rīgu,» skaidro tēvs.

← **Pirmā nopietnā atzinība vīriešu basketbolā. Jānis atzīts par Baltijas basketbola ligas finālturnīra vērtīgāko spēlētāju.**

3.

← **Pavērsiena punkts Jāņa karjerā. Pēc pasaules čempionāta U-19 daudziem Latvijas izlases spēlētājiem parādījās iespējas turpināt karjeru ārzemēs, bet Timmam šādu iespēju nebija.**

Vidusskolas gaitas Jānis Timma uzsāka basketbolam allaž draudzīgajā Rīgas 49. vidusskolā. Spēlēt viņš sāka BS «Rīga/1188», kas pirms visu Rīgas basketbolu skolu sapludināšanas vienā bija labākā Latvijā. Timmu uz Rīgu uzaicināja basketbola skolas direktors Guntis Šēnhofs, kurš savulaik aktīvi ceļoja pa Latviju talantu meklējumos, kam tagad – vadot apvienoto basketbola skolu – fiziski vairs neesot laika. «Timmas sakarā atzīmējams ir tas, ka viņa treneris bija arī viņa tēvs. Lai dabūtu spēlētāju no provinces uz Rīgu, parasti ļoti grūti ir ar treneriem runāt. Treneri nereti ir egoistiski, nav paškritiski, novērtējot savas spējas attīstīt talantus. Bieži vien pat ir nāids no treneru puses. Šajā gadījumā ar Timmu neviens nebija jāpierunā: tēvs no pusvārda visu saprata, labprāt savu dēlu atdodot uz Rīgu, atklātā tekstā pasakot, ka vairāk neko iedot viņš vairs nevar,» atceras Guntis Šēnhofs.

4.

1992. gads, kurā dzimis ir arī Jānis, ir viens no talantīgākajiem Latvijas basketbolā, savukārt komanda, kurā viņš nonāca, bija neapšaubāmi spēcīgākā Latvijā. Matīsa Vārns vadībā t.s. pols (aizgūvums, kas ir tautās vēl aizvien, palicis no BS «Rīga/Pols» laikiem) Latvijas čempionātā nebija uzvarējuši tikai vienā sezonā. Dukulis, Vecvagars, Dāvis Bertāns, Vītiņš, Zēbergs, Saknītis – visi šie spēlētāji ir vairāk vai mazāk zināmi Latvijas basketbolā un bija Jāņa komandas biedri viņa pirmajā «Rīgas gadā». 2009. gadā BS «Rīga» kļuva par Latvijas čempioniem B1 vecuma grupā un uzvarēja arī EYBL.

5.

↗ **Bronzas komanda. 2010. gadā Viļņā Latvijas U-18 izlase izcīnīja Eiropas čempionāta bronzas medaļas un Jānis bija viens no šīs komandas līderiem.**

Timma Rīgā ieradās, lai sasniegtu augstākos mērķus basketbolā. «To, kas neizdevās pašam, gribēju, lai dēls sasniedz,» neslēpj Raitis Timma. «Kad viņš devās uz Rīgu, bija mums tāda doma, ka vajadzētu uz NBA tiekties. Es domāju, mums paveicās ar to, ka labi cilvēki gadījās ceļā – Guntis Šēnhofs, Mārtiņš Lauva, Līga Kļaviņa, Dainis Bertāns, Ziedonis Jansons, Matīss Vārns.» Vēl arī Timma seniors piemin serbu speciālistu Zlatanu Presiču, kur Rīgā strādāja vairākus gadus. Presiča lomu izceļ arī Šēnhofs: «Zlatans Presičs tika piesaistīts individuālās tehnikas attīstīšanā. Presičs ar sportistiem strādāja ļoti ātri no rītiem – 7.00 trīs reizes nedēļā.» Tosezon Timma noslēdza līgumu ar Mārtiņa Lauvas izveidoto Basketbola attīstības aģentūru (BAA). Viņš ir viens no tiem dažiem, kas sadarbību ar BAA turpina arī šobrīd. Mārtiņš Lauva nav aizmirsis sadarbības sākumu: «Jānis noteikti nebija talantīgākais, nebija absolūts līderis. Tajos 16 gados viņš tikko bija sācis tā nopietni spēlēt. Domāju, mūsu lielākā loma bija tajā, ka mēs viņu noturējām 2. numura [uzbrūkošā aizsarga] pozīcijā, neskatoties uz augma centimetriem. Gan BS «Rīga», gan mūsu LBL 2. divīzijas komandā viņš nereti vadīja pat saspēli, un tas, manuprāt, bija ļoti vērtīgi.» Lauva tāpat kā Timmas ģimene jau no paša sākuma izvirzīja maksimālo mērķi – sasniegt NBA. «Maksimālā programma mums jau no paša sākuma bija NBA. Man tolaik bija ļoti ciešs kontakts

ar Biedriņu, biju pie viņa ciemos. Redzēju, ka tas nav nekas tāds – tās nav debesis. Redzēju, ka ar darbu viss ir sasniedzams,» stāsta Mārtiņš Lauva.

2008./2009. gada sezona mums ir palikusi atmiņā ar vienubrīd tautā tik milētā un finansiāli rocīgā «ASK/Rīga» beigu sākumu. Finansiālā krīze, kas bija piemēklējusi Latviju, ko lielā mērā veicināja arī «Parex» bankas – «ASK/Rīga» galveno atbalstītāju – krahs, sāka gremdēt arī pašu komandu. Labākie spēki pameta grimstošo kuģi, bet tas savukārt deva negaidītu iespēju tikt laukumā jaunajiem – starp viņiem bija arī Jānis Timma. 2009. gadā «ASK/Rīga» izcīnīja Latvijas bronzu, savu roku pielika arī Timma.

6.

➤ **No Eiropas U-18 bronzas komandas jau divi spēlētāji tikuši līdz NBA. Pērn tika nodraftēts Dāvis Bertāns, šogad – Jānis Timma.**

↓ **Finansiāli turīgais Rīgas ASK pamazām gāja pa burbuli, taču Jānis tomēr spējēja uzvilkt šīs komandas formas kreklu.**

2009./2010. gada un 2010./2011. gada sezonas Timmam visciešākā sadarbība bija ar Ziedoņa Jansona un Daiņa Bertāna treneru tandēmu. Abi šie treneri vadīja BS «Rīga» vecākās grupas komandu, kurā abas šīs sezonas aizvadīja Timma, kā arī bija pie Latvijas U-18 izlases stūres Eiropas čempionātā 2010. gadā (bronza) un U-19 pasaules čempionātā Latvijā gadu vēlāk, kur mūsējie ceturtdaļfinālu nesasniedza. Šo divu sezonu laikā Timma spējēja uzspēlēt gan «Barons/Okarte» rindās, gan kļūt par LBL 2. divīzijas čempionu. Mārtiņš Lauva laiku pēc U-19 pasaules čempionāta sauc par pagriezienu punktu Timmas karjerā. «Izteikts pagriezienu punkts bija pēc U-19 pasaules čempionāta, kad Jānim nebija neviena piedāvājuma. Citiem līderiem bija. Domāju, tas bija vērtīgākais, kas tajā posmā varēja ar viņu notikt, jo izmainījās attieksme pret darbu, pret cilvēkiem. Pēdējos divos gados viņš ir kļuvis daudz mērķtiecīgāks, apzinīgāks,» uzskata Lauva.

2011./2012. gada sezonu Jānis Timma aizvadīja «Liepājas lauvās» Agra Galvanovska virsvadībā. Sāka ne sevišķi pārliecinoši, saņemot Galvanovska kritiku par dažādiem ne līdz galam apgūtiem basketbola pamatelementiem. Vēl Timmas sezonai pa vidu izskrēja totalizatoru skandāls, kurā viņš bija vistiešākajā mērā iesaistīts, taču acīmredzot ļāva pārvērtēt savu lomu basketbolā un dzīvē vispār. «Varu pateikt, ka Timma pilnībā mainījās uz pozitīvo pusi – viņš to pierādīja gan treniņos sparringojot, gan ar attieksmi sadzīvē, gan spēlēs,» pēc sezonas «Sporta Avīzei» teica «Liepājas lauvu» direktors Artūrs Košeļevs. Labus vārdus jau pēc sezonas iepriekš kritizētajam spēlētājam netaupīja arī Galvanovskis, sakot: «Viņš progresēja visas sezonas garumā – gan aizsardzībā, gan spēlē ar muguru pret grozu, kas viņiem pietrūka, kā arī metiena ātrumu pilnveidojām.» Liepājnieki izcīnīja LBL bronzu, bet Timma, kurš sezonas laikā bija ievērojami progresējis, pārcēlās uz citu Kurzemes pilsētu – Ventspili.

↓ **Viens no starpposmiem ceļā uz NBA draftu – pierakstīšanās Rīgas «Baronos».**

7.

8.

BK «Ventspils» aizvadītajā sezonā bija piemērota vieta Timmam. Latviešu treneris Roberts Štelmahers, daudz jaunu un talantīgu pašmāju spēlētāju, kā arī starts laba līmeņa turnīros – ko gan vairāk jauns spēlētājs var vēlēties? Štelmahera vadībā sezonas laikā progresēja teju visi komandas spēlētāji, un Jānis Timma nebija izņēmums. Timma bija viens no komandas nozīmīgākajiem spēlētājiem, būdams produktīvs gan punktu gūšanā, gan atlecošo bumbu izcīnīšanā, gan rezultatīvo piespēju dalīšanā. «Ventspils» kļuva par pirmo latviešu komandu – BBL čempioniem, savukārt Timma tika atzīts par «Final 4» vērtīgāko spēlētāju.

Nokļūstot Ventspilī pie Roberta Štelmahera, Jānis turpina progresēt un tieši šajā omandā tiek salikti pēdējie akcenti lai viņu pamanītu pasaules spēcīgākajā līgā. →

9.

↳ Liepājas posms Timmas karjerā ierakstīts gan baltā, gan tumšā krāsā. Vispirms totalizatoru skandāls, bet pēc tam krasa attieksmes maiņa pret sevi, pret darbu, pret basketbolu.

Pēc aizvadītās sezonas Timma pieteicās NBA draftam. Tobriek daudz smīkņāja par jaunā basketbolista izredzēm tikt draftētam, taču, labi sevi pierādījis «adidas Eurocamp», kur jau ierasti pirms drafta pulcējas talantīgākie Eiropas basketbolisti, Timma saņēma vairākus izaicinājumus atrāties NBA klubiem. «Pēc tā, ko es redzēju Trevīzā, un tā, ko man teica vairāku klubu menedžeri, man viņa draftēšana pārsteigums nebija,» stāsta Mārtiņš Lauva, sakot, ka pēdējās dienās rosība ap Jāni jau ir bijusi mērķtiecīga, kas ļāvis prognozēt, ka Timmu tomēr draftēs, un to izdarīs Memfisa.

TIMMA iet soli pa solim

RAIMONDS RUDZĀTS

Jāņa Timmas izraudzīšana NBA draftā daudziem Latvijā bija piektdienas rīta pārsteigums. Arī Ziemeļamerikas basketbola fanu forumos daudzi tikai parausta plecus par šādu Memfisas «Grizzlies» otrās kārtas izvēli. Taču pats Jānis jau pirms drafta zināja, ka, ja kāda komanda viņu draftā vispār izvēlēšies, tad tā, visticamāk, būs «Grizzlies». Tā arī notika. Ar pašu Timmu «Sporta Avīze» sazinājās, kad Latvijā bija jau vēls piektdienas vakars, bet Jānis tur tālajā Amerikā nesen kā bija pamodies jaunai dienai. Pirmās emocijas jau bija nosēdušās, taču gandarījums viņa balsī bija saklausāms.

- Cik ļoti pats gaidīji to, ka varētu tikt nodraftēts?

- Kaut kādi solījumi bija, bet tā – 50/50. Zināju, ka neesmu bijis pietiekami ilgu laiku Amerikā, neesmu līdz galam sevi parādījis. Domāju, ja būtu atbraucis uz kādu «Nike Hoop Summit» šeit ātrāk, tad, iespējams, būtu kādu vietu augstāk, bet tagad, pa lielam, vietai otrajā kārtā nav nozīmes – vai esmu 31. izvēle, vai 60. Vienīgi – lielāks stress gaidīt līdz pašam beigām.

- Tev tas stress laikam savas stundas piecas bija.

- Jā. Apmēram piecas stundas sēdēju un skatījos to visu. Pie 55. izvēles Memfisa savas tiesības pārdeva «Warriors», tad sāku jau šaubīties. Bet pagāja viens «pick», un man zvanīja mans Eiropas aģents Tolga Tugsavuls. Viņš teica, ka izskatās, ka tomēr nebūs, Memfisa savas izvēles tiesības pārdeva, tagad labāk domājam, kurā NBA Vasaras līgas komandā tu spēlēsi. Mēs runājām, un tad man zvanīja mans pārstāvis Amerikā Džastins Zaniks, kurš teica, ka mani nodraftēs ar pēdējo, 60. numuru, nevis 55., kā bija cerēts. Tad viss apgriezās ar kājām gaisā – otrādi.

- Bet viss veiksmīgi – nekas jau no tā nemainās.

- Viss ir perfekti! Tagad jāturpina trenēties, jāpierāda sevi tālāk.

- Tātad tu jau pirms draфта apmēram zināji, ka tā varētu būt Memfisa, kas tevi izvēlās?

- Jā, par 70% zināju, ka, ja mani izvēlēsies, tad tā būs Memfisa, un 50/50 bija iespēja, ka mani izvēlēsies. Jo viņi domāja par maiņām, izvēles tiesību pārdošana, taču beigās tomēr izlēma, ka varētu būt šādi.

- Kāpēc tieši Memfisa?

Kā tev šķiet, ar ko tu viņus piesaistīji? Tu noteikti ar viņiem pirms draфта kontaktējies.

- Man tā šķiet, ka es sevi labi parādīju «adidas Eurocamp». Pēc nometnes otrās vai trešās dienas man pienāca klāt divi cilvēki: viens bija kāds skauts no Memfisas, bet otrs bija Džons Holindžers [«Grizzlies» viceprezidents, atbildīgais par basketbola operācijām]. Viņi aprunājās ar mani un izteica lielu interesi redzēt uz vietas

Amerikā – gribot pārbaudīt, kā es izskatīšos tur. Teica, ka mans sniegums viņiem ļoti patīkot, un prasīja par manām saistībām ar BK «Ventspils». Nākamajā dienā viņi sazinājās ar manu aģentu. Jāsaka paldies maniem aģentiem par saplānotajiem «workout» treniņiem. Nebija nekā lieka, nebija izmesta laika un spēka. Man pirms Memfisas bija paredzēts braukt uz Milvoki un Portlendu, bet beigās neaizbraucu ne uz vienu, ne uz otru, jo tomēr aģenti labi zina savu darbu, labi pazīst cilvēkus un zināja, ka man lielākas iespējas ir nonākt Memfisā, tāpēc ieguvu brīvu laiku atpūsties. Pēc tam mani sagaidīja ļoti smags treniņš, turklāt izrādījās, ka nevis viens, bet divi.

- Kā tu vispār raksturotu šo treniņu intensitāti, atrādoties NBA klubiem? Ko tu biji gaidījis, un kā bija īstenībā?

- Hjuštonā man bija smagākais treniņš, gandrīz bez atpūtas. Ilgākās pauzes bija vienas vai divu minūšu garumā, lai padzertos un ievilktu elpu. Tas bija divu stundu treniņš bez visiem testiem un pārbaudēm. Memfisā bija it kā īss, bet intensīvs treniņš. Treniņus ir grūti salīdzināt – katrai komandai ir sava pieeja. Daži mēģina pārbaudīt fizisko sagatavotību, daži atlasa daudzmaz līdzīgus spēlētājus, saliek kopā un pārbauda, pievērsot uzmanību tām īpašībām, par kurām varbūt nav pārliecības. Citi pārbauda metienus, citi – izpratni spēlējot. Memfisā man sanāca gan uzspēlēt, gan piedalīties metienu treniņā un arī fiziskajā pārbaudījumā – izturības skrējienā. Pēc pirmā treniņa man palūdza palikt arī uz nākamo, jo neieradās divi cilvēki – viens bija traumēts, otrs saslimis. Pirmajā treniņā bija tikai trīs cilvēki, tāpēc man palūdza palikt uz nākamo, un tā man sanāca divi treniņi pēc kārtas.

- Ko treneri atzīmēja kā tavas stiprās puses, bet uz ko lika vērst uzmanību?

- Viņi viennozīmīgi bija pārsteigti par manu salīdzinoši zemo tālmetienu procentu, spēlējot Eiropā. Amerikā es sevi ļoti labi parādīju metienu pārbaudījumos visās trijās nometnēs, man bija ļoti laba rezultāti. It sevišķi Memfisa saskatīja to, ka es varu labi iemest no tālās distances, varu spēcīgi un efektīvi pabeigt caurgājienu, varu labi spēlēt pie «pick n' roll» sadarbibām, piespēju atdošana man nav problēma. Saskatīja daudz labu īpašību mani, un, es domāju, tas ir iemesls, kāpēc tagad esmu viņu pārstāvis.

- Un pilnveidojamās lietas?

- Viennozīmīgi – visa noslipēšana. Metiens, caurgājiens, tā pati aizsardzība, dribls. Ir daudz pie kā jāstrādā, un tas arī tiks darīts.

- Kāda tev šobrīd izskatās tuvākā nākotne? Pirmdien [saruna notika piektdien] jābūt Memfisā, bet – kas tālāk?

- Jā, svētdien es jau braucu uz Memfisu, pirmdien būs laikam preses konference. Tad es palieku Memfisā līdz Vasaras līgas sākumam. Tā notiek no 12. līdz 22. jūlijam Lasvegasā. Man pirmā spēle ir 15. jūlijā, pēdējā – 22.

- Pēc Vasaras līgas – Latvijas izlase?

- Jā, tā izskatās. Sanāks laikam kādas dienas kavēt, bet, domāju, tas neradīs nekādas problēmas.

- Ko tu zini par Memfisas «Grizzlies» kā organizāciju? Noteikti tagad jau zini vairāk nekā zināji, kad brauci uz turieni.

- Jā. Es biju arī pusdienās ar ģenerālmenedžeri Krisu Volesu. Man tika daudz izstāstīts par klubu, par ikdienu. Tas bija iespaidīgi un atstāja uz mani labu iespaidu par klubu un organizāciju kā tādu.

- Iepriekš tu arī biji Memfisas komandai sekojis līdz? Tev šī komanda šķita simpātiska vai arī bija citi favorīti?

- Viennozīmīgi šī komanda bija simpātiska. Šosezon viņi parādīja labu sniegumu un tika tik tālu. Varēja arī «aizķert» «Spurs», jo dažās spēlēs zaudēja vien ar dažiem punktiem, arī papildlaikā. Tāpat tur ir arī Marks Gasols, kurš ir eiropietis. Domāju, viņš varēs man daudz palīdzēt un izstāstīt, kas un kā. Tādā ziņā ir forši, ja ir tādi vairāk vai mazāk savējie.

- Es šodien ar Mārtiņu Lauvu runāju, viņš teica, ka Memfisa jau diezgan konkrēti runā par to, ka, ja tu sevi labi parādīsi Vasaras līgā, viņi varētu tevi jau nākamsezon iekļaut sastāvā. Kā tur īsti ir?

– Jā, tā es arī esmu dzirdējis. Taču to vairāk varēs redzēt tad, kad es patiešām aizbraukšu uz turieni un sevi labi parādīšu. Kad pie manis paša pienāks un to pateiks, tad es konkrētāk varēšu šo jautājumu izskaidrot. Tagad tas ir tikai tā – runu limeni. Viennozīmīgi – ja es sevi labi parādu, tad kāpēc gan ne?

– **Principā nav ko domāt par tālāku nākotni, jādodomā par rītdienu – tad jau redzēs.**

– Jā, tieši tā.

– **Kā tev vispār amerikāņu dzīvesveids – kā tu esi pielāgojies tam visam?**

– Vispār ļoti patīk. Patīk cilvēki, viņu attieksme pret citiem cilvēkiem, attieksme pret savu darbu. Te katrs cilvēks, ejot garām, tev uzsmaida, pasveicina, pajautā, kā iet. Salīdzinot ar Latviju, tas ir... Ja Latvijā tu ej kādam garām un no tevis vairāk vai mazāk novēršas, tad veikalos un citās vietās, kur cilvēkiem būtu it kā jābūt pieklājīgiem, Amerikā šis attieksmes jautājums ir ļoti augstā līmenī. Tas man patīk. Tā laipnība, tas, kā viņi uzņem cilvēkus – tas ir fantastiski!

– **Bet tu saproti, ka amerikāņiem bieži pārmet, ka viņi tik fantastiski uzņem un tā pūš miglu acīs, ka cilvēks beigās nesaprot, ko viņi īstenībā domā?**

– (Smejas.) Protams, katram labajam ir arī savas ēnas puses. Ja tu man pēc dažām nedēļām šo pašu paprasīsi, tad, iespējams, es domāšu savādāk, bet tagad esmu ļoti apmierināts ar visu.

– **Šodien runāju ar tavu tēvu. Viņš atcerējās, ka 16 gados viņš tev ir manījis vēlmi sasniegt NBA – ka tas ir mērķis, uz kuru tu ej. Tu pats atceries to laiku? Varbūt jau sešos gados pateici, ka vēlies tikt draftēts NBA un vēlāk tur, protams, arī spēlēt?**

– Man šķiet, ka katram basketbolistam, sākot spēlēt, NBA ir sapnis. Protams, mājās bija visa siena noklāta ar plakātiem, kuros ir NBA spēlētāji. Tāpat arī treniņos reizēm mēģini atkārtot labāko epizožu fragmentos redzētās lietas. Zemapziņā visu laiku par to domājot, tas brīdis pamazām

pienāk.

– **Bet kurā brīdī tu saprati, ka NBA drafts – tas ir reāli?**

– Ne jau no Krāslavas aizejot uz Rīgu, es zināju, ka tikšu NBA draftā. Tā nebija. Bija tā, ka mērķus es uzstādīju pamazām. Pirmais mērķis bija tikt spēlēt uz Rīgu – spēlēt labākā komandā. Tad, kad tas piepildījās, man bija mērķis tikt sava vecuma izlasē. Tas piepildījās. Tā pakāpeniski, pakāpeniski es piepildīju savus mērķus. Ja man labu draugu Dāvi Bertānu, ar kuru mēs kopā spēlējam sava vecuma izlasē, nodraftēja, tad tas man parādīja, ka – ja grib un strādā, tad visu var sasniegt. Aizvadītās sezonas sākumā, spēlējot Ventspilī, es apsvēru tādu domu par NBA draftu. Uz sezonas beigām viss pamazām kļuva skaidrāks un vairāk sāka izskatīties pēc īstenības. Tad pēc «adidas Eurocamp» es sapratu, ka, aizbraucot uz Ameriku un sevi labi parādot, man ir visas iespējas. Mērķis pēc mērķa – tā pamazām draftu sasniedzu.

– **Kā saka, ja mērķis ir rokas stiepiena attālumā, tad to roku, visas pūles pieliekot, var aizstiept.**

– Tā ir. Ar katru soli tiec tuvāk, un tas ir aizvien tuvāk tavam tālākajam mērķim – galamērķim.

– **Ja tev ir jānovērtē sava karjera Latvijā, tad kurus cilvēkus tu izceltu – bez kuriem NBA drafts nebūtu sasniedzams?**

– Tā viennozīmīgi ir mana ģimene. Mani draugi, kas atbalstīja, un, protams, treniņu darbs. Tas ir liels pluss, ka es spēju izmantot treneru devumu. Protams, bez Basketbola attīstības aģentūras un Mārtiņa Lauvas, kā arī bez mana aģenta Tolgas tas viss nebūtu tik ātri sasniegts, cik tas ir tagad izdarīts.

– **Tevi tagad gaida Latvijas izlase. Vēl jau ciņa par vietu sastāvā būs, bet tev ir labas izredzes braukt uz Eiropas čempionātu. Nebūs tā, ka tev kā draftētajam gulsies lielāks smagums uz pleciem?**

– Domāju, noteikti. Katru nākamo soli pavada lielāks spiediens un atbildība. Tas tikai mani motivēs darīt visu labāk un parādīt sevi labāk.

SA

Abonēšanas piedāvājums **5** mēnešiem

Abonē laikrakstu
5 mēnešiem tikai par

5,30*

ar pielikumiem
Ls/mēn.

5.55 Ls ar AC Diena piegādi

Izvēlies ērtāko abonēšanas veidu:

- internetā: www.nra.lv/abon, www.pasts.lv, www.abonelpaja.lv, www.abone.lv
- zvanot uz bezmaksas abonēšanas tālruni 80201333 vai 67886714
- visās Latvijas Pasta nodaļās, AC Diena, AC Kurzemes vārds

* Piedāvājums attiecas uz fiziskām personām.

Oficiālais mačos visilgākā spēle aizvadīta 2005. gada 30. oktobrī Pasaules kausa izcīņas posmā Mehiko, kad Kerija Volša/Mistija Meja-Treinore (ASV) un Žuliāna/Larisa (Brazīlija) laukumā pavadīja vienu stundu un 40 minūšu. Šo maratonu ar 2:1 (28:26, 40:42, 15:13) uzvarēja brazīlietes.

Pludmales volejbola pirmsākumi meklējami ap 1920. gadu, kad Kalifornijā parādījās pirmie laukumi. Toreiz katrā komandā bija pa sešiem cilvēkiem. Eiropā pludmales volejbols parādījies 1927. gadā Parīzē, kad Frankonvilas pludmalē ar volejbolu aizrāvās nūdisti.

Pirmais oficiālais pludmales volejbola turnīrs tika aizvadīts 1947. gadā Kalifornijā, bet 1965. gadā tika izveidota pirmā «biča» organizācija – Kalifornijas Pludmales volejbola asociācija.

1976. gadā ASV tika aizvadīts pirmais neoficiālais pasaules čempionāts, bet Starptautiskā volejbola federācija šo sporta veidu oficiāli atzina 1986. gadā, bet gadu vēlāk Riodežaneiro tika aizvadīts pasaules čempionāts, kuru rīkoja FIVB.

PLUDMALES

volejbols

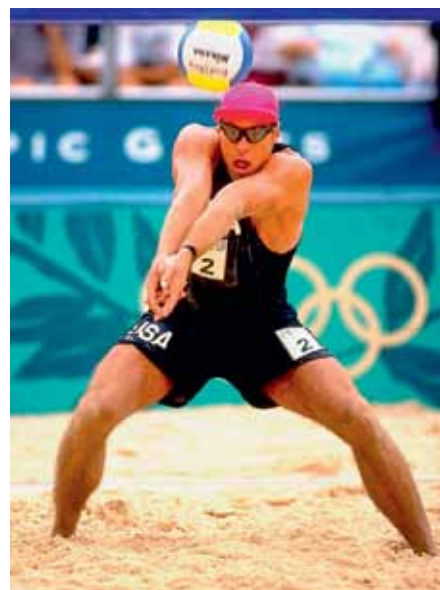
1992. gadā pludmales volejbols tika spēlēts arī olimpiskajās spēlēs Barselonā, taču tikai kā paraugdemonstrējums, bet 1993. gada 24. septembrī SOK sesijā Montekarlo pludmales volejbols oficiāli kļuva par olimpisko sporta veidu.

Lai arī pludmales volejbolā jau bija zināmi pirmie olimpiskie čempioni, pirmais oficiālais pasaules čempionāts tika aizvadīts tikai 1997. gadā Losandželosā. Čempionāti notiek reizi divos gados, un šogad tas notiks Stare Jablonkos Polijā. Visvairāk medaļu izcīnījuši Brazīlijas volejbolisti – **22 99 zelta (?????)**, 7 sudraba, 6 bronzas.

Latvijā pirmais oficiālais pludmales volejbola turnīrs tika aizvadīts 1988. gadā Jūrmalā, kad balvu dāvāja toreiz populārais mēneša izdevums «Zvaigzne».

Par pirmajiem olimpiskajiem čempioniem kļuva Kērcs Kirali un Kents Stefes no ASV, kā arī brazīlietes Džekija Silva un Sandre Piresa. Kirali ir vienīgais volejbolists, kurš par olimpisko čempionu kļuvis gan klasiskajā, gan pludmales volejbolā.

balvu fonds sasniedza 10 000 eiro. Salīdzinājumam – pirmajā turnīrā tika sadalīti vien 250 latu.

Tradīcijām bagātākais «biča» turnīrs Latvijā ir Saulkrastu kokteilis, kurš pagājušajā nedēļā tika aizvadīts jau 20. reizi, un pirmo reizi tā pastāvēšanas vēsturē

Vai esam pludmales volejbola lielvalsts?

Ja jau šāds jautājums rodas, tad iespējams, ka tam ir savs pamats, bet neslēpšu, ka viss nemaz tik viennozīmīgi vērtējams nav.

Jā, mums ir (drīzāk bija) lieliski sasniegumi jaunatnes pludmales volejbolā pasaules un Eiropas čempionātos, kas tagad nes savus augļus pasaules elitē. Šodien Šmēdiņš/Samoilovs ir stabils TOP 3 pāris pasaulē. Latvijas vīru reitings ir augsts kopumā. Vēl divi pāri labāko trīsdesmitniekā. Mums ir olimpiskās medaļas, 4.v. pasaules čempionātā, neskaitāmi jaunatnes čempionātu tituli...

Arī bez sekotājiem šis trijnieks gluži nav palicis – «jaunie» pasaules U-23 konkurencē ieņēma attiecīgi 4., 5. vietu. Par to visu var tikai priecāties, un mēs visi to darām, bet, ja paskatāmies, kādā veidā viss tika sasniegts, tad nez vai ar A4 formāta lapu pietiks.

Tomēr mēs esam pazaudējuši sievietes un meitenes, kuru starti pagaidām iepriecināt nevar. Tāpēc ir lietas, kuras jāatsāk no jauna un jāstrādā daudz nopietnāk un produktīvāk. Protams, par to tiek domāts daudz, un esam uzsākuši virkni pasākumu, kuri, cerams, nesīs vajadzīgo rezultātu.

Par pludmales volejbola lielvalsti Eiropā drīzāk sauktu Poliju, kas izveidojusi nopietnu skolu jaunatnei, un viņu rezultāti dominē visos jaunatnes forumos. Viņi rīko Pasaules kausus (divus sezonā) jau ilgtermiņā un nu jau tikuši līdz pat pasaules čempionāta sarīkošanai. Šobrīd arī poļiem ir trīs pāri pasaules TOP trīsdesmitniekā, kuri spēlē ļoti labi. Šis būs labākais definētais pludmales volejbola lielvalsts piemērs – liels darbs ar jaunatni un augsta līmeņa maču rīkošana. Ir arī citi līdzīgi – piemēram, Brazīlija, Nīderlande, Krievija, kur visi izlases dalībnieki saņem konkrētas algas un viņu atrašanās izlasē jau ir pietiekami stimulējošs faktors, turklāt arī šajās valstīs ir pasaules un Eiropas kausu mači, kas dod labas starta iespējas jaunām un vēl mazpieredzējušām komandām, kuras mums praktiski nepastāv.

Mēs varam tikai sapņot, ka arī Latvijā līdz tam kādreiz nonāksim, lai gan rezultātu pēc būtu to pelnījuši jau pasen, bet laikam mums nav šāda kalibra cilvēku, kas varētu ko tādu pacelt...

Labi, mums par atzīstamiem startiem ir LOV finansējums, kas, protams, pēc būtības ir lieliski, bet, lai gadu no gada pildītu izvirzītos kritērijus, ne vienmēr dzīve atļauj tos īstenot pēc būtības, un tad sākas problēmas. Jādoma arī šajā virzienā, kā būtu pareizāk un objektīvāk.

Labi ir tas, ka mēs pietiekami apzināmies savas iespējas un trūkumus. Ir cilvēki, kas prot strādāt un nesavtīgi to dara – paldies viņiem par to. Mums ir lielisks centrs «Brazīlija» un veidojas citi. Ceru, ka pamazām veidosies kluba sistēma, kas mūsu sporta veidam būtu ļoti pateicīgs attīstības virziens. Ja vēl spētu šos klubus apvienot kopējā ziemas komandu čempionātā, tad darbs kļūtu vēl produktīvāks un skatītājiem interesantāks.

AIGARS BIRZULIS

Pēc olimpiskās medaļas pirmo reizi federācijas kasītē iekrita pietiekami daudz naudas, kas pirmo reizi ļauj palīdzēt visām jaunatnes izlasēm piedalīties pasaules un Eiropas čempionātos. Arī lielās komandas netiek aizmirstas, kam šāda iespēja ir nopelnīta. Bet paliek atklāts jautājums, vai mums šādi budžeta cipari būs arī nākamgad un vai ilgtermiņā varēsīm mērķtiecīgi turpināt uzsāktu kursu.

Pie tā visa jāstrādā! Jo negribētos, lai notiktu, kā, piemēram, biatlonā, kad pēc vienas superpaaudzes šo sporta veidu praktiski esam zaudējuši. Mēs neesam tik bagāti, lai zaudētu to, par ko šodien priecājamies, un tas ir jāsaprot. Kamēr ir cilvēki, kas prot un var, tajos ir jāinvestē ilgtermiņā, citādi pēc gadiem varēsīm sapņot, kā bija toreiz 1936. gadā, un birdināt atmiņu asaras.

Tas nenozīmē, ka tiem vīriem, kuri izsitās līdz profesionāļiem un iecēla mūs šā sporta veida saulītē, būtu, beidzot sportot, tas vien jādara, kā jākavējas saldās atmiņās par pagātņi un virknei līdzjutēju jānoelšas, ka bijām reiz baigi labie laiki un kārtīgi veči, kas to spēli pieprata.

Pludmales volejs mainās un attīstās kā viss uz šīs pasaules – turklāt strauji, un mums jāiet laikam līdzi. Šī spēle ir kā radīta Latvijas sportam, jo neprasa pārāk lielus finansiālos resursus, turklāt darbs ar nelielu treniņgrupu noteikti būs produktīvs, interesants un motivējošs ikvienam. Mainās arī FIVB prasības un uzstādījumi, kas liek Latvijas volejbola federācijai kārtīgi pastrādāt pie dažādu, bet ļoti nepieciešamu dokumentu radišanas, lai jaunajiem sportistiem būtu jēl kādas iespējas izstīties uz augšu un viņu uzsāktais kurss neaprautos jau ceļā sākumā.

Manuprāt, jau kādus astoņus mēnešus ļoti produktīvi strādā Latvijas pludmales volejbola komisija, kura ir ieinteresēta uzlabot mūsu spēles visus attīstības virzienus. Viss notiek pakāpeniski un pārdomāti – arī pretrunu netrūkst, bet, ja lielāko vairumu ideju mums izdosies realizēt, tad, iespējams, varēsīm arī pavisam drīz sevi nopietni saukt par pludmales volejbola lielvalsti.

Jo ne jau viss būtu jāvērtē medaļās un izcīnītājās vietās. Iespējams, varam pat iztikt bez lieliem superturnīriem, kā esam to darijuši līdz šim, bet tik un tā man nez kāpēc liekas, ka mūsu vērtība ir cilvēkos, kas mīl to, ko un kā dara. Būtu ļoti žēl kādreiz pazaudēt šo ritmu, ko esam uzņēmuši, un ceru, ka tas mums liks tikai nākamās pamatus attīstībai. **SA**

ooj

NEIERASTAJĀ favorītu lomā

DAINIS ĀZENS

Raksturojot Aleksandra Samoilova un Jāņa Šmēdiņa kopdarbības rezultātus šosezon, atkal jāatgriežas atpakaļ pie Mārtiņa Pļaviņa un Jāņa Šmēdiņa iepriekšējās sezonas beigu olimpiskās bronzas un uzvaras Starejablonku «Grand Slam», kā arī sekojošās pāra dalīšanās. Šmēdiņa gadījumā, pārfrāzējot latviešu teicienu, gribējām vismaz tāpat, sanāca labāk. Jau otro reizi pēc olimpiādes daloties, rezultāti uzlabojas.

Starptautisko turnīru apritē kopš:

Samoilovs 2003. gadā sāka dalību Eiropas un pasaules jauniešu un junioru turnīros. Pasaules tūres sacensībās piedalās kopš 2005. gada. Līdzīgi arī šā brīža Latvijas jaunākais dalībnieks pasaules elitē Šmēdiņš ar labiem panākumiem jauniešu un junioru turnīros startē kopš 2003. gada, bet pirmo pasaules tūres posmu aizvadīja 2005. gadā Sanktpēterburgā.

Pirmais pārinieks starptautiskajā arēnā: Saša startēja kopā ar Valteru Rammu, no 2004. gada apvienojoties ar Mārtiņu Pļaviņu. Starp citu, abu pirmais kopīgais pasaules tūres posms bija 2005. gadā... Starejablonkos. Jānis savas gaitas sāka kopā ar brāli Tomu, taču, kad gadu starpība prasīja izvēlēties vienaudzi – ar Ingaru Ivanovu. Arī pirmos posmus pasaules tūrē 2006. gadā Jānis aizvadīja kopā ar brāli.

Šīs sezonas starti:

Fudžou	«Open»	17. vieta (2-2)
Šanhaja	«Grand Slam»	9. vieta (3-1)
Korjentesa	«Grand Slam»	zelts (7-0)
Kampinasa	Pasaules kausa fināls*	3. vieta (4-2)
Hāga	«Grand Slam»	sudrabs (6-1)
Romā	«Grand Slam»	sudrabs (6-2)

* Spēlēja Pļaviņš ar Jāni Šmēdiņu

Pasaules rangā: 2. vieta

Lielākie panākumi karjerā:

Samoilovs: divas 9. vietas olimpiādē (2008., 2012.), uzvara «Grand Slam» posmā Korjentesā (2013.), sudrabs «Open» posmā Kristiansandā (2009.), sudrabs «Grand Slam» posmā Hāgā (2013.) un Romā (2013.), 5. vieta Eiropas čempionātā (2010.)
Šmēdiņš: bronza Londonas olimpiādē (2012.), bronza PK finālā (2013.), 4. vieta pasaules čempionātā (2011.), bronza Eiropas čempionātā (2010.), uzvara «Grand Slam» posmā Starejablonkos (2012.) un Korjentesā (2013.), sudrabs «Grand Slam» posmā Hāgā (2013.) un Romā (2013.), sudrabs «Open» posmā Marseļā (2010.)

Sekmes pasaules čempionātos:

Samoilovs:	Šmēdiņš:
37. vieta (2007.)	37. vieta (2009.)
9. vieta (2009.)	4. vieta (2011.)
17. vieta (2011.)	

Līdzinājās sekmes turnīros Polijā:

Samoilovs: Starejablonku «Open» 25. vieta (2005.), 7. vieta (2007.), 33. vieta (2008.), 17. vieta (2009.), 17. vieta (2010.), «Grand Slam» 25. vieta (2011.), 25. vieta (2012.) Mislovicē Eiropas U-23 čempionātā 2005. gadā čempions, «Open» 13. vieta (2009.), 17. vieta (2010.), 9. vieta (2012.)
Šmēdiņš: Starejablonku «Open» 41. vieta (2006.), 25. vieta (2007.), 9. vieta (2010.), «Grand Slam» 17. vieta (2011.), zelts (2012.)
Mislovicē «Open» 33. vieta (2010.), 13. vieta (2012.)

Pretinieki pasaules čempionātā:

Laikam nevar būt vēl lielākas sakritības kā ielozēt preti pasaules čempionātā vienā grupā vienu otram preti divus brāļus un treniņbiedrus... Vienam par otru viss ir zināms. Tomēr, ja Saša ar Jāni šobrīd ir slavas zenītā, Ruslans ar Tomu tam tuvojas ar katrām nākamajām sacensībām, Romas «Grand Slam» tiekot jau līdz devītajai vietai. Pasaules rangā šobrīd latvieši ir 20. vietā.

Nīderlandieši Spijkerss un Vārenhorsts pasaules rangā šobrīd ir 33. vietā. Dāns Spijkerss lielākos panākumus guvis, kopš 2010. gada spēlējot kopā ar Emīlu Bērsmu. 2012. gadā abiem savās mājās Hāgā tika Eiropas sudrabs, abiem vēl ceturtā un vairākas piektās vietas pasaules tūrē, bet ar 2,10 m garo Kristianu Vārenhorstu abi spēlēja kopā tikai no Korjentesas «grandslama». Devītā un divas 17. vietas, kā arī bloķētāja augsms ir gana labs rādītājs, lai no nīderlandiešiem uzmanītos. Vārenhorsts pagājušosezon tika atzīts par pasaules tūres labāko jaunpieņacēju.

23 gadus vecie austrieši Daniels Milners un Jorgs Vucls kopā spēlēja jau otro sezonu un šosezon pasaules tūres mačos pamatturnīrā vēl nav iekļuvuši, taču pagājušo sezonu noslēdza ar 17. vietu Starejablonkos. Šobrīd pasaules rangā pāris ieņem 47. vietu. Pret visiem trim pāriem šosezon vēl nav spēlēti.

Spēļu kalendārs apakšgrupā:

2. jūlijs	Samoilovs/J. Šmēdiņš (6.) – Sorokins/T. Šmēdiņš (30.)
3. jūlijs	Samoilovs/J. Šmēdiņš – Milners/Vucls (43.)
4. jūlijs	Samoilovs/J. Šmēdiņš – Spijkerss/Vārenhorsts (19.)

SA prognoze:

Apgalvot, ka Saša ar Kreili (Šmēdiņa jaunākā iesauka) nav favorīti, nav nekāda pamata. Viņi paši saka, ka cīnīsies par zeltu pasaules čempionātā. Tomēr gan otrs Latvijas pāris, gan nīderlandieši grupā var sagādāt nepatīkamus pārsteigumus. Daudz kas būs atkarīgs no izlozes izslēgšanas turnīrā. Visi potenciālie favorīti, atskaitot latviešu «klientu» lielajos mačos amerikāni Dalhauseru ar Rozentālu un olimpisko čempionu Jūliusu Brinku pāri ar Sebastianu Fuhsu, šogad ir pievārēti. Daudz ko izšķirs nianšas spēlēs ar favorītiem un tā brīža sportiskā forma, taču šī laikā būs tā reize, kad mājupbrauciens bez medaļām būs liela neveiksme.

Slikts tas karavīrs, kurš n VISĀ PASAULĒ

DAINIS ĀZENS

Latvijas pludmales volejbolisti Jānis Šmēdiņš un Aleksandrs Samoilovs šosezon ir pārrakstījuši lielu daļu latviešu sasniegumu savā sporta veidā un negrasās pie tā apstāties.

Aiz muguras spoža sezonas pirmā daļa, bet priekšā pasaules čempionāts. Ar pārdomām par trim «Grand Slam» fināliem, nonākšanu pasaules «bīča» elitē, divām spēlēm, kuras šosezon abiem nav patikušas, kā arī izredzēm pasaules čempionātā puīši dalījās laikā starp pusfinālu un finālu «Saulkrastu kokteili».

Latvijas pludmales volejbolisti uz goda pjedestāla augstākā pakāpiena šosezon bijuši tikai «Grand Slam» posmā Korjentesā. Iepatikās. «Gribam vēl,» saka Jānis ar Aleksandru un domā jau pasaules čempionātu. ➔

negrib būt par ģenerāli.

Jānis Šmēdiņš: «Ar krieviem esam trenējušies, ar garajiem nīderlandiešiem. Neņemam mazos un viduvējas komandas, bet tādus, kam ir spēcīgs bloks, jo tad treniņspēlei ir jēga.»

– Kā esat apmierināti ar savu šīs sezonas sniegumu?

Aleksandrs Samoilovs (A.S.): – Mēs esam ļoti apmierināti. Šobrīd esam otrie pasaules reitingā, labāk būt var tikai pirmā vieta. Mēs gribējām stabili būt labāko desmit, piecu pāru vidū, bet nedomājām, ka tas būs tik ātri.

Jānis Šmēdiņš (J.Š.): – Ilgtermiņā plānojam.

A.S.: – Tomēr vajadzīgs laiks, lai saspēlētos.

J.Š.: – Domājām, ka sezonu vajadzēs noteikti. Vai pussezonu, bet sanāca tā, ka vajadzēja tikai pāris turnīrus, lai šo mērķi īstenotu. Viens otru laukumā saprotam. Protams, ir lietas, pie kā vēl jāstrādā, tomēr, ja varam spēlēt trijos finālos pēc kārtas, kaut kāds progress ir, un tā pāru maiņa ir ar pozitīvu zīmi.

– Kas bija pamats cerībām, lai kļūtu par top pieci pāri pasaulē?

J.Š.: – Tie bija mūsu treneri (Genadijs Samoilovs un Andris Šmēdiņš. – D.Ā.). Viņi jau redz, pieredze viņiem ir. Ilgi gadi ir pavadīti pludmales volejbolā gan Sašas tētim, gan manam, tā ka viņi ir tie, kas redzēja, ka var sanākt kas labāks nekā mūsu iepriekšējos pāros. Stabils, nevis labāks, jo rezultāti mums bija gan vienam pārim, gan otram bija pietiekami labi, tomēr tas galvenais uzstādījums bija tāds, ka var būt vēl labāk, ar to saprotot ciņu tieši par medaļām. Pateicoties treneriem, mēs šogad esam izcīnījuši jau trīs medaļas, kas nav maz (smejas). Es domāju, ka tas ir ikviena sportista sapnis – izcīnīt medaļas, kaut vai vienu medaļu sezonā. Mums tagad jau ir trīs...

– Trīs ar pusīti, ja pieskaita ar Mārtiņu Pļaviņu izcīnīto Pasaules kausa finālturnīra bronzu.

J.Š.: (abi smejas) – Jā, trīs ar pusi. Tas ir nebijis sasniegums, jo parasti sezonā ir viena vai divas medaļas. Tas ir maksimums, kas līdz šim ir bijis. Tagad ir jau trīs mums ar Sašu kopā, un tas ir ļoti labi.

A.S.: – Turklāt sezona vēl nav ne pusē.

J.Š.: – Skatītāji tagad ir pieraduši pie fināliem, un, protams, ir grūti, jo jebkurā sporta veidā ir laiks, kad sportiskā forma ir laba. Katru nedēļu mums ir pārbraucieni, plus turnīrs klāt. Tāpēc arī fiziski ir grūti. Pašlaik mēs esam spēcīgi un labā formā. Protams, tehniskās lietas vienmēr ir pilnveidojamas, taču pašlaik nesūdzamies.

– Kādu sportiskās formas «lūzienu» esat plānojuši?

J.Š.: – Kaut kad jau viņš atnāks pats. Neplānots. To mēs redzēsim, kad tas iestāsies, plānots vai neplānots, kad sāksim nedaudz sliktāk spēlēt.

A.S.: – Cerams, ka tas nemaz nesāksies.

– Vismaz nākamnedēļ ne?

J.Š.: – Cerams.

A.S.: – Cerams, ka «Saulkrastu kokteiļi».

J.Š.: – Ar to sports ir interesants, ka nekad neko nevar paredzēt. Kura komanda uztrāpa labāko sportisko formu uz svarīgākajiem ma-

čiem, tā arī ir labākā šajā brīdī. Tie arī ir pasaules čempioni.

– Ko treneri saka par līdz šim izdarīto vai neizdarīto?

A.S.: – It kā ar visu ir apmierināti. Vienīgi aizsardzība varētu būt labāka.

J.Š.: – Jā, aizsardzība noteikti. Pasaules čempionātā noteikti servēsīm lēcienā. Tagad divas dienas aizgājām uz svaru zāli. Tagad abi divi esam bišķiņ stīvi, jo mēs gribam šeit uzvarēt, bet svarīgāk tas ir pēc trijām četrām dienām, kad mēs spēlēsim pasaules čempionātā. Šeit spēlēt tik labi, cik varam, bet šodien pusfinālā paši par daudz kļūdiņamies. Mērķis ir – būt labā formā pēc pāris dienām, tā, lai muskuļu sāpes nejūt, bet tonusiņš ir. Tad būs viss jāliek ārā.

– Sašam droši vien īsti gatavošanās sezonai neatšķirās no iepriekšējām, bet kādas tev, Jāni, šogad bija izmaiņas?

J.Š.: – Bija ļoti labi. Vienīgais, tas laiks, kas man bija jābūt pie sievas, kādas divas ar pusi nedēļas, kad Saša palika Ēģiptē, bet es atbraucu uz Latviju, tas varbūt nedaudz patraucēja, jo līdz tam mums bija ļoti laba treniņu vieta un bāze un treniņu apstākļi, kad ir tikai treniņi un nav nekādu blakuslietu, nekas cits nav jādara. Ja ir brīva diena, tajā var darīt visu, ko gribi. Savukārt treniņu dienās bija pa trim treniņiem, kas mums ielika labu pamatu.

A.S.: – Kad atgriezāmies mājās, mums nedaudz nepaveicās arī ar Latvijas laika apstākļiem. Ļoti ievilkās ziema. Sanāca, ka atbrau-

sākumā būtu savādāk. Jo vairāk augstas klases spēlētāju nāk pretī, jo labāk.

– Kurš vairāk trenkā treniņos – Andris Šmēdiņš vai Genadijs Samoilovs?

A.S.: – Treniņus vairāk vada mans tēvs, bet viņi visu laiku tur par kaut ko sačukstas (smejas). Pēc treniņiem mēs ejam atpūsties, viņi paliek runājot, ko vajadzētu darīt savādāk. Mēs nezinām, par ko viņi runā, ko viņi jaunu izdomā.

– Latvijā jums laikam ir divi sparingpartneri Ruslana un Toma izskatā, bet kā tas ir ārzemēs?

J.Š.: – Mums ir komanda – mēs ar Sašu un Toms ar Ruslanu. Abi pāri cenšamies treniņos viens otru pavilkāt augstāk. Un mums ir divi treneri. Strādājam sešatā. Tagad, kad sezona sākusies un mēs turnīros spēlējam līdz fināliem, treniņu kļūst arvien mazāk, jo iepriekšējo nedēļu mājās bijām tikai apmēram 20 stundas. Šonedēļ ir bišķiņ ilgāk, bet tāpat – atbraucām pirmsdienas vakarā, otrdien mums iedeva brīvu, trešdien, ceturtdien patrenējāmies, un šeit jau atkal jāspēlē. Nemaz tik daudz treniņu nesanāk. Pāris dienas, un jau nākamais turnīrs.

Ārzemēs tieši sparingā mēs ņemam garos spēlētājus, lai pēc tam ir vieglāk spēlēt, tikt garām garam blokam. Ar krieviem esam trenējušies, ar garajiem nīderlandiešiem. Neņemam mazos un viduvējas komandas, bet tādu, kas ir spēcīgs bloks, jo tad treniņspēlei ir jēga.

Liela daļa paredzēto jauninājumu tika atcelti spēlētāju protestu rezultātā.

A.S.: – Tur bija tāds «bardaks»... Sākumā mēģinājām iedziļināties, lai kaut ko saprastu. Beigās nolēmām, ka no tā nav jēgas, vienkārši jāspēlē. Tur bija tik daudz kas. Sākumā pat nezinājām, kad sezona sāksies – turnīri tika atcelti, mainīti vietām. Nezinājām, uz kuru laiku un vietu pirkt biļetes.

J.Š.: – Tālie posmi, tāpēc biļetes jāpērk laikus. Ja tas jādara nedēļu vai divas pirms lidošanas, tas sadārdzina izmaksas. Sezonas sākums organizatoriski nebija patīkams. Arī tagad daudzi spēlētāji nemaz netiek pie kvalifikācijas. Uz 24 pāriem tika samazināts kvalifikācijas dalībnieku skaits «grandslamos». Viņi grib, lai pludmales volejbols iekaro arvien jaunus virsotnes, lai iesaistās vairāk valstu, piemēram, no Āfrikas, taču tai pašā laikā viņi ierobežo. Piemēram, igauņi, kuri ir atbraukuši uz «Saulkrastu kokteili», Kristo Kollo un Rivo Vesiks, varētu spēlēt pasaules tūrē, bet viņi vienkārši netiek klāt. Savukārt tos, kas ir iekšā aprītē, ir ļoti grūti izsist ārā. Viņi, man liekas, tur būs iekšā mūžīgi, jo iznāk bezmaz tā, ka par pēdējo vietu var dabūt vairāk punktu nekā citos turnīros. Turklāt arī pēdējos trijos turnīros grupa ir bijusi gandrīz identiska. Tas nav forši. No vienas puses, ir labi, jo mēs viņus pazīstam un pārsvarā vinnējam, taču gribētos arī pret citiem uzspēlēt. Tagad jau nevar sūdzēties.

A.S.: – Kad līdz finālam tiekam.

Jānis Šmēdiņš: «Mums prasīja arī, kā mēs nospēlēsim «Saulkrastu kokteili». Mēs taču nevaram teikt, ka būtu priecīgi, ja būtu ceturtie. Ja mēs pasaules reitingā esam otrie, mēs tā nedrīkstam teikt! Tad mums ir jāsaka, ka gribam būt pirmie, kaut ne vienmēr tas sanāk.»

cām, divus mēnešus trenējāmies ārā, un atkal nācās iet iekšā telpās.

J.Š.: – Iekšā, un pēc tam trīs nedēļas spēlējām «Beach Box» zālē. Tur it kā viss ir kārtībā, taču, izejot atkal svaigā gaisā, viss ir pavisam citādāk – ir vējš, plašums... Kamēr to visu atkal sajūti... It kā tehnika ir, pie tās strādājam, bet, tikko uzpūš vējiņš vai pazūd sienas, kas bija «bičboksā»... Tur bija tik mājīgi, ļoti labi jutāmies. Tikko izgājām ārā, parādījās problēmas servju uzņemšanā. Tagad citi pāri nāk pretī. Kad trenējāmies ar Tomu (Šmēdiņu. – D.Ā.) un Ruslanu (Sorokinu. – D.Ā.), zinājām, kā viņi spēlē, servē... Tas varbūt bija galvenais, kāpēc pirmajos pasaules tūres posmos patraucēja. Ja mēs būtu aizbraukuši uz treniņnometni kaut kur citur, kur būtu kādi pieci citi pāri (citi brauc uz Kanāriju salām),

– Vai ar tiem nīderlandiešiem, kas pasaules čempionātā ar jums vienā grupā ielozēti?

J.Š.: – Ar citiem. Tie, kas mums tagad ir pretī, kopā sagāja tikai pēc Fudžou, jo Jons Stikemā salauza pirkstu un viņa vietā kopā ar Vārenhorstu spēlēja Dāns Spijkerss. Jauns pāris, un labi spēlē. Pašiem labi jāspēlē, ja gribam vinnēt. Kā jau pret visām komandām. Ja nospēlē, kā vari, un ir daudz kļūdu, zaudēta spēle.

– Kā jūs ietekmējuši tie jauninājumi, kas šosezon ir ieviesti pasaules tūres ietvaros?

Kaut gan aizsardzībā, pēc pašu atzinuma, ko uzlabot vēl ir papildinām, Jānis ar Sašu to kompensē ar pašreizējā katrā spēles situācijā. →

J.Š.: – Pa ceļam līdz finālam vismaz septiņas komandas dabū nolasīt. Pēdējā posmā bija pat astoņas spēles, jo no grupas tikām ārā kā otrie un bija jāspēlē vēl viena kārtā.

– **Pirms šīs sezonas ne tikai Latvijas pāri samainījās.**

J.Š.: – Jā, brazīlieši samainījās, taču viņiem tā jau ir tradīcija – cik ilgi spēlē, tik ilgi mainās. Divus gadus pirms Londonas arī samainījās – Hikardu ar Kunju spēlēja kopā un Pedru – ar Marsiu Araužu. Savā starpā, ja nav pietiekami labu rezultātu, viņi uzreiz mainās, kaut kas neapmierina. Olimpiskajam čempionam vācietim Jūliusam Brinkam ir cits pāriņieks, jo Jonass Rekerms beidza startēt.

A.S.: – Amerikāņi samainījās.

– **Teorētiski tam vajadzētu nozīmēt, ka viņi vēl tik labi nespēlē.**

J.Š.: – Amerikāņu pāriem vienam ir divas pirmās vietas, otram – viena un fināls. Brazīliešiem Pedru un Brunu ir uzvara un fināls. Vienīgi vācieši nav dabūjuši medaļas.

A.S.: – Tāpēc, ka Brinkam tagad ir trauma.

J.Š.: – Mēs esam ieņēmuši vāciešu vietu (smejas), jo parasti vācieši cīnās par medaļām. Ļoti patīkami.

A.S.: – Man pat liekas, ka samainīšanās ir gājusi labumā.

J.Š.: – Jā, man arī tā liekas. Abas amerikāņu komandas spēlē ļoti labi, brazīlieši – viņi ir pasaules ranga lideri (Pedru/Brunu), otri (Hikardu/Alvaru Filju) visu laiku iet pa piektajām vietām, kas arī nav slikti. Hikardu

ir jauns. Alvaru Filju ir tikai 22 gadi, vēl pieredze jāuzkrāj, jo šī viņam ir tikai pirmā sezona ārpus Brazīlijas, bet spēlē viņi labi.

– **Vai jaunā punktu skaitīšanas sistēma jums ir izdevīga, kad punkti tiek skaitīti par katru nospēlēto posmu?**

A.S.: – Ja mēs sasniedzam tādus rezultātus kā pašreiz, tad vienalga.

J.Š.: – Jā, tad vienalga. Var skaitīt, kā grib, bet es domāju, ka tas nāk par labu visvairāk Mārtingam ar Jāni Pēdu. Kaut gan viņiem nav tādu sasniegumu, kādus viņi gribētu, un viņiem nav padevies sezonas sākums, ar Mārtinga un manu uzvaru Starejablonkos iepriekšējās sezonas beigās un tur nopelnītajiem 400 punktiem šosezon viņi stabili turas turnīru pamatsastāvā. Pēc vecās sistēmas viņi pēc trim četriem posmiem būtu ārā no pamatturnīra. Tagad ar to vienu turnīru pussezona, ja ne līdz sezonas beigām vari spēlēt pamatsastābās.

– **Vai pašu panākumi un galvenais – palielinošā spēle jums pašiem nav pārsteigums?**

J.Š.: – Mēs vienkārši gribam labi spēlēt un darām visu, lai labi spēlētu. Ir prieks, protams, par paveikto, taču tikai sezonas beigās varēs

apskatīties, kā mums gāja sezonas sākumā, vidū, beigās... Šobrīd kaut ko izvērtēt ir grūti. Katrā turnīrā gribam ieņemt pēc iespējas augstāku vietu. Pirms mača vienmēr sakām, ka gribam uzvaru. Uzvaru katrā mačā. Arī šeit mēs teicām, ka gribam uzvaru, bet tas ir sports. Vienmēr nevari tajā pašā kvalitātē aizvadīt visus turnīrus.

A.S.: – Mēs vienkārši spēlējām savu spēli, un galvenais ir tas, ka ir stabilitāte. Ir labi, ka nekrītam bedrē, ka nav maču, kad nesanāk un spēle vienkārši pajūk.

J.Š.: – Ir bijušas pa šo laiku divas spēles, kas mums pašiem nepatīk. Ja zaudējam līdzīgā spēlē, vienmēr taču darām visu, lai uzvarētu.

A.S.: – Tajā brīdī pretinieks bija spēcīgāks.

– **Kuras ir tās spēles, kuras jums nepatīk?**

J.Š.: – Viena bija Fudžou pret vāciešiem Dollingeru un Vindšaiфу, kad spēle galīgi nevedās. Pretinieks uzspieda savu spēles stilu, un mēs neko nevarējām likt pretī. Mums vienkārši nebija ieroču, tajā dienā viņi bija spēcīgāki. Nākamajā spēlē mēs viņus uzvarējām. Otra spēle bija Hāgas turnīra finālā pret brazīliešiem Pedru un Brunu. Jebkurš jebkuru var vinnēt. Vienkārši visu laiku gribas būt augšgalā pašiem, bet saprotams, ka visu laiku

Jānis Šmēdiņš: «Mums vienīgajam pārim pasaulē šosezon ir dalība trīs finālos... Tādā ziņā mums ir stabilitāte. Veiksme tā laikam nav, jo veiksmē var būt vienā turnīrā. Šobrīd esam labā sportiskajā formā un izmantojam savas iespējas, es teiktu, par simt procentiem.»

tā nebūs. Būs labāki turnīri un sliktāki.

A.S.: – Nav jānolaižas zem sava vidējā spēles līmeņa un mērķtiecīgi jātiecas pretī mērķim. Ja šoreiz nesanāca, nepārtrauc tiekties. Tas ir kā ejot pa trepēm, kad kļūst arvien grūtāk, bet galu galā augšu taču sasniedz.

J.Š.: – Ikvienam ir mērķis, arī sportā, kuru nosprauž, lai būtu grūti sasniegt. Ja mēs, piemēram, tagad izvirzītu mērķi pasaules čempionātam – būt 17. vietā, kas tas par mērķi? Mērķis ir pats augšgals. Protams, var sanākt, var nesanākt. Mums prasīja arī, kā mēs nospēlēsim «Saulkrastu kokteili». Mēs taču nevaram teikt, ka būtu priecīgi, ja būtu ceturttie. Ja mēs pasaules reitingā esam otrie, mēs tā nedrīkstam teikt! Tad mums ir jāsaprot, ka gribam būt pirmie, kaut ne vienmēr tas sanāk.

– Ar ko šosezon esat labāki par pārējiem?

J.Š.: – Tas ir kā kurā turnīrā. Vienā mums bija ļoti laba serve, stabils «saidauts» (punkta gūšana pēc pretinieka serves. – D.Ā).

A.S.: – Es domāju, ka tāpēc, ka skrienam pēc bumbām. Viens pieskaras bumbai, otrs jau ceļ uz tiklu.

J.Š.: – Jā, un arī saspēle, precizitāte cēlienos, servju uzņemšanā, kopējā spēle. Ja vie-

nam kaut kas nesanāk, tad viņš zina, ka otrs darīs visu, lai izlabotu šo neprecīzo serves uzņemšanu, un labi uzcel.

A.S.: – Nav tā, ka viens slikti uzņemas servi, bet...

J.Š.: –...otrs vēl sliktāk uzcel, lai pirmais atkal mēģinātu no apakšas pārsist pāri tiklam. Tā kā mēs šodien, kad mums bija drausmīgi daudz kļūdu. Parasti mums ir kādas piecas pa spēli – sitieni tiklā, autā... Šodien mums tādu bija ļoti daudz. Ar tādu spēli nevar uzvarēt.

– Un ar visu to jūs gandrīz vinnējāt pusfināla pret Pļaviņu un Pēdu pirmo setu.

J.Š.: – Vienalga, vai esam priekšā vai aiz muguras, spēlējam par katru punktu. Gandrīz jau bija arī šodien – varējām vinnēt pirmo setu. Otro spēlējām labi, bet trešajā atkal sakļūdījāmies.

– Kā, no malas vērojot, šosezon izskatās abi pārējie Latvijas pāri?

A.S.: – Grūti saprast. Šobrīd abi pāri izskatās labāk. Varbūt tāpēc, ka spēlē savās mājās.

J.Š.: – Ja runājam par pasaules kausiem un «grandslamiem», tad Mārtiņam ar Jāni traucē psiholoģija, bet Tomam ar Ruslanu – savstarpējās attiecības. Katrai komandai pa vienam tādām lielam punktam...

A.S.: – ...kas nav saistīti ar tehniku un spēlēšanu.

J.Š.: – Tehniski viss ir labi, bet pasaules kausos abām komandām raksturīgi, ka pirmo setu nospēlē labi, pēc tam iestājas kritums. Nevar salīdzināt, cik kļūdu (dažas) ir pirmajā setā, cik otrajā, kad ir trīsreiz vairāk. Pasaulē ar tik daudz kļūdām neko nevar izdarīt. Šeit, mājās, viņi brīvi spēlē, draugi apkārt, kaut kā vieglāk var uzspēlēt.

– Cik loģiska ir jūsu pasaules ranga otrā vieta?

J.Š.: – Šobrīd jā, jo labi spēlējām un mums vienīgajam pārim pasaulē šosezon ir dalība trīs finālos, kas nav nevienam citam pārim – viena zelta medaļa un divas sudraba. Tādā ziņā mums ir stabilitāte. Veiksme tā laikam nav, jo veiksmē var būt vienā turnīrā. Šobrīd esam labā sportiskajā formā un izmantojam savas iespējas, es teiktu, par simt procentiem. Šobrīd ir ļoti labi. Kā būs turpmāk, nezinu. Kaut kad jau būs arī kāds kritumiņš kā jebkurai komandai. Vieni labāk spēlē sākumā līdz sezonas vidum, pēc tam augšgalā parādās citas komandas. Tā ir bijis katru gadu, izņemot 2010., kad Fils Dalhausers ar Todu Rodžersu vinnēja deviņās sacensībās no div-

← **Diezgan negaidīti tikai pusgadu pēc apvienošanās Šmēdiņš jaunākais un Samoilovs ir pasaules ranga otrie numuri, kuri pedēja laikā zaudē ārkārtīgi reti.**

padsmīt. Tagad tā vairs nav un spēku samēri ir ļoti līdzīgi.

– **Priekšā pasaules čempionāts. Kuri bez jums ir galvenie pretendenti uz titulu?**

J.Š.: – Priekš manis tās ir vismaz deviņas komandas – pa vismaz divām amerikāņu un brazīliešu komandām, mājinieki poļi, itāļi...

– **Tad jau uz medaļām vispār pretendē komandas piecpadsmīt.**

J.Š.: – Medaļas var iegūt vismaz komandas piecpadsmīt, jā. Kaut ko prognozēt ir ļoti grūti. Ja es zinātu, kā būs, būtu bagāts. Tie paši garie nīderlandieši... Medaļas viņi noteikti var dabūt, jo līdz šim, izņemot pedējo posmu, Aleksandrs Brūvers un Roberts Mēvsens turpat spicē vien ar piekto un devītajām vietām ir dzīvojušies. Būtu kādu spēli aizvadījuši veiksmīgāk, būtu tikuši arī pusfinālā.

– **Tas tāpat kā Sašam un Ruslanam pagājušās sezonas sākums.**

J.Š.: – Jā, tas ir ļoti labi. Mums jau tagad, kad esam otrie, prasa: «Kas jums tur finālā notika? Spēle nevedās vai kas? (visi smejas)»

– **Jūs taču paši arī vienmēr gribat uzvarēt.**

J.Š.: – Jā, mēs gribam uzvarēt. Sprotams, ka ne vienmēr tas izdodas, bet mēs uz to visu laiku tiecamies.

– **Un kādas ir jūsu izredzes, ja vienmēr gribat vinnēt?**

A.S.: – Jāpaskatās, kāda būs izloze...

J.Š.: – Pirmais ir – tikt ārā no grupas ar pirmo vietu, tad jāskatās tālāk, kāda ir izloze. Tas nav kā «grandslamā». Tiekot ārā no grupas, sacensību zars var ielozēties jebkāds. Turklāt no sešpadsmitdaļfināla ir vienmīnusa sistēma. Un šajā stadijā jau katra komanda var atspēlēt katru, sākot no pirmās izslēgšanas spēļu kārtas. Kā būs, redzēsim. Cinīsimies par uzvaru katrā spēlē.

– **Pirmajā «pleiofu» kārtā jau tomēr parasti notiek komandu izsēšana atbilstoši viņu panākumiem attiecīgajā pasaules čempionātā.**

J.Š.: – Jā, taču tu nezini, kā grupās nospēlēs. Varbūt kāds spēcīgais pāris no savas apakšgrupas iznāks kā tikai trešais.

A.S.: – Tā jau bija iepriekšējā pasaules čempionātā, kad Dalhausers ar Rodžersu savā apakšgrupā ieņēma tikai otro vietu, zaudējot amerikāņiem Dženingsam un Vonam, un kad viens no zariem sanāca tik spēcīgs, ka amerikāņi izstājās no čempionāta jau astotdaļfinālā (otrā zarā, kurā spēlēja arī Jānis Šmēdiņš ar Mārtiņu Pļaviņu, turnīrā ar pirmajiem desmit izsētajiem kārtas numuriem nokļuva tikai divi – spāņi Erera un Gavira (9. numurs) un

brazīlieši Arauzu un Santoss (3.). – D.Ā.). Tā ka ļoti daudz ko nosaka arī veiksmes faktors.

J.Š.: – Pirmkārt, daudz būs atkarīgs no pašas spēles. Otrkārt, izloze. Treškārt, kāda tajā dienā būs sportiskā forma.

A.S.: – Ja gribi uzvarēt turnīru, ir jāapspēlē visi pretinieki, vienalga, sešpadsmitdaļfinālā vai finālā.

– **Kā jums patīk pretinieki pasaules čempionāta apakšgrupā?**

A.S.: – Ar diviem neesam spēlējuši, ar trešajiem visu laiku trenējamies kopā.

J.Š.: – Tāpēc, kā būs spēlē, kā būs turnīrā, nezinām. Protams, mūsu interesēs ir iziet no grupas ārā kā pirmajiem, bet, kā būs, to redzēsim turnīra gaitā. Tas ir kā jebkurā turnīrā – neko nevar prognozēt tāpat kā pirms olimpiņskajām spēlēm.

– **Vismaz šķiet, ka parocīgi pretinieki?**

J.Š.: – Neesam spēlējuši, un parocīgi tie neparocīgi ir atkarīgi no tā, kā paši nospēlējām. Ja labi, tad parocīgi, tad visus varam vinnēt, ja ne, tad dažiem varam arī zaudēt.

– **Kā tas ir – pēkšņi būt favorītu lomā, kādā līdz šim nevienam Latvijas pārim nav nācies pabūt?**

A.S.: – Nav nekāda spiediena.

J.Š.: – Mēs vienkārši zinām, kurā vietā mēs šobrīd esam. Tas ir šobrīd. Pēc gada tas var mainīties par vietām desmit. Darīsim visu, lai varētu augstajās vietās noturēties. Sanāks, sanāks, nesanāks, būs vairāk jātrenējas. Kaut kas noteikti būs jāpamaina treniņprocesā, sa-spēlē... Tad domāsim. Pašreiz viss ir kārtībā un neko jaunu nevajag izgudrot. Viss iet no rokas.

– **Ja salīdzina ar, piemēram, «Grand Slam» posmiem, kas priekš jums ir «Saulkrastu kokteilis»?**

A.S.: – Nekvalitatīvs laukums.

J.Š.: – Nu, jā (smejas). Ļoti daudz akmeņu un stikli, tā ka spēlēt ir grūti.

A.S.: – Ciets segums.

J.Š.: – Ciets segums, ja salīdzina ar «grand-

↑ **Atvedi kausu, saņem mašīnu, lai varētu atvest vēl lielāku! Uz pasaules čempionātu sponsors «Moller Auto Lidosta» katram no puišiem uzsauc pa mašīnai, lai uz svarīgajām sacensībām varētu doties kopā ar ģimenēm.**

slamiem». Plus vēl tiesneši, kas nav tik augstas kvalitātes. Ja spēlē pasaulē, tiesnešus gandrīz nejut, jo viņi pieņem pareizo lēmumu. Varbūt vienreiz spēles gaitā rodas kādas domstarpības. Šeit ir tā, ka viņi grib izpausties, un, ja jūti tiesnesi uz laukuma, tas nozīmē atšķirību kvalitātē.

A.S.: – Labi skatītāji.

J.Š.: – Skatītāji, protams! Viņi mūs šogad nav redzējuši. Nav redzējuši jau cik gadus. Ir redzējuši tikai «kingā» («King of the Beach» – D.Ā.), bet tur mēs spēlējām individuāli. Tāpēc domāju, ka šis turnīrs skatītājiem ir interesants. Piecas labas komandas (trīs pasaules tūres komandas no Latvijas, kanādieši Sakstons un Šalks, ka arī igauņi – D.Ā.), kas spēlē pasaules kausos, plus vēl krievi, leiši un spēcīgākie mājinieku pāri. Tāpēc skatītājiem šis vakara spēles būs interesantas un viņiem būs ko redzēt. Tie, kam patīk volejbols, noteikti būs klāt.

– **Kā ir, Saša, šeit ir vieglāk vai grūtāk spēlēt nekā pasaules tūrē?**

A.S.: – Nav atšķirības.

J.Š.: – Pilnīgi nekādas. Visu laiku gribam uzvarēt. Par laika apstākļiem nesūdzamies.

A.S.: – Jā, prognozēja lietu šodien, bet tas izpalika. Skatītāju ir daudz, uzvedas viņi labi, no malas nekādas mulķības nekliedz (smejas).

J.Š.: – Mūzika ir par skaļu, jo nevaram sarunāt kombinācijas. Pēc pusfināla man Jānis Pēda teica, ka viņš visu dzirdēja, ko mēs viens otram kliedzām – vai ātri uzbrūksim, vai vidū. Viņš visu dzirdēja un jau pirms izspēles gāja uz vajadzīgo vietu. **SA**

PLUDMALES VOLEJBOLS

Kāpiet KAL

NĀ

DAINIS ĀZENS

Ruslana Sorokina un Toma Šmēdiņa duetā apvienota Ruslana augstas klases turnīru pieredze un Toma mūža mīlestība uz pludmales volejbolu. Sākums nav bijis viegls, bet rezultāti tāpat kā pāra saspēlētība pamazām uzlabojas. Būtu dīvaini, ja ar tādiem treniņpartneriem kā pasaules otrs spēcīgākais pāris Sorokins un Šmēdiņš regresētu.

Starptautisko turnīru aprītē kopš: Lielāka pieredze pasaules tūrē ir Sorokinam, kurš pirmo Eiropas jauniešu čempionātu aizvadīja jau 1999. gadā, bet pirmajā pasaules tūres posmā startēja 2003. gadā Gštādā. Toms aprītē nokļuva trīs gadus vēlāk. Vēl divi pagāja līdz debijai Sanktpēterburgas «openā».

Pirmais pārinieks starptautiskajā arēnā: Jauniešu un junioru Eiropas turnīros Ruslans iesākumā spēlēja kopā ar Ģirtu Salmiņu, bet uz pasaules tūres posmu aizbrauca kopā ar Andri Krūmiņu. Šmēdiņš starptautisko karjeru sāka pāri ar Arti Caicu, bet pirmo pasaules tūres posmu aizvadīja kopā ar brāli Jāni 2005. gadā.

Šīs sezonas starti:

Fudžou	«Open»	25. vieta (0-3)
Šanhajā	«Grand Slam»	33. vieta (1-1)
Korjentesa	«Grand Slam»	17. vieta (1-3)
Bādene	Eiropas «Masters»	9. vieta (1-2)
Hāga	«Grand Slam»	17. vieta (3-2)
Roma	«Grand Slam»	9. vieta (3-3)

Pasaules rangā: 20. vieta

Lielākie panākumi karjerā:

Sorokins: 9. vieta olimpiādē (2012.), sudrabs «Open» posmā Kristiansandā (2009.), 5. vieta Eiropas čempionātā (2010.)

Šmēdiņš: Tomam lielākie panākumi pagaidām ir jauniešu/junioru un Eiropas satelitturnīros. 2003. gadā kopā ar Pēdu un 2005. gadā kopā ar brāli vinnēts Eiropas U-20 čempionāts, un ar Arti Caicu 2009. un 2010. gadā Novisadas «Challenger» turnīrs.

Sekmes pasaules čempionātos:

Sorokins: 9. vieta (2009.), 17. vieta (2011.)
Šmēdiņš: Nav piedalījies

Līdzšinējās sekmes turnīros Polijā:

Sorokins: Starejablonku «Open» 57. vieta (2004.), 41. vieta (2005.), 17. vieta (2009.), 17. vieta (2010.), «Grand Slam» 25. vieta (2011.), 25. vieta (2012.)
Mislovicē «Open» 13. vieta (2009.), 17. vieta (2010.), 9. vieta (2012.)
Šmēdiņš: Starejablonku «Open» 41. vieta (2006.),

25. vieta (2007.), 17. vieta (2009.), 33. vieta (2010.), «Grand Slam» 41. vieta (2011.), 41. vieta (2012.)

Pretinieki pasaules čempionātā:

Lielākais kairinātājs grupā ir pasaules līderu vidū esošie treniņu biedri Samoilovs un Jānis Šmēdiņš. Atrast intrigu šai spēlei var piecos dažādos veidos, taču skaidrs ir viens (arī pretiniekiem) – ja rangā zemākie uzvarēs, ar to vien viņi varēs braukt mājās kā uzvarētāji, pat ja neko vairāk paveikt neizdosies. Nīderlandieši ir vienīgie pretinieki grupā, ar ko Sorokins/T. Šmēdiņš šogad ir spēlējuši. Korjentesā nācās piekāpties ar 21:23, 18:21, bet Romā spēcīgāki jau bija mūsējie – 21:17, 15:21, 15:10. Austrieši Daniels Milners un Jorgs Vucls pagaidām vairāk skatās, kā spēlē citi, mēģinot to traucēt. Mērojot spēkus ar citiem grupas dalībniekiem, Antaljas satelitturnīrā Milners un Vucls šogad zaudēja Vārenhorstam ar Jonu Stikemā – 0:2 (14:21, 17:21).

Spēļu kalendārs apakšgrupā:

2. jūlijs	Sorokins/T. Šmēdiņš (30.) – Samoilovs/J. Šmēdiņš (6.)
3. jūlijs	Sorokins/T. Šmēdiņš – Spijkerss/Vārenhorsts (19.)
4. jūlijs	Sorokins/T. Šmēdiņš – Milners/Vucls (43.)

SA prognoze:

Pāra sniegums arvien uzlabojas gan spēlētprasmes, gan izcīnīto vietu ziņā. Tomēr nevienā grupā par dāvanu nebūtu uzskatāma Samoilova un Šmēdiņa jaunākā pielozēšana. Tāpat nav arī Ruslanam ar Tomu. Arī nīderlandieši nav nekāda dieva dāvana ar «torni» Vārehnorstu pie tikla. Kurš vinnēs otrās dienas sacensību, būs jau ar vienu kāju «pleiofā». Arī pēc tam viss vēl nav zaudēts, bet vajadzīga uzvara pār austriešiem un samērīšanās ar citu grupu trešajām vietām. Piesardzība liek teikt, ka var netikt ārā no grupas, sezonas tendences – ka var sanākt arī kas vairāk par pirmo izslēgšanas spēju kārtu. Medaļu tomēr nebūs, bet dalīta devīta līdz septiņpadsmitā vieta šobrīd ir Sorokina un Šmēdiņa vecākā pašreizējās meistarības mērs.

PLUDMALES VOLEJBOLS

Priekšā četri DARBA GADI

DAINIS ĀZENS

Laikam tieši Mārtiņam Pļaviņam pēcolimpiskā dalīšanās iecirta vislielāko robu izredzēs uz tūlītējiem panākumiem, jo palīgos pieteicās Jānis Pēda, kurš pēdējoreiz par bīčvolejbolistu bija saucies pirms desmit gadiem.

Atkal no sākuma – cīņa par kvalifikācijas pārvarēšanu, saspēles slīpēšana, iešana uz zvaigznēm caur zaudējumiem. Nekas jauns – tā Mārtiņam ir jau trešo reizi.

Starptautisko turnīru apritē kopš: Pļaviņš starptautiskajā arēnā debitēja 2002. gadā pasaules Eiropas U-18 čempionātā. Viņa vienaudzis Pēda pludmales smiltis rakt sāka gadu vēlāk, kad kopā ar Tomu Šmēdiņu piedalījās Eiropas U-20 čempionātā. Tiesa, pēc tam sekoja 10 gadu pārtraukums.

Pirmais pārinieks starptautiskajā arēnā: Mārtiņa pirmais partneris 2002. gadā bija Valters Vensbergs, pēc tam uzspēlējot gandrīz ar visiem spēcīgākajiem Latvijas bīčvolejbolistiem. Savukārt Jānim pēc debijas ar Tomu 2003. gadā sekoja vēl divi turnīri kopā ar Arti Caicu, līdz pirms šīs sezonas viņš saņēma Pļaviņa uzaicinājumu.

Šīs sezonas starti:

Antalja	satelīts	25. vieta (0-2)
Fudžou	«Open»	33. vieta (0-1)
Šanhajas	«Grand Slam»	17. vieta (1-4)
Korjentesa	«Grand Slam»	25. vieta (0-3)
Kampinasa	Pasaules kausa fināls*	3. vieta (4-2)
Monpeljē	satelīts	25. vieta (2-2)
Hāga	«Grand Slam»	25. vieta (0-3)
Roma	«Grand Slam»	25. vieta (2-2)

* Spēlēja Pļaviņš ar Jāni Šmēdiņu

Pasaules rangā: 25. vieta

Lielākie panākumi karjerā:

Pļaviņš: bronza Londonas olimpiādē (2012.), bronza PK finālā (2013.), 4. vieta pasaules čempionātā (2011.), bronza Eiropas čempionātā (2010.), uzvara «Grand Slam» posmā Starejablonkos (2012.), sudrabs «Open» posmā Marseļā (2010.), 2012. gada labākais aizsardzības spēlētājs pasaulē

Pēda: Eiropas U-20 čempions (2003.), augstākā vieta pasaules tūrē – 17. vieta «Grand Slam» turnīrā Šanhajā (2013.)

Sekmes pasaules čempionātos:

Pļaviņš: 37. vieta (2007.), 37. vieta (2009.), 4. vieta (2011.)

Pēda: Nav piedalījies

Līdzšinējās sekmes turnīros Polijā:

Pļaviņš: Starejablonku «Open» 25. vieta (2005.), 7. vieta (2007.), 33. vieta (2008.), 17. vieta (2009.), 9. vieta (2010.), «Grand Slam» 17. vieta (2011.), zelts (2012.) Mislovicē Eiropas U-23 čempionātā 2005. gadā čempions, «Open» 33. vieta (2010.), 13. vieta (2012.)

Pēda: Eiropas U-23 čempionātā 2003. gadā kopā ar Arti Caicu Starejablonkos bija devītais.

Prefinieki pasaules čempionātā:

Lielākie panākumi 25 gadus vecajiem itāliešu dvīņubrāļiem Mateo un Paolo Ingrosso vēl tikai priekšā. Iepriekšējā pasaules čempionātā pirms diviem gadiem Romā duets finišēja 33. vietā, bet pasaules tūrē augstākā vieta ir piektā vieta pirms trim gadiem Hāgas «Open» turnīrā. Pagājušogad Starejablonkos itālieši finišēja 25. vietā. Šogad rezultāti uzlabojās no posma uz posmu (Korjentesā devītie), taču tad Mateo izkrita no sacensību aprites. Vai atpūta būs nākusi labumā, rādīs pasaules čempionāts. Pasaules rangā šogad abi ieņēma 39. vietu.

Polji Jaroslavs Lehs un Damians Vojtasiks kopā spēlēja kopš pagājušās sezonas. Labāki panākumi līdz šim bijuši 22 gadus vecajam Vojtasikam, sekmīgi spēlējot Eiropas mēroga turnīros, taču uz pasaules tūres mačiem braukuši pēc principa «kur tuvāk un lētāk». Pasaules rangā pāris ieņēma 156. vietu. Lai uzskaitītu grupas un arī vienu no čempionāta galveno favorītu brazīliešu Emanuela un Alisons titulus, ar vienu žurnāla atvērumu nepietīktu. Kopš 2010. gada vien, kad abi sāka spēlēt kopā (Emanuels ir krietni pieredzējušāks un ilgāk spēlējis), abi kļuvuši par Londonas olimpisko spēļu sudraba godalgu īpašniekiem, ir pašreizējie pasaules čempioni, 2011. gadā uzvarēja pasaules tūres kopvērtējumā, bet 2010. un 2012. gadā bija otrie šajā vērtējumā. Ne ar vienu no šiem pāriem latvieši šosezon vēl nav tikušies.

Spēļu kalendārs apakšgrupā:

2. jūlijs	Pļaviņš/Pēda (23.) – M. Ingrosso/P. Ingrosso (26.)
3. jūlijs	Pļaviņš/Pēda – Lehs/Vojtasiks (47.)
4. jūlijs	Pļaviņš/Pēda – Emanuels/Elisons (2.)

SA prognoze:

Savā apakšgrupā Pļaviņš ar Pēdu šobrīd pretēji reitingam ir tikai trešais numurs – brazīliešus neaiztiekam, poļi, ja nesastrādās kādus ar mājas sienu iedvesmu saistītus varoņdarbus, ir švakāki, bet itāļi tomēr ilgāk spēlējuši kopā. Rangā dvīņubrāļi ir aiz mūsējiem, taču savus 870 punktus viņi savākuši trijos mačos, kamēr Latvijas šā brīža trešais spēcīgākais pāris 1378 – septiņos... Kaut kad jau uzvarēt jāsāk arī mūsējiem, taču arī ar vienu uzvaru visticamāk pietiks iekļūšanai astoņu spēcīgāko trešo vietu ieņēmēju skaitā, lai turpinātu sacensības izslēgšanas spēlēs. Tur jau daudz ko noteiks izloze, taču nez vai tiks tālāk par pirmo kārtu «pleiofos».

ILVARS KOSCINKEVIČS

No mūsu kvarteta, kas šogad startēs Eirokausus, spēcīgākais sāncensis patrāpījies pašreizējiem valsts čempioniem Daugavpils «Daugavas» futbolistiem, tikmēr pārējām Latvijas komandām izloze bijusi diezgan labvēlīga. Katrā ziņā Rīgas «Skonto», FK «Ventspils» un SK «Liepājas metalurģis» izredzes pārvarēt kvalifikācijas 1. kārtu «uz papīra» neizskatās sliktāk par to pretiniekiem. Tātad, ja piepildīsies optimistiskais scenārijs, nākamajā kārtā iekļūs trīs mūsu komandas!

Smagākais eksāmens – čempioniem

Ivans TABANOVŠ,
Daugavpils «Daugavas» galvenais treneris:
«Zviedrijas čempionāts, pro-

tams, ir augstāka līmeņa turnīrs nekā Latvijas virslīga. Uzreiz pēc izlozes noskatījos viņu spēli čempionātā – lai arī zaudēja, redzams, ka «Elfsborg» ir laba līmeņa komanda. It īpaši uz mūsu fona. Diemžēl paši šogad spēlētjam ne tik veiksmīgi. Būs ļoti grūti, taču cīnīsimies. Centīsimies pirmo spēli aizvadīt pēc iespējas veiksmīgāk, lai atbildes mačā atnāktu vairāk skatītāju. Ja viss būs izšķiries jau pirmajā spēlē, diez vai viņi nāks. Cerams, ka izdosies atrast labu papildinājumu sastāvā. Gribētu vēl trīs četrus futbolistus. Ja skatāmie uz komandām, kas varēja nākt pretī, protams, «Ekranas» būtu labāks variants, jo tā tomēr ir spēkos līdzīga komanda.»

«Daugavai» šī sezona Eirokausus būs īpaša, jo tā debitēs UEFA Čempionu līgā, kas šobrīd ir prestižākās klubu sacensības Eiropā! Tas viss – pateicoties triumfam pērn Latvijas čempionātā. Diemžēl šogad virslīgā daugavpilieši ne tuvu nerāda to spēli, ko pērn. Kad kļuva zināmi mū-

← **Attēlā pussargs Andrejs KOVAĻOVŠ.**

su iespējamie pretinieki – Glāzgovas «Celtic» no Skotijas, Varšavas «Legia» no Polijas, Bursosas «Elfsborg» no Zviedrijas, «Helsinki» no Somijas un Panevėžas «Ekranas» no Lietuvas – teju vai atlika turēt ikšķus, lai izloze piespēlēt kādu no pēdējiem diviem. Tomēr izloze tik dāsna nebija. Ne velti «Elfsborg» pārstāvis Bjerns Bordins pēc vizītes Nionā secināja: «Domāju, mums tā ir diezgan laba izloze...»

Ja daugavpilieši rādītu pērnو sniegumu, kam pamatā bija stabila spēle aizsardzībā, varbūt pat klusībā mēs varētu cerēt uz pārsteigumu – uzvaru divu spēļu summā, taču šobrīd šādam optimismam nav nekāda pamata. Neizšķirts kādā no mačiem jau būs atzinības vērts.

Turklāt jāņem vērā, ka Daugavpils komandas Eirokausus vispār nekad nav spīdējušas. Piemēram, pērn «Daugava» rangū zemākajā UEFA Eiropas līgā kvalifikācijas 1. kārtā piekāpās Marijampoles komandai «Sūduva» – uzvarai viesos ar 1:0 sekoja zaudējums mājās ar 1:2. Starp citu, «Sūduva» 2011./12. gada sezonā UEFA Eiropas līgas kvalifikācijas 2. kārtā tikās tieši ar «Elfsborg» un divu spēļu summā dabūja pa muguru ar 1:4.

Gandrīz vai žēl, ka pretī neielozēja Glāzgovas «Celtic», jo tad būtu bijusi iespēja klātienē redzēt aizvadītās sezonas UEFA Čempionu līgas astotdaļfinālistus! Neliels «Celtic» piesitiens gan būs, jo «Elfsborg» rindās spēlēt izirētais Sjerra-

«ELFSBORG» (Zviedrija)

Klubs dibināts:	1904. gadā.
Galvenais treneris:	Jorgens Lenartsons (Zviedrija; 48 gadi).
Zviedrijas čempionātā aizvadītā sezonā:	1. vieta.
Panākumi Zviedrijā:	čempioni 6 (pēdējo reizi 2012. gadā), kaus 2 reizes (2003.).
Labākie panākumi Eirokausus:	UEFA kausa izcīņas grupu turnīrā 1 reizi (2007./2008.).
Stadions:	«Boras» (17 800 skatītāju vietu).

Kalendārs:

17. jūlijā	«Elfsborg» – Daugavpils «Daugava»
23. jūlijā	Daugavpils «Daugava» – «Elfsborg».

SA prognoze:

Daugavpils «Daugava» – «Elfsborg»	10% pret 90%
-----------------------------------	--------------

leones uzbrucējs Mohameds Bangura. Kopumā komanda gan balstās uz zviedru pleciem ar galveno treneri Jorgenu Lenartsonu priekšgalā. Viņš 2009. gadā līdz Eiropas čempionāta bronžai aizveda Zviedrijas U-21 izlasi!

Pērn «Elfsborg» spēlēja UEFA Eiropas līgā, kur apstājās 3. kārtā. Pirms pieciem gadiem UEFA Intertoto kausa izcīņas 3. kārtā krustojās «Elfsborg» un FK «Rīga» ceļi. Divu spēļu summā ar 1:0 pārāki bija zviedri.

Mūsu kaimiņiem izloze bijusi saudzīgāka. Lietuvas čempions «Ekranas» mērosies spēkiem ar Islandes spēcīgāko komandu «Hafnarfjordur», bet Igaunijas «Nomme Kalju» tiksies ar «Helsinki» vienību no Somijas. **SA**

VAI TU ZINI, KA...

«Elfsborg» komandas kapteinis ir ilggadējais Zviedrijas valsts vienības centra pussargs Andersss Svensons. Viņš izlasē aizvadījis 141 spēli, tikai par divām atpaliekot no valsts vienības rekorda. Viņa kontā arī 19 vārti!

ILVARS KOSCINKEVIČS

Iepriekšējās piecās reizēs, kad «Skonto» startēja Eiropa, komanda apstājās jau pie pirmās barjeras. Ir laiks šo bēdīgo sēriju pārtraukt, un, kas zina, varbūt tas notiks tieši šoreiz, jo Moldovas «Tiraspol» tomēr nav tas pats, kas bija Splitas «Hajduk» pērn vai Krakovas «Wisla» – pirms diviem gadiem.

Beidzot sava svara kategorija

Attēlā pussargs **Juris LAIZĀNS**. ↗

Tamazs PERTIJA,
Rīgas «Skonto»
galvenais treneris

UEFA Eiropas līgā pērn, kad atšķirībā no šīs sezonas skontiešiem bija iespēja startēt uzreiz kvalifikācijas 2. kārtā, viņi horvātiem nervus gan pabendēja, jo pēc zaudējuma ar 0:2 viesos atbildes mačā izdevās uzvarēt ar 1:0. Tiesa, goda vārtus pussargs Alans Šiņeļņikovs guva vien kompensācijas laikā, un kopumā tomēr varēja secināt, ka Horvātijas komanda bija no citas svara kategorijas. Ar to gan nav jāsaprot, ka «Tiraspol», kas tik augstu kā horvāti nekoņējas, būs viegli uzveicams sāncensis. Tikai to, ka mūsējiem Moldovas bronzas medaļnieks varētu būt pa zobam.

Šādu optimismu pirmām kārtām rosina pašu sniegums – «Skonto» šosezon labi spēlēja virslīgā. Gruzīnu treneris Tamazs Pertija ieviesis dzelzainu disciplīnu spēlētājiem un atradis pareizās skrūves uzbrukumā. Valērijs Šabala ar deviņiem vārtiem ir Latvijas čempionāta rezultatīvākais spēlētājs, bet komandas biedrs Artūrs Karašausks ar septiņiem vārtiem arī ir turpat snaiperu elitē. Otrkārt, pamats optimismam arī tāpēc, ka skontieši iegājuši labā ritmā – sezona ir teju vai pusē, kamēr Moldovā čempionāts startēs jūlijā vidū. Virslīgā «Skonto» līdzšinējās spēlēs vēl nav zaudējis!

«Tiraspol» pārsvarā balstās uz pašmāju spēlētājiem, taču ir arī leģionāri. Piemēram, no Bulgārijas, Brazīlijas un Nigērijas. Viegli nebūs, taču – ir varianti! **SA**

«Kopumā Moldovas futbols man ir labi pazīstams. Pats esmu tur spēlējis. Moldovā ir tehniski futbolisti, viņi spēlē ātru futbolu. «Tiraspol» ir šīs pilsētas otrais klubs – gandrīz kā fārmklubs lielajam «Sheriff». Mums izlozēja varēja trāpīties ziemeļīri vai velsieši, bet trāpījās moldāvi, kuri ir daudz labāki par to pašu Velsu vai Ziemeļīriju. Viņiem sastāvā ir tāds spēlētājs kā Staņislavs Ivanovs, kurš spēlējis Krievijā augstā līmenī, un tas daudz ko izsaka.»

VAI TU ZINI, KA...

Savulaik «Tiraspol» nosaukums bija «Constructorul» un šis klubs nemaz nespēlēja Tiraspolē, bet gan Moldovas galvaspilsēta Kišiņevā. «Tiraspol» vārdu klubs ieguva gadsimtu mija.

«TIRASPOL» (Moldova)

Klubs dibināts:	1992. gadā.
Galvenais treneris:	Vlads Gojans (42; Moldova).
Moldovas čempionātā aizvadītajā sezonā:	3. vieta.
Panākumi Moldovā:	čempioni 1 (1997.), kauss 3 reizes (pēdējo reizi 2013.).
Labākais panākums Eiropa:	UEFA kausa izcīņas 2. kārtā (2004./2005.).
Stadions:	«Sheriff» (14 300).

Kalendārs:

4. jūlijā	«Tiraspol» – Rīgas «Skonto»
11. jūlijā	Rīgas «Skonto» – «Tiraspol»

SA prognoze:

Rīgas «Skonto» – «Tiraspol»	51% pret 49%.
Duela uzvarētājs kvalifikācijas 2. kārtā tiksies	ar Libereces «Slovan» no Čehijas.

UEFA koeficients*

1. Spānija	88,025	... 37. Lietuva	6,500
2. Anglija	82,963	... 39. Latvija	5,791
3. Vācija	79,614	... 48. Velsa	2,583
... 23. Zviedrija	15,625	... 49. Igaunija	2,208
... 35. Moldova	7,666		

*Rangā tiek ņemts vērā katras valsts klubu veikums UEFA sacensībās – gan Čempionu līgā, gan Eiropas līgā – iepriekšējās piecās sezonās. Rezultāti tiek summēti, kā rezultātā katra valsts iegūst attiecīgos koeficienta punktus.

ILVARS KOSCINKEVIČS

FK «Ventspils» komandai šī būs jau trešā reize, kad tā Eiropaos mērosies spēkiem ar komandu no Velsas. Šoreiz pretī stāsies vicečempione «Broughton», kam tā būs debija Eiropas klubu sacensībās. Pieredze noteikti ir ventspilnieku pusē, taču tā nav vienīgā mūsu kluba priekšrocība!

Velsas futbols nav svešs

Jurģis PUČINSKIS,
FK «Ventspils»
galvenais treneris

«Pretinieks ir spēcīgs, piekopj britu futbolu. Ar vārdu spēcīgs domāju to, ka sāncenšu rindās ir gan fiziski spēcīgi un augumā raženi spēlētāji, gan to, ka viņiem ir arī meistarīgi izpildītāji. Tā ka – būs grūti. Ja runājam par izlozi, šis nav sliktākais variants, bet tas, kurš bija sliktākais, lai paliek pie manis. Kādas ir mūsu izredzes uzvarēt divu spēļu summā? Uz šo jautājumu varēšu atbildēt pēc 11. jūlija... Pret to, ka pirmā spēle būs viesos, bet otrā – mājās, attiecos vienīgi kā pret faktu, jo man svarīgākais ir rezultāts! Iespējams, līdz tam laikam būs arī kāds papildinājums sastāvā, šajā virzienā darbs notiek, taču pagaidām viss ir savās vietās.»

Attēlā pussargs Jurģis ŽIGAJEVS. →

«Sāncenšu lielais trumpis ir tas, ka viņiem sezona jau ir pusē,» uzreiz pēc izlozes sprieda «Broughton» komandas treneris Endijs Morisons. Viņa viedokli var saprast, zinot, ka Velsā šobrīd ir sezonas pārtraukums. Iepriekšējā beidzas maijā, bet nākamā startēs 24. augustā... FK «Ventspils» tai noteikti jābūt priekšrocībai, jo futbolisti būs labākā spēļu ritmā un tonusā. Tikmēr velsieši šobrīd lāpās ar pārbaudes spēlēm.

Taču tas nebūt nenozīmē, ka ventspilniekus gaida divas vieglas spēles, pastaiga vai kas tamlīdzīgs. Domāju, ne tuvu tam. To lieliski apliecina iepriekšējā pieredze. 2006./2007. gada sezonā UEFA Čempionu līgas turnīrā kurzemniekiem bija darīšana ar citu Velsas komandu «The New Saints». Lai arī uzbrucējs Vīts Rimkus pirmajā mačā viesos guva divus vārtus, ar to bija par maz uzvarai – 2:3. Labi, ka mājās bijām pārāki – rezultāts 2:1 nodrošināja panākumu divu spēļu summā, pateicoties vairāk gūtiem vārtiem izbraukumā.

Arī nākamajā sezonā, kad pretī patrāpījās Velsas vienība «Llanelli», tika sākts ar zaudējumu viesos – 0:1. Šoreiz gan krietni pārliecinošāk tika izcīnīta uzvara mājās – 4:0. Zīmīgi, ka arī šoreiz pirmais mačs būs jāizvada viesos...

«Broughton» gaidāmajam duelim piegāju-

«BROUGHTON» (Velsa)

Klubs dibināts:	1946. gadā.
Galvenais treneris:	Endijs Priss (46; Anglija).
Velsas čempionātā aizvadītajā sezonā:	2. vieta.
Panākumi Velsā:	2. vieta 1 reizi (2013.).
Labākie panākumi Eiropaos:	debitanti.
Stadions:	«The Airfield» (1600).

Kalendārs:

4. jūlijā	«Broughton» - FK «Ventspils»
11. jūlijā	FK «Ventspils» - «Broughton»

SA prognoze:

FK «Ventspils» - «Broughton»	55% pret 45%.
Duela uzvarētājs kvalifikācijas 2. kārtā tiksies ar	
Luksemburgas «Jeunesse Esch» - Somijas «Turku»	pāra uzvarētāju.

si ļoti nopietni, par ko liecina kluba pārstāvju ierašanās uz Kurzemes derbiju aizvadītajā nedēļā Ventspilī. Vēl pirms šīs vizītes, redzot to, kas no kurzemnieku spēlēm pieejams internetā, treneris Morisons nešaubījās, ka gaidāma smaga cīņa.

Pērn FK «Ventspils» startēja UEFA Čempionu līgā un apstājās pie pirmās barjeras – zaudējums Norvēģijas komandai «Molde». Pirmajā mačā viesos ventspilnieki kapitulēja ar 0:3, tāpēc atbildes mačs vairāk bija formalitāte – 1:1. **SA**

VAI TU ZINI, KA...

Brotonas pilsēta, kur FK «Ventspils» aizvada pirmo spēli, Lielbritānija ir pazīstama kā lidmašīnu spārnu ražotāja. Tāpēc kluba pilnā nosaukuma lasāms «Airbus UK Broughton»!

Nedrīkst sabojāt jubileju

ILVARS KOSCINKEVIČS

Otro gadu pēc kārtas SK «Liepājas metalurģs» no mūsu kvarteta Ēirokausos ticis pie vājākā pretinieka. Tas būs Velsas kausa ieguvējs «Prestatyn Town», kas aizvadītajā sezonā premjerlīgā ierindojās piektajā vietā. Tiesa, liepājnieki virslīgā jau nebija diez ko augstāk, tāpēc šī ir tā reize, kad nesteigsimies domāt, ka zīle jau ir rokā.

Attēlā vārtsargs **Pāvels DOROŠEVS**. ↑

Jānis INTENBERGS, SK «Liepājas metalurģs» galvenais treneris

«Prestatyn Town» (Velsa)

Klubs dibināts:	1910. gadā.
Galvenais treneris:	Nils Gibsons (Velsa).
Velsas čempionātā aizvadītajā sezonā:	5. vieta.
Panākumi Velsā:	kauss 1 reizi (2013.).
Labākie panākumi Ēirokausos:	debitanti.
Stadions:	«Belle Vue» (3000).

Kalendārs:

4. jūlijā	«Prestatyn Town» – SK «LM»
11. jūlijā	SK «LM» – «Prestatyn Town».

SA prognoze:

SK «LM» – «Prestatyn Town»	52% pret 48%.
Dueļa uzvarētājs kvalifikācijas 2. kārtā tiksies ar Horvātijas «Rijeka».	

Domājams, ka arī šoreiz 1. kārtā esam favorīti, bet skaidrs, ka ne galvastiesu pārāki. Tas viss šobrīd, protams, ir «uz papīra». Līdzīgi kā ventspilniekiem, arī liepājniekiem priekšrocība ir tā, ka Velsas čempionātā šobrīd ir pārtraukums un sāncensī nebūs optimālā formā.

Liepājnieki sarēķinājuši, ka šā dueļa atbildes spēle klubam būs 50. mačs UEFA klubu turnīros. Tas acimredzot, neskaitot spēles Intertoto kausa izcīņā.

Velsiešiem jārēķinās, ka savu mājas spēli tie neaizvadis ierastajā «Bastion Road» stadionā ar 1000 skatītāju vietām. Tas neatbilst UEFA standartiem, tāpēc mačs notiks trīs reizes lielākā stadionā «Belle Vue».

Interesanti, ka arī mūsu ziemeļu kaimiņiem, Tallinas klubam «Levadia», UEFA Ēiropas līgas kvalifikācijas 1. kārtā preti patrāpījes klubs no Velsas. «Bala Town» aizvadītajā sezonā premjerlīgā ierindojās septītajā vietā. Pārējām divām Igaunijas vienībām – Tallinas «Flora» un Narvas «Trans», ko pārstāv Latvijas pussargs Andrejs Pereplotkins – attiecīgi būs darišana ar Albānijas «Kukeši» un Zviedrijas «Gefle». Lietuvas komandas Viļņas «Žalgiris», Marijampoles «Sūduva» ar Pāvelu Davidovu vārtos un Pakriojis «Kruoja» ar Māri Eltermani vārtos mērosies spēkiem attiecīgi ar Īrijas «Saint Patrick's Athletic», Maķedo-

Iepriekšējā sezonā SK «Liepājas metalurģs» palika bez medaļām virslīgā, tāpēc vienīgā cerība iegūt ceļazīmi uz UEFA Ēiropas līgu bija «caur» Latvijas kausa izcīņā. Ceļazīmes liktenis izšķīrās pusfinālā, jo pretī stājās otra tās kārotāja Rīgas «Daugava». Otrā dueli bija komandas, kam dalība jau bija garantēta. Liepājnieki uzvarēja pēcspeles sitienos...

Pret komandu no Velsas liepājnieki spēlēs pirmo reizi. Pērn kurzemnieki kvalifikācijas 1. kārtā pārliecinoši pieveica Sanmarīno «La Fiorita» ar 2:0 un 4:0, bet otrajā – cīnījās 2:2 un 1:5 ar Varšavas «Legia» no Polijas.

«Pretinieks savā mājaslapā raksta, ka Velsas klubiem ar izlozi ir paveicies. Arī no mūsu viedokļa skatoties, varējām dabūt komandu no Slovēnijas vai Somijas, kuras – domājams – būtu spēcīgākas. Gaidām, ka «Prestatyn Town» spēlēs britu stila futbolu. Visdrīzāk tādu primitīvāku, kā jau tas ierasts zemāka līmeņa britu salu komandām. Laukumā būs daudz cīņas, skriešanas un tālas piespēles. Futbols būs ass. Ja mums sastāvā pārsvarā ir padsmītgadnieki un tādi, kuriem jau ir pāri trīsdesmit, tad pretiniekiem ir otrādi – lielāko daļu komandas veido futbolisti, kuri ir vecumā no divdesmit līdz trīsdesmit gadiem. Viegli nebūs, taču mūsu mērķis ir tikt nākamajā kārtā!»

nijas «Turnovo» un Minskas «Dinamo» no Baltkrievijas. **SA**

VAI TU ZINI, KA...

«Prestatyn Town» klubs dibināts pagājušā gadsimta sākumā, taču tas tikai 2008./2009. gada sezonā pirmo reizi spēlēja Velsas premjerlīgā.

Latvijas futbola REMBO

ILVARS KOSCINKEVIČS

SK «Liepājas metalurģs» aizsargs Dzintars Zirnis (36)

nupat kļuvis par trešo futbolistu, kurš Latvijas čempionāta virslīgā aizvadījis 400 spēļu.

Par šo apaļo jubileju viņš pats uzzinājis tikai dažas dienas pirms spēles... Un, starp citu, Dzintaram pavisam drīz būs vēl viena tikpat apaļa jubileja!

– Raugoties no malas, 400 spēļu – tas šķiet ļoti daudz. Kā tev pašam šķiet?

– Man pat ir grūti atbildēt. Varu pateikt vien to, ka šis laiks paskrējis ļoti ātri. Taču, ja par to visu aizdomājas, tik daudz kas ir noticis. Ja godīgi, biju pārsteigts, ka esmu aizvadījis jau 400 spēļu!

– Pats to nemaz nezināji?

– Nē!

– **Devies uz spēli pret FS «Metta/LU» un nemaz nezināji, ka tā tev būs 400. spēle virslīgā?**

– To uzzināju tikai aptuveni trīs dienas pirms spēles, kad man piezvanīja žurnālists no Liepājas laikraksta un to pateica. Biju pārsteigts. Pēc tam kluba vadība to apstiprināja un pateica, ka pēc desmit spēlēm man būs 400. virslīgas spēle arī Liepājas komandas sastāvā.

– **Divas tik lielas jubilejas tik īsā laikā!**

– Tieši tā! Ja godīgi, man personīgi nozīmīgāks notikums šķiet 400 virslīgas spēles tieši Liepājas komandā.

– **Vai dikti sarūgtināja, ka FS «Metta/LU»**

VAI TU ZINI, KA...

Dzintars Zirnis Latvijas čempionāta virslīgā šogad aizvada jau 18. sezonu! Vairāk spējuši tikai trīs futbolisti. Aizsarga Igora Korabljova kontā ir 20, bet vārtsarga Viktora Spoles un pussarga Mihaila Ziziļeva rēķinā – 19 sezonas!

Dzintars ZIRNIS

Dzimis:	1977. gada 25. aprīlī Rīgā
Pozīcija:	aizsargs
Augums:	1,80 m
Svars:	85 kg

Karjerā LČ virslīgā (spēles/vārti)

1993. gads	Rīgas «Pārdaugava»	9/0
1997. gads	«Liepājas metalurģs»	23/3
1998. gads	«Liepājas metalurģs»	25/1
1999. gads	«Liepājas metalurģs»	27/3
2000. gads	«Liepājas metalurģs»	5/0
2001. gads	«Liepājas metalurģs»	25/0
2002. gads	«Liepājas metalurģs»	23/0
2003. gads	«Liepājas metalurģs»	25/0
2004. gads	«Liepājas metalurģs»	21/0
2005. gads	«Liepājas metalurģs»	27/0
2006. gads	«Liepājas metalurģs»	27/0
2007. gads	«Liepājas metalurģs»	26/0
2008. gads	«Liepājas metalurģs»	26/0
2009. gads	«Liepājas metalurģs»	29/0
2010. gads	«Liepājas metalurģs»	16/0
2011. gads	«Liepājas metalurģs»	26/0
2012. gads	«Liepājas metalurģs»	31/0
2013. gads	«Liepājas metalurģs»	11/0

*Žurnālista Valtera Nikana statistika.

Panākumi

Latvijas valstsvidienībā aizvadījis 68 spēles.
«Euro 2004» finālturnīra dalībnieks.
Latvijas čempions 2 reizes (2005., 2009.).
Latvijas kausa ieguvējs (2006.).
Baltijas līgas čempions (2007.).
Latvijas čempionāta labākais aizsargs (2005.).

jums uzvarēt neizdevās? Mačs beidzās 0:0...

– Jā. Ļoti gribējās, lai rezultāts būtu labvēlīgs, taču mums kaut kā tajā spēlē pietūka.

– **Varbūt kāds vismaz iepriecināja ar torti un 400 svecītēm?**

– Jā, sieva!

– **Tiešām bija 400 svecītes?**

– Tās bija galvā. (Gardi smieklī!)

– **Vai atceries savas iepriekšējās apaļās jubilejas – 100., 200. un 300. spēli?**

– Atceros tikai to, ka mani tajās apsveica, bet, ar ko spēlējām, kāds bija rezultāts – to gan ne. Patiesībā tās man bija kā jebkura cita spēle.

– **Tātad šai statistikai pārāk lielu uzmanību nepievērs?**

– Nē. Tikai pēc tam, kad sāk par to aizdomāties, saproti, ka esi tik daudz nospēlējis. Ir patīkami, taču īsti tomēr neticas. Ja godīgi, pat nezinu precīzu spēļu skaitu, ko esmu aizvadījis valstsvidienībā. Tikai to, ka ir pāri 50 mačiem.

– **68 spēles! Zinot, ka tagad esi labāk in-formēts par virslīgas skaitļiem, vai ir radusies interese apsteigt Daugavpils «Daugavas» pus-sargu Mihailu Ziziļevu, kurš tev ir tikai ne-daudz priekšā?**

– Nopietni?

– **Nepilnas desmit spēles.**

– **Āā, tagad būs jāpacinās! (Smaida).**

← Aizsargs **Dzintars ZIRNĪS**
(att. sarkanajā formā).

Visvairāk spēļu LČ virslīgā

1. Igors Korabļovs	475
2. Mihails Ziziļevs	409
3. Dzintars Zirnīs	402
4. Vīts Rimkus	356
5. Viktors Spole	353
6. Genādijs Solonīcins	340

pozīciju, un viss bija kārtībā.

– Mēs tevi zinām kā aizsargu, taču kādās pozīcijas vēl esi spēlējis?
– Uī, dažādās! Uzbrukumā, aizsardzībā, pat vārtos, kad biju juniors.
– Izrādās, esi vispusīgāks par komandas biedru Jurģi Kalnu, kurš arī spēlējis teju vai visās pozīcijās...

– Nezinu, varbūt bērnībā viņš arī vārtos ir spēlējis!

– Cik zinu, nav.

– Atceros, kad bijām jauniešu turnīrā Sanktpēterburgā, sacentāties minifutbolā. Laikam spēlēt pret vietējo komandu, ielaidu sešus vārtus un kopš tās reizes vārtos vairs neesmu stājies... (Smaida).

– Esi dzimis Rīgā. Kā nonāci Liepājā?

– Mani no «ASK-Flaminko» uzaicināja Jānis Gilis. Izīrēja uz vienu sezonu, pēc tam paliku pavisam. Esmu priecīgs, ka nonācu Liepājā. Šajā ziņā nav nekā, ko nožēlot. Protams, būtu gribējies uzspēlēt ārzemēs, taču nesānāca. Biju tur tikai uz pārbaudi. Tagad, šķiet, aizbraukt spēlēt uz ārzemēm tomēr ir vieglāk nekā manā laikā.

– 2005. gadā tevi atzina par virslīgas labāko aizsargu. Vai tobrīd kvalitātes un gatavības ziņā biji virsotnē?

– Domāju, ka ne. Tā sanācis, ka labāko izvēle ir tieši saistīta ar to, kas kļūst par čempionu. Toreiz tie bijām mēs, līdz ar to uz mani vairāk paskatījās. Citādi, man šķiet, ir bijušas arī labākas sezonas.

– Tev šobrīd ir 36 gadi. Kā ir ar motivāciju spēlēt virslīgā?

– Viss ir brīnišķīgi!

– Tā ir tikpat liela kā 16 gados?

– Kad spēlē, tev nav vecuma. Kāda atšķirība – cik tev ir gadu? Man spēka pietiek, viss ir, traumā nav – tfu, tfu, tfu...

– Tas nozīmē, ka tevi virslīgā redzēsīm arī pēc šīs sezonas?

– To gan nevaru atbildēt, jo visi taču redz, kas notiek ar «Liepājas metalurgu». Kas būs, vai komanda būs, vai būs citas iespējas, ja komandas nebūs – kas to lai zina! Es pat par to nevēlos domāt – šodien spēļu un mani viss apmierina. Klubs man ir kā ģimene.

– Par karjeras beigām nemaz neesi domājis?

– Es mīlu futbolu. Redzēs, cik man vēl būs dots. Ja vēl gadu piedāvās, spēlēšu, ja teiks, atvaino, ir grūtības vai arī – mēs gribam vairāk iesaistīt jaunus, būs jādoma kas cits. Varbūt spēlēšu pie veterāniem. Kas to lai zina!

– Ar ko paliksi līdzjutēju atmiņā pēc karjeras beigām?

– Visi, kas mani satiek, saka, ka atceras mani kā ļoti asu spēlētāju. Neatceros, kas tā bija par kvalifikācijas spēli, taču priekšējā sektorā līdzjutēju rokās bija plakāts ar uzrakstu: «Rembo»... (Gardi smejas.)

– Vai SK «Liepājas metalurģis» šogad virslīgā atgriezīsies uz goda pjedestāla?

– Tas ir grūts jautājums. Pirms sezonas runāja, ka mēs vispār būsīm tabulas vidū, bet sākums parādīja, ka esam spējīgi cīnīties. Es komandai redzu potenciālu. Vēl neizslēdzu, ka pacīnīsimies ar «Skonto» par titulu.

– Šonedēļ komanda aizvadīs pirmo spēli UEFA Eiropas līgas kvalifikācijā pret Velsas komandu «Prestatyn Town». Kā vērtē izredzes pārvarēt 1. kārtu?

– «Uz papīra» esam favorīti, taču, ja skatās uz sastāvu, uz to, cik daudz mums ir jauno, to, ka vēl neesam saspēlējušies... Kamēr svilpe nav atskanējusi, izredzes ir 50:50. Pret FS «Metta/LU» arī bijām favorīti, taču nospēlētām neizšķirti. Domāju, mums ir labas izredzes. Viņiem spēlē veci, mums – puīši. Jāizmanto savi plusi. Piemēram, ātrums. **SA**

– Kas ir spilgtākais, kas palicis atmiņā no karjeras virslīgā?

– Čempionu tituli. Īpaši pirmais, uz kuru gājām tik ilgi. Pat tad, kad kļuvām par čempioniem, sākumā pat isti neticējās, kas tas ir noticis. Tomēr pats spilgtākais notikums karjerā ir nokļūšana «Euro 2004» finālturnīrā! Virslīgas tituli – pēc tam. Tās sajūtas, kas bija Turcijā, nav iespējams aprakstīt. Turklāt pēdējā spēle bija viesos! Atceros, ka no priekša nokritu ceļos. Vēl tagad tas viss sēž galvā.

– Ir kāda virslīgas spēle, kas izraisījusi līdzīgas emocijas?

– Nē, taču katra uzvara bijusi īpaša. Par tām priecājos kā mazs bērns, un nav pat svarīgi, pret ko tā izcīnīta – vai pret pēdējā vietā esošo FS «Metta/LU», vai «Skonto» un FK «Ventspils».

– Šādu uzvaru tev bijis patiešām daudz...

– Tas tiesa.

– Karjeras sākumā tev droši vien bija kāds mērķis vai sapnis. Pastāsti, kāds tas bija un vai to izdevies sasniegt?

– Nebija man tāda mērķa. Vienkārši gribējās visu laiku spēlēt. Pirms «Euro 2004», protams, gribējās nokļūt finālturnīrā. Vēl arī bija sapnis uzspēlēt labā līmenī UEFA Čempionu līgā, taču tā bija maza varbūtība, ka tas piepildīsies. Tāpēc vienkārši spēļu. Ir tāda sajūta, ka bez futbola man nekā cita dzīvē nav.

– Ja pareizi sarēķināju, jau 16 gadu vecumā «Pārdaugavas» sastāvā debitēji virslīgā!

– Jā, tā bija!

– Pirmo spēli atceries?

– Es daudz ko atceros. Atceros – tā gan nebija pirmā spēle – ka tikāmies ar Rīgas «Skonto». Viņi spēlēja tik apbrīnojami ātri, ka nespēju saprast, kā vispār iespējams tādā mačā spēlēt. Jau puslaika vidū man palika slikti – domāju, tūlīt nokritīšu un zaudēšu samaņu... Treneris pamainīja

Latviešu leģions neplok:

JĀNIS MATULIS

Līdz ar Bostonas «Bruins» un Čikāgas «Blackhawks» dueli beigusies hokeja sezona. Tiesa, tikai ziemeļu puslodē. Dienvidos pilnā sparā rit Austrālijas čempionāts, kur mums pionieris – Latvijas šā gada čempionu «SMScredit» vārtsargs Renārs Kazanovs.

Kur tikai šajā sezonā mūsu puikas nav spēlējuši! Stenlija kausa finālā, Spānijā, Turcijā, Islandē, KHL un dažādās citās līgās. Ir arī čempioni. Vitālijs Hovorostņins Ukrainā, Vadims Adoņevs un Niks Apsīts – Spānijā. Pat nezinu, kā rakstīt par Kasparu Daugaviņu? Saut par Stenlija kausa neuzvarētāju? Vai varbūt par NHL vicečempionu, jo 2. vieta taču ir...

Ir mums arī vairāki oficiālie vicečempioni: Agris Saviels, Armands Bērziņš un Jānis Andersons – Ukrainā, Mārtiņš Raitums un Aldis Āboliņš – Kazahstānā, bronza Kazahstānā tikusi Artūram Ozoliņam, Renāram Demīteram un Andrejam Smirnovam. Divu mūsu spēlētāju klubi – Oļega Koreškova un Edmunda Ingasa – bijuši godalgās regulārajā čempionātā, taču, kā noprotams, ne viens, ne otrs nevar lepoties ar Turcijas un Islandes dārgumiem. Toties Koreškovam ir kāds cits rekords. +105 (!) lietderības koeficients Turcijas čempionātā.

Ir mums čempioni arī junioru vecumā. Zintis Nauris Zusēvičs un Matiss Gelažis Austrijā, sudrabs U-20 grupā Tomam Andersonam Šveicē, Krišjānim Āboliņam-Ābolam – Vācijā un Edgaram Kuldām – WHL. Austrijas U-17 čempionātā bronza Eduardam Hugo Jansonam.

Ir dažas lietas, par kurām neesmu simtprocentīgi pārliecināts. Proti, cik mūsu hokejistu 2012./2013. gada sezonā spēlējuši ārpus Latvijas. Saskaitīju vismaz 221, kas vecāki par 14 gadiem, t.i., 1999. gadā un agrāk dzimuši. Ir vēl vesela strīpa jaunāku, jo IIHF tagad uzskaita visus, kuri spēlē kādā citā zemē. Pats jaunākais no latviešiem, kuram Latvijas Hokeja federācija izsniegusi transfēra karti spēlēšanai Itālijā, ir 2008. gadā dzimušais Gustavs Kidāls. Ir vismaz velna ducis spēlētāju, kas pabijuši divu valstu čempionātos, bet Maksims Širokovs pat trijos – Kazahstānā, Ukrainā un Šveicē. Ir vairāki spēlētāji, kuriem gan izsniegtas pārejas kartes, taču norādītie klubi hokeja interneta okeānā nav atrodamā.

Arī statistika dažādās valstīs tiek apkopota dažādi. Ir, kur strikti uzskaita +/- koeficientus, bet, piemēram, tādā solidā turnīrā kā Šveices junioru čempionāts metienus uz vārtiem neskaita, līdz ar to vārtsargiem nevar būt atvairīto metienu procentu. Savukārt Kazahstānā lielākajai daļai klubu izslēgšanas spēlēs ir statistika, taču «Beibaris», kur vārtus sargā Mārtiņš Karsums, norādīts tikai viņa spēļu skaits – astoņas...

Tabulās: v – vārtsargs, a – aizsargs, u – uzbrucējs. Aiz spēlētāja uzvārda – dzimšanas gads, līga, komanda, pilsēta, vieta čempionātā (divu un triju pakāpju čempionātos), spēles, punkti (vārti+piespēles), lietderības koeficients, soda minūtes. Vārtsargiem: spēles, nospēlētais laiks, atvairītie metieni/vīsi metieni, vidēji spēlē zaudēti vārti, atvairīto metienu procenti.

 Krievija (13)

Krievijas KHL komandās šajā sezonā spēlēja astoņi mūsējie. Sandis Ozoliņš gan ievilkā Mitišču «Atlant» Gagarina kausā, taču tur pirmajā kārtā 1-4 zaudējums Pēterburgas SKA. Pirmajā kārtā sapņi par Gagarinu beidzās arī Miķeļa Rēdliha «Lokomotiv»: 2-4 pret «Severstal», Artūra Kuldā «Sibirj»: 3-4 pret «Avangard». Georgija Pujaca «Avangard» Austrumu grupas pusfinālā bez variantiem piekāpās «Traktor»: 1-4, pa spēlēm – 0:5, 0:3, 0:3, 3:1 un 0:4. Vistālāk tika Laura Dārziņa «AK Bars», Austrumu grupās finālā ar 3-4 zaudējot «Traktor». Čempionvienībā Maskavas «Dinamo» mūsu spēlētāju nebija, taču divkārtējos KHL meistarus trenē Oļegs Znaroks un Harijs Vitoliņš, par fizisko sagatavotību atbild Jurijs Ždanovs, hokejistus masē Boriss Lavrenovs, bet Aleksandrs Šiškovičs ir inventāra menedžeris.

KHL pēc «play-off» komandas vienlīga dabū savu konkrēto vietu, ņemot vērā regulārā čempionāta rezultātus. Visaugstāk – 4. vietā – Laura Dārziņa «AK Bars». Individuāli mūsu uzbrucēju trio – Spruktam, Dārziņam un Miķelim Rēdliham – gāja pašķidri: Dārziņš Kazanā bija devītais rezultatīvākais uzbrucējs, Sprukts CSKA – desmitais, Rēdlihs Jaroslavlā – vienpadsmitais.

No astoņiem mūsu leģionāriem visvairāk punktu... aizsargam Ozoliņam.

Divi mūsējie spēlēja kaimiņzemes otrajā ešelonā: Aleksandrs Jeorofejevs Krasnodarā un Jānis Brakšs Rjazanā, taču ar Brakšu ligums tika lauzts jau novembra vidū.

Trīs mūsējie spēlēja MHL klubos, Kirils Tambijevs – ceturtais rezultatīvākais uzbrucējs Voskresenkas «Himik», tāds pats panākums Artjomam Dašutinam – MVD, bet Dāgu Laučiņu Orenburgas klubs atlaida jau novembrī.

u Lauris Dārziņš	1985.	KHL	«AK Bars» (Kazana)	4. v. (no 26)	37	16 (8+8)	+2	10
------------------	-------	-----	--------------------	---------------	----	----------	----	----

221 un vairāk...

← Sandis OZOLIŅŠ arī savos četrdesmit gados joprojām ir labākais no latviešu hokejistiem ko pērn apliecināja pārstāvēt «Atlant».

Roberts Jekimovs itin labi iejuties Somijas augstākās līgas hokejā un arī nākamsezon viņš spēlēs SM Liiga. →

a Georgijs Pujacs	1981.	KHL	«Avangard» (Omska)	5. v. (no 26)	55	15 (1+14)	+12	30
u Jānis Sprukts	1982.	KHL	CSKA (Maskava)	6. v. (no 26)	59	9 (5+4)	+1	6
u Miķelis Rēdlihs	1984.	KHL	«Lokomotiv» (Jaroslavlja)	10. v. (no 26)	40	8 (3+5)	-8	16
a Artūrs Kulda	1988.	KHL	«Sibirj» (Novosibirska)	12. v. (no 26)	57	16 (9+7)	-2	55
a Sandis Ozoliņš	1972.	KHL	«Atlant» (Mitiščji)	16. v. (no 26)	47	21 (2+19)	-1	28
v Edgars Masaļskis	1980.	KHL	«Jugra» (Hantimansijska)	17. v. (no 26)	32	923/1014	91,0	2,94
u Ainārs Podziņš	1992.	KHL	«Vītjaz» (Čehova)	22. v. (no 26)	13	4 (1+3)	+1	4
a Aleksandrs Jerofejevs	1984.	VHL (D-2)	«Kuban» (Krasnodara)	17. v. (no 27)	52	20 (5+15)	+6	51
a Jānis Brakšs	1987.	VHL (D-2)	«HC Rjazan» (Rjazana)	27. v. (no 27)	8	1 (0+1)	-6	8
u Kirils Tambijevs	1992.	MHL	«Himik» (Voskresenska)	21. v. (no 33)	46	47 (19+28)	-12	22
u Artjoms Dašutins	1993.	MHL	MVD (Tvera)	11. v. (no 33), 4. v. (no 16)	53	25 (13+12)	-6	57
a Dāgs Lauciņš	1992.	MHL	«Belije tigrji» (Orenburga)	28. v. (no 33)	10	0 (0+0)	-8	29

⊕ Somija (34)

Somija otro gadu pēc kārtas ir ražīgākā valsts latvju hokejam – šogad somu klubos spēlējuši 34 mūsējie. Pamatmasa gan meklējama 3. un 4. līgā. Pašā augstākajā Somijas līmenī («SM-liiga» jeb D-1) spēlēja tikai viens – Roberts Jekimovs. Sezona jūrmalniekam Lāpenranta «SaiPa» sākās ļoti labi, vairākas spēles viņš pat aizvadīja «zelta ķiverē», kādu brīdi klubs bija arī turnīra līderis, beigās paliekot 9. vietā un priekškvalifikācijā zaudējot HIFK. Klubā Jekimovs trešais rezultatīvākais spēlētājs, visā līgā – 51.

«Mestis» (D-2) līgas klubam «Jokipojat» bija izīrēti divi dinamieši – Vitālijs Pavlovs un Mārtiņš Jakovļevs, taču Pavlovu Rīga rudenspusē pasauca mājās.

Grūti spriest, kuri no 3. un 4. līgas klubos spēlējušajiem var būt interesanti Latvijas izlasei. Tedam Nolanam acīs iekrita Roberts Maziņš. Tāpēc Somijas trešās un ceturrtās līgas leģionu laikam pavisam norakstīt nedrīkst. Eksjuniors Kristaps Nīmanis jauno sezonu sāks Kazahstānā – Temirtavas «Aristan». Laikam solis uz augšu.

u Roberts Jekimovs	1989.	D-1	«SaiPa» (Lāpenranta)	9. v. (no 14)	55	27 (16+11)	+2	20
a Mārtiņš Jakovļevs	1991.	D-2	«Jokipojat» (Joensū)	6. v. (no 12), 4. v. (no 8)	51	11 (4+7)	+2	51
u Vitālijs Pavlovs	1989	D-2	«Jokipojat» (Joensū)	6. v. (no 12), 4. v. (no 8)	22	18 (8+10)	+1	39
v Nauris Enkuzens	1989.	D-3	«Hermes» (Kokola)	4. v. (no 7), 9. v. (no 12)	24	-/-	2,94	92,6
a Vladislavs Dudins	1992.	D-3	«Hermes» (Kokola)	4. v. (no 7), 9. v. (no 12)	5	1 (0+1)	-	24
		D-4	«IK Kronan» (Krūnupi)	3. v. (no 10), 8. v. (no 10)	1	1 (1+0)	-	2
u Pēteris Pujāts	1990.	D-3	IPK (Īsalmi)	5. v. (no 7), 3. v. (no 8)	43	45 (27+18)	-	28
a Vladislavs Balakuns	1988.	D-3	IPK (Īsalmi)	5. v. (no 7), 3. v. (no 8)	41	28 (10+18)	-	51

u Alberts Bolušs	1991.	D-3	RJK (Rāhe)	2. v. (no 8)	8	3 (1+2)	0	4
u Gatis Gricinskis	1988.	D-3	«HC Satakunta» (Eurajoki)	2. v. (no 7), 6. v. (no 12)	26	34 (11+23)	-	16
u Raitis Pujāts	1983.	D-3	FPS (Forsa)	4. v. (no 7), 1. v. (no 8)	32	14 (3+11)	-	20
a Kristaps Nīmanis	1993.	D-3	«Red Ducks» (Vāsa)	5. v. (no 7), 11. v. (no 12)	24	11 (4+7)	-	18
u Vjačeslavs Fanduljs	1969.	D-3	«Karhu HT» (Pori)	8. v. (no 8)	5	1 (0+1)	-	4
		D-4	«Karhu HT» (Pori)	1. v. (no 12)	12	13 (7+6)	-	12
u Roberts Maziņš	1990.	D-3	«Karhu HT» (Pori)	8. v. (no 8)	20	15 (6+9)	-	16
		D-4	«Karhu HT» (Pori)	1. v. (no 12)	20	15 (9+6)	-	34
a Sergejs Petuškovs	1991.	D-3	«LLuja» (Huitinena)	2. v. (no 8)	11	4 (0+4)	-	4
		D-4	«LLuja» (Huitinena)	2. v. (no 12)	21	13 (7+6)	-	33
		D-5	KK-V	?	8	13 (5+8)	-	12
u Edgars Čermnihs	1990.	D-3	«LLuja» (Huitinena)	2. v. (no 8)	21	12 (6+6)	-	20
		D-4	«LLuja» (Huitinena)	2. v. (no 12)	19	30 (12+18)	-	47
u Ģirts Jansons	1991.	D-3	«Muik Hockey» (Ūsikārlepi)	8. v. (no 8)	20	28 (11+17)	-	14
		D-4	«Muik Hockey» (Ūsikārlepi)	2. v. (no 10)	11	30 (11+19)	-	14
u Rihards Maļinovskis	1990.	D-3	«Muik Hockey» (Ūsikārlepi)	8. v. (no 8)	9	3 (0+3)	-	4
u Vadims Vabiševičs	1989.	D-4	«PyPo» (Pihejervi)	8. v. (no 8), 5. v. (no 8)	30	58 (33+25)	-	79
u Renats Vabiševičs	1990.	D-4	«PyPo» (Pihejervi)	8. v. (no 8), 5. v. (no 8)	27	30 (10+20)	-	33
u Norberts Danemanis	1990.	D-4	«PyPo» (Pihejervi)	8. v. (no 8), 5. v. (no 8)	24	22 (5+17)	-	106
u Arnis Kusiņš	1991.	D-4	«LLuja» (Huitinena)	2. v. (no 12)	7	6 (3+3)	-	4
u Andrejs Kostjukovs	1975.	D-4	«Nikkarit» (Rihimeki)	7. v. (no 14), 14. v. (no 14)	23	39 (14+25)	-	51
u Viktors Jasjeņons		D-4	«Lamarit» (Kemi)	5. v. (no 9), 2. v. (no 7)	32	49 (22+27)	-	28
a Gatis Brūders	1991.	D-4	«Lamarit» (Kemi)	5. v. (no 9), 2. v. (no 7)	32	17 (2+15)	-	24
a Kārlis Liepiņš	1990.	D-4	«Lamarit» (Kemi)	5. v. (no 9), 2. v. (no 7)	30	11 (3+8)	-	18
u Deniss Martjušovs	1984.	D-4	«Hela-Kiekk» (Kauhava)	7. v. (no 10), 1. v. (no 10)	34	44 (16+28)	-	34
a Kirils Lazebņiks	1988.	D-4	«Hela-Kiekk» (Kauhava)	7. v. (no 10), 1. v. (no 10)	25	18 (5+13)	-	50

u Danils Lazebņiks	1991.	D-4	«Hela-Kiekkoo» (Kauhava)	7. v. (no 10), 1. v. (no 10)	28	46 (21+25)	-	50
a Ģirts Savrinovičs	1991.	D-4	«Hela-Kiekkoo» (Kauhava)	7. v. (no 10), 1. v. (no 10)	16	3 (2+1)	-	99
		D-5	«Hela-Kiekkoo II» (Kauhava)	?	2	0 (0+0)	-	0
u Vladimirs Borovkovs	1990.	D-4	«Hela-Kiekkoo» (Kauhava)	7. v. (no 10), 1. v. (no 10)	8	7 (3+4)	-	33
a Ģints Leitis	1992.	D-5	KK-V (Kokemeki)	?	18	20 (8+12)	-	6
u Sergejs Piskunovs		D-5	KK-V (Kokemeki)	?	14	37 (17+20)	-	86
a Ričards Simsons	1995.	D-5	«Jeppis Hockey II» (Pitersāri)	?	2	1 (0+1)	-	0
		D-2	«K Kronan U18» (Krūnupi)	?	3	5 (2+3)	-	2
u Romāns Vitkalovs	1994.	D-5	«Jeppis Hockey II» (Pitersāri)	?	14	14 (7+7)	-	10

↑ Gados jauno **Edgaru KĻAVIŅU** pagājušajā sezonā novērtēja Zviedrijas elites ligas klubs Solnas AIK.

Zviedrija (24)

Divi duči mūsējo atzīmējušies Zviedrijā, taču tāpat kā Somijā – tikai viens, eksjuniors Edgars Kļaviņš, spēlēja elites grupā. 30 spēlēs kopā piecus punktus dabūja. Kļaviņam, kurš netika aicināts uz U-20 pēdējo nometni, līgums ar AIK arī uz nākamo sezonu. Kļaviņš bija arī vienīgais mūsu juniors, kurš spēlēja Zviedrijas junioru superelitē.

«Allsvenskan» jeb pēc spēka Zviedrijas 2. līgā spēlēja Ervins Muštukovs, ar 90,17 procentiem atvairītu metienu ieņemot 12. vietu starp ligas 14 komandu pamatvārtsargiem.

Daudz Latvijas spēlētāju junioru un jauniešu vecumā, U-18 čempionātā vistālāk – līdz 1/4 finālam – tika Roberta Locāna AIK, bet Niklāva Birova «Almtuna» gan iekļuva «Allsvenskan», taču dienvidu grupā palika pēdējā – 10. vietā, kopā Zviedrijā tā bija 19. vieta. Labas atsauksmes dzirdētas par jauniņo uzbrucēju Edgaru Treiju (1998.).

u Edgars Kļaviņš	1993.	D-1	AIK (Solna)	9. v. (no 12)	30	5 (1+4)	+5	4
		J20 (D-1)	AIK J20 (Solna)	6. v. (no 10), 3. v. (no 10)	19	14 (1+13)	+10	10
v Ervins Muštukovs		D-2	«Mora» (Mora)	8. v. (no 14)	27	2,74	90,17	
		J20 (D-1)	«Mora J20» (Mora)	9. v. (no 10)	85/90	2,51	94,1	
a Alberts Iliško	1990.	D-3	«Black Bulls» (Kumla)	7. v. (no 10), 3. v. (no 6)	36	11 (3+8)	+7	30
		D-3	«IFK Kumla J20»	?	2	3 (1+2)	-	0
u Romāns Semjonovs	1994.	D-3	«Arboga»	8. v. (no 10), 5. v. (no 6), 4. v. (no 5)	49	35 (18+17)	+3	71

a Rolands Ģritāns	1991.	D-3	«Arboga»	8. v. (no 10), 5. v. (no 6), 4. v. (no 5)	39	7 (1+6)	-13	40
u Kristaps Legzdīns	1992.	D-3	«Surahamars IF»	5. v. (no 10), 2. v. (no 6)	23	4 (3+1)	0	16
		D-5	«Hallstahamars HK» (Halstahamāra)	?	7	3 (2+1)	-	4
u Sandis Zolmanis	1994.	D-3	«Mjölby»	10. v. (no 10), 4. v. (no 6)	14	0 (0+0)	0	0
		D-4	«Motala AIF»	11. v. (no 12)	11	3 (1+2)	-	8
		J20 (D-2)	«Mjölby J20»	7. v. (no 10)	22	30 (12+18)	-1	98
u Vadims Maticins	1987.	D-4	«Varberg HK»	1. v. (no 12), 5./8. v. (no 16)	32	17 (8+9)	-	30
u Nīks Matevičs	1992.	D-5	«Gota/Traneberg» (Bromma)	2. v. (no 8)	4	0 (0+0)	-	2
		J20 (D-3)	«Gota/Traneberg J20» (Bromma)	7. v. (no 7), 6. v. (no 7)	4	2 (2+0)	-	2
u Roberts Potapenko	1994.	J20 (D-2)	«Nyköpings HK J20» (Nīčepinga)	5. v. (no 8)	27	6 (2+4)	-13	14
a Roberts Rabčevskis	1993.	J20 (D-2)	«Borlänge HK J20» (Borlunge)	9. v. (no 9), 1. v. (no 3)	2	1 (0+1)	-2	2
v Kristiāns Čopejs	1995.	J20 (D-2)	«Hedemora J20»	4. v. (no 9)	1	28/29	1,00	96,55
		J18 (D-2)	«Hedemora SK»	2. v. (no 10), 1. v. (no 2)	9	300/337	-	89,02
u/a Roberts Ceriņš	1994.	J20 (D-2)	«Mjölby Hockey»	7. v. (no 10)	12	1 (0+1)	-1	8
		J18 (D-4)	«Mjölby Hockey»	?	2	1 (0+1)	-	0
u Haralds Podziņš	1995.	J20 (D-2)	«Nacka»	1. v. (no 8), 3./4. v. (no 6)	15	7 (3+4)	0	68
		J18 (D-1)	«Nacka»	9. v. (no 12), 6. v. (no 7)	28	29 (13+16)	-4	76
a Rolands Punculis	1995.	J20 (D-3)	«Nynashamn»	?	19	3 (2+1)	-	8
		J18 (D-1)	«Nynashamn J18»	10. v. (no 12), 2. v. (no 7)	32	17 (8+9)	+10	78
u Aleksandrs Zujevs	1995.	D-4	«Nynashmans IF»	6. v. (no 8)	1	0 (0+0)	-	0
		J20 (D-3)	«Nynashamn J20»	?	5	1 (0+1)	-	0
		J18 (D-1)	«Nynashamn J18»	10. v. (no 12), 2. v. (no 7)	31	5 (1+4)	-8	16
u Reinis Vitoliņš	1995.	J18 (D-1)	«Nynashamn J18»	10. v. (no 12), 2. v. (no 7)	12	4 (3+1)	+4	6
u Roberts Locāns	1996.	J18 (D-1, AS)	AIK, J18	2. v. (no 12), 4. v. (no 10), 5./8. v. (no 32)	20	4 (2+2)	+1	10
u Niklāvs Birovs	1996.	J18 (D-1, AS)	«Almtuna J18»	5. v. (no 12), 10. v. (no 10)	34	16 (8+8)	-9	48
u Antons Jašunovs	1996.	J20 (D-4)	«Lidingo Vikings»	4. v. (no 9)	15	29 (13+16)	-	33
		J18 (D-2)	«Lidingo Vikings J18»	7. v. (no 10), 2. v. (no 8)	29	51 (35+16)	-	26
		D-4	«Lidingo Vikings»	?	2	0 (0+0)	-	0
u Ilja Kajuns	1996.	J20 (D-4)	«IFK Taby J20»	3. v. (no 9)	8	2 (2+0)	-	0
		J18 (D-2)	«IFK Taby»	2. v. (no 10), 3. v. (no 10)	15	5 (2+3)	-	33
u Brendons Zauers	1996.	J18 (D-2)	«Vanersborgs HC J18»	8. v. (no 10)	17	10 (6+4)	-	2
		J20 (D-4)	«Vanersborgs HC J20»	?	15	14 (7+7)	-	0
u Mārtiņš Vitoliņš	1996.	J18 (D-2)	«VIK Vesteros J18»	1. v. (no 8)	18	38 (16+22)	-	0
		D-5	«Vesteros»	?	9	8 (5+3)	-	0
u Edgars Treijs	1998.	J16 (D-1)	«Linköping U16»	1. v. (no 10), 9./16. v. (no 16)	23	46 (31+15)	-	6

Liebritānija (19)

Anglija ir iecienīta valsts, kur grūtos laikus pārciest tiem, kas Latvijai nav vajadzīgi. Paprāva arī mūsu hokejistu kolonija. Trīs no viņiem spēlēja britu augstākajā līgā (EIHL) – Mārcis Zembergs, Jānis Ozoliņš un Toms Hartmanis. Zemberga un Hartmaņa klubi tika «play-off», tur zaudējot pirmajā kārtā. Individuāli Ozoliņš bija regulārā čempionāta

41. rezultatīvākais uzbrucējs, Zembergs – 56.

Sesto gadu Anglijas otrās spēcīgākās ligas (EPIHL) klubā Piterboro spēlēja Turīnas olimpisko spēļu dalībnieks Māris Ziediņš, pēc sezonas beidzot spēlētāja karjeru. Gana daudz mūsu jauno puiku U-18 un U-16 čempionātos.

u Mārcis Zembergs	1988.	D-1 (EIHL)	«Capitals» (Edinburga)	6. v. (no 10), 5./8. v. (no 8)	59	39 (20+19)	-	26
u Jānis Ozoliņš	1989.	D-1 (EIHL)	«Stingrays» (Hala)	10. v. (no 10)	39	33 (14+19)	-	21
		D-1 (EIHL)	«Stars» (Dandi)	9. v. (no 10)	18	12 (4+8)	-	29
u Toms Hartmanis	1987.	D-1 (EIHL)	«Braehead Clan» (Glazgova)	8. v. (no 10), 5./8. v. (no 8)	21	11 (3+8)	-	2
u Māris Ziediņš	1978.	D-2 (EPIHL)	«Phantoms» (Piterboro)	8. v. (no 10), 5./8. v. (no 8)	54	56 (23+33)	-	12, vēl spēlē
u Edgars Bebris	1991.	D-2 (EPIHL)	«Steeldogs» (Šefilda)	9. v. (no 10)	32	32 (16+16)	-	40
u Maksims Petruks	1984.	D-3 (NIHL)	«Thunder» (Miltonkeina)	8. v. (no 9)	22	22 (16+6)	-	14
u Jānis Grinbergs	1981.	D-3 (NIHL)	«Flyde Flyers» (Kleveleisa)	6. v. (no 7)	13	9 (5+4)	-	98
u Elvis Veldze	1990.	D-3 (NIHL)	«Flyde Flyers» (Kleveleisa)	6. v. (no 7)	5	3 (2+1)	-	27
u Ivo Dimitrejevs	1991.	D-3 (NIHL)	«Hawks» (Blekberna)	4. v. (no 9)	27	20 (12+8)	-	32
u Raivis Šadinovs	1995.	D-3 (NIHL)	«Stingrays» (Hala)	5. v. (no 7)	5	2 (1+1)	-	0
		D-1 (U-18)	«Stingrays» (Hala)	4. v. (no 8)	9	2 (0+2)	-	6
v Niks Trapāns	1997.	D-1 (U-18)	«Lions» (Līvelija)	10. v. (no 10)	7	-/-	12,15	82,8
		D-2 (U-16)	«Lions» (Līvelija)	5. v. (no 12)	11	-/-	3,62	88,6
u Oļegs Laščenko	1997.	D-1 (U-18)	«Buccaneers» (Romforda)	1. v. (no 6)	16	74 (40+34)	-	30
		D-1 (U-16)	«Hornets» (Romforda)	4. v. (no 11)	14	40 (23+17)	-	36
u Ralfs Cirčenis	1997.	D-1 (U-18)	«Phoenix» (Gilforda)	2. v. (no 10)	14	15 (8+7)	-	6
		D-1 (U-16)	«Firestars» (Gilforda)	2. v. (no 11)	15	52 (21+31)	-	14
u Toms Rutkis	1996.	D-1 (U-18)	«Phoenix» (Gilforda)	2. v. (no 10)	14	26 (14+12)	-	0
		D-1 (U-16)	«Firestars» (Gilforda)	2. v. (no 11)	15	73 (40+33)	-	8
u Mārtiņš Šusters	1997.	D-1 (U-18)	«Phantoms Jr.» (Piterboro)	5. v. (no 10)	9	15 (9+6)	-	0
		D-1 (U-16)	«Phantoms Jr.» (Piterboro)	8. v. (no 11)	12	34 (24+10)	-	0
v Ernests Šusters	1999.	D-1 (U-16)	«Phantoms Jr.» (Piterboro)	8. v. (no 11)	5	-/-	17,45	73,3
u Ritvars Gvido Alksnis	1997.	D-1 (U-16)	«Phantoms Jr.» (Piterboro)	8. v. (no 11)	3	0 (0+0)	-	0
a Aleksandrs Jēkabsons	1998.	D-1 (U-16)	«Hornets» (Romforda)	4. v. (no 11)	14	16 (9+7)	-	10
u Edgars Landsbergs	1999.	D-1 (U-16)	«Junior Blaze» (Koventri)	?	3	1 (1+0)	0	0

Šveice (16)

Arī pasaules vicečempionu zemē Šveicē mūsējo paprāvs pulks. Šveices pērnā čempionam Ronaldam Ķēniņam gan šoreiz jāsamierinās ar zaudējumu pusfinālā. Regulārajā čempionātā Ķēniņš nebija varens metējs, taču «play-off» spēlēs viņam kluba ceturtnieki (4+4).

Sudrabs šogad Friburgas «Gotteron», kur sezonas laikā vienu maču aizvadījis arī Juris Zandovskis. Zandovskis tāpat kā vēl trīs jaunekļi – Toms Andersons,

Elvis Merzļikins un Ivars Punnenovs – pārsvarā spēlēja sava kluba junioru komandā. Andersons, kurš jaunajā sezonā spēlēs turpat, kur kādreiz karjeru beidza Harijs Vītoliņš – Tūrgavā (NLB), var lepoties ar Šveices junioru sudrabu. Pēc regulārā čempionāta Toms bija 20. rezultatīvākais juniors, bet «play-off» – ceturtnis.

↑ Pēdējā pasaules čempionātā Šveices izlase izcīnīja sudraba medaļas un **Ronalds ĶĒNIŅŠ** jau vairākus gadus ir aculiecinieks, kā šajā valstī attīstās hokejs.

u Ronalds Ķēniņš	1991.	D-1 (NLA)	«ZSC Lions» (Cirihe)	4. v. (no 12), 3./4. v. (no 8)	57	25 (7+18)	+9	38
u Juris Zandovskis	1993.	D-1 (NLA)	«Gotteron» (Friburga)	1. v. (no 12), 2. v. (no 8)	1	0 (0+0)	0	0
		D-2 (NLB)	«Sierre»	11. v. (no 11)		3 (1+2)	-	2
		D-1 (U-20)	«Gotteron U-20» (Friburga)	8. v. (no 14), 5./8. v. (no 8)	40	27 (13+14)	-	44
u Aleksejs Širokovs	1981.	D-2 (NLB)	«Red Ice» (Martini)	8. v. (no 11), 5./8. v. (no 8)	34	28 (15+13)	-	61, 5. kom.
u Dmitrijs Korņilovs	1982.	D-2 (NLB)	«Red Ice» (Martini)	8. v. (no 11), 5./8. v. (no 8)	3	0 (0+0)	-	2
a Maksims Širokovs	1982.	D-2 (NLB)	«Sierre»	11. v. (no 11)	8	3 (1+2)	-	8
u Vladislavs Leščovs	1993.	D-2 (NLB)	«Sierre»	11. v. (no 11)	5	0 (0+0)	-	0
a Mārtiņš Mežulis	1992.	D-3	«Villars»	9. v. (no 11)	4	4 (2+2)	-	2
u Gundars Berkis	1985.	D-3	HC «Chiasso»	5. v. (no 12), 3./4. v. (no 8)	36	12 (6+6)	-	34
v Elvis Merzļikins	1994.	D-1 (U-20)	«Lugano, U-20»	6. v. (no 14), 5./8. v. (no 8)	36	-/-	2,76	-
u Toms Andersons	1993.	D-1 (U-20)	«Bern, U-20»	4. v. (no 14), 2. v. (no 8)	44	49 (20+29)	-	52
v Ivars Punnenovs	1994.	D-1 (U-20)	«Lakers» (Rappersvila)	12. v. (no 14), 3. v. (no 6)	24	-/-	4,31	-
		D-4	«Rapperswill II»	?	2	-	-	-
u Marks Lazarevs	1996.	D-1 (U-17)	«Pikes, U-17» (Obertūrgava)	13. v. (no 14)	16	15 (8+7)	-	74
u Valts Peleckis	1997.	D-1 (U-17)	«Pikes, U-17» (Obertūrgava)	13. v. (no 14)	13	5 (3+2)	-	0
		D-2	(U-17)«Uzwill U-17»	5. v. (no 6)	1	1 (0+1)	-	0
u Riņhards Puide	1997.	D-1 (U-17)	«Pikes, U-17» (Obertūrgava)	13. v. (no 14)	39	23 (13+10)	-	62
		D-5	«Pikes II» (Obertūrgava)	?	1	1 (0+1)	-	25
		D-2 (U-17)	«Uzwill U17»	5. v. (no 6)	2	8 (4+4)	-	6
a Aleksandrs Fadejevs	1988.	D-4	«Renens»	?	9	6 (4+2)	-	42
a Mārcis Mārtinsons	1993.	D-1 (U-20)	«ZSC U-20» (Cirihe)	1. v. (no 6)	2	0 (0+0)	-	0
		D-2 (U-20)	EHC (Dibendorfa)	?	11	4 (2+2)	-	14

Vācija (15)

Laba sezona Vācijas DEL līgā bijušajam Latvijas izlases kapteinim Herbertam Vasiljevam. Sesto gadu Herbis bija sava kluba – Krēfeldes «Pinguine» – kapteinis. Un ļoti lietderīgs. Herberta lietderības koeficients +25 bija labākais visā DEL regulārajā čempionātā. Kad Latvijā pieņemts likums par dubultpilsonību, Vasiljevs var skatīties arī uz Soču olimpiskajām spēlēm.

DEL klubā Hannoveres «Scorpions» solida sezona iznāca Mārim Jasam.

Vācijas vicečempions U-20 grupā – Krišjānis Āboliņš-Ābols.

u Herberts Vasiļjevs	1976.	D-1	«Pinguine» (Krefelde)	3. v. (no 14), 3./4. v. (no 10)	59	57 (26+31)	+34	97
a Māris Jass	1985.	D-1	«Scorpions» (Hannovere)	11. v. (no 14)	43	15 (5+10)	0	56
u Ēriks Ozollapa	1987.	D-3	«Adendorfer EC»	4. v. (no 7), 3. v. (no 4)	30	68 (32+36)	-	115
u Dāvis Sprukts	1993.	D-3	«Hamburger SV»	3. v. (no 7), 4. v. (no 4)	18	20 (6+14)	-	63
		D-1 (U-20)	«Hamburger SV»	5. v. (no 6)	3	1 (1+0)	-	0
a Ričards Simsons	1995.	D-1 (U-20)	«Hamburger SV U20»	5. v. (no 6)	9	4 (3+1)	-	37
a Kristers Freibergs	1992.	D-3	«Hamburger SV»	3. v. (no 7), 4. v. (no 4)	36	32 (8+24)	-	48
		D-1 (U-20)	«Hamburger SV U20»	5. v. (no 6)	2	0 (0+0)	-	4
a Edgars Apelis	1989.	D-3	«Mighty Dogs» (Šveinfurte)	10. v. (no 11), 2. v. (no 3)	46	31 (11+20)	-	48
u Jānis Bērziņš	1992.	D-3	«Ice Aliens» (Ratingena)	11. v. (no 12)	20	16 (8+8)	-	4
		D-1 (U-20)	«Moskitos U-20» (Esene)	1. v. (no 6), 3. v. (no 4)	6	21 (13+8)	-	28
		D-2 (U-20)	«Ice Aliens U-20» (Ratingena)	3. v. (no 10)	9	41 (21+20)	-	10
u/a Krišjānis Āboliņš-Ābols		D-1 (U-20)	«Klostersee U20»	1. v. (no 8), 2. v. (no 4)	29	7 (1+6)	-	47
a Rihards Grigors	1992.	D-4	«EC 2009 Kobras» (Dinslakena)	3. v. (no 10), 7. v. (no 10)	32	32 (11+21)	-	68
		D-2 (U-20)	«ERV Kobras U20» (Dinslakena)	1. v. (no 10)	15	35 (12+23)	-	16
u Normunds Spulis	1997.	D-3 (U-16)	«Grefrather EG U16 II»	?	10	3 (1+2)	-	2
u Romāns Nikitins	1977.	D-5	EHC (Mitterteih)	?	?	?	?	?
u Raimonds Poskuss	1978.	D-6	«VE Ulm» (Neuilma)	9. v. (no 9)				
u Roberts Ceriņš	1994.	D-1 (U-18, DNL)	«EV Fussen, U-18»	?	5	1 (0+1)	-2	4
u Edgars Petračkovs	1997.	D-1 (U-16)	«ECC Preussen Juniors» (Berlīne)	6. v. (no 8)	10	9 (5+4)	-	6

Ukraina (13)

Kirovam Lipmanam jāsaka paldies Ukrainas klubiem, kas pasaules čempionātam sagatavoja trīs spēlētājus – Agri Savielu, Jāni Andersonu un Armandu Bērziņu. Pusi sezonas Ukrainā aizvadīja arī Juris Štāls un Kaspars Saulietis. Droši vien Profesionālā hokeja līga Ukrainā būs arī trešo gadu.

Bez izlases spēlētājiem Ukrainas čempionāts mums devis arī šīs valsts čempionu – Vitāliju Hvorostīņu. Sudraba godalgas visiem trim Kijevas kompanjoniem – Savielam, Andersonam un Bērziņam.

a Oskars Bārtulis	1987.	KHL	«Donbass» (Donecka)	18. v. (no 26)	44	8 (3+5)	+9	92
a Agris Saviels	1982.	D-1	«Kompanion» (Kijeva)	2. v. (no 7), 2. v. (no 4)	41	4 (1+3)	-2	43
u Juris Štāls	1982.	D-1	«Kompanion» (Kijeva)	2. v. (no 7), 2. v. (no 4)	27	10 (2+8)	-	32
u Armands Bērziņš	1983.	D-1	«Kompanion» (Kijeva)	2. v. (no 7), 2. v. (no 4)	37	20 (9+11)	+3	28
a Jānis Andersons	1986.	D-1	«Kompanion» (Kijeva)	2. v. (no 7), 2. v. (no 4)	33	4 (0+4)	0	10
v Dmitrijs Žabotinskis		D-1	«Dinamo» (Harkova)	3. v. (no 7), 4. v. (no 4)	23	459/503	2,30	91,3
u Elviss Želubovskis	1986.	D-1	«Dinamo» (Harkova)	3. v. (no 7), 4. v. (no 4)	43	13 (9+4)	-4	68
u Vitālijs Hvorostīņins	1992.	D-1	«Bilyi Bars» (Brovari)	7. v. (no 7)	21	14 (9+5)	-	61
		D-1	«Donbass-2» (Donecka)	4. v. (no 7), 1. v. (no 4)	34	18 (10+8)	+2	85
u Sergejs Pečura	1987.	D-1	«Levy» (Lvova)	6. v. (no 7)	11	2 (0+2)	0	20

a Maksims Širokovs	1982.	D-1	«Levy» (Lvova)	6. v. (no 7)	5	2 (0+2)	-4	4
a Ēriks Golubevs	1995.	D-1	«Bilyi Bars» (Brovari)	7. v. (no 7)	28	1 (0+1)	-12	12
u Alberts Bolušs	1991.	D-1	«Bilyi Bars» (Brovari)	7. v. (no 7)	15	9 (4+5)	-3	6
u Kaspars Saulietis	1987.	D-1	«Sokol» (Kijeva)	5. v. (no 7), 3. v. (no 4)	11	8 (3+5)	+1	10

Kazahstāna (10)

Pēdējos gados iecienīts ir Kazahstānas čempionāts. Arī pērn desmit mēsejie tur spēlēja. Maksims Širokovs, Toms Hartmanis, Sergejs Tjoluškins un Krišs Grundmanis gan tikai epizodiski, sezonas laikā pārceļoties uz citām zemēm. Šogad no Austrumiem uz Latviju netiek vestas čempionu medaļas, taču abi talenieki Mārtiņš Raitums un Aldis Āboliņš var lepoties ar sudrabu. Bronza trim citiem – Artūram Ozoliņam, Renāram Demīteram un Andrejam Smirnovam. «Arlan», ko trenēja Leonīds Beresņevs, itin pārliecinoši uzvarēja regulārajā čempionātā, 54 spēlēs par deviņiem punktiem apsteidzot (125) Pavlodaras «Jertis». «Play-off» pusfinālā gan «Arlan» ar 1-4 piekāpās Raituma brigādei.

Artūrs Ozoliņš var lepoties ar regulārā čempionāta otrā rezultativākā uzbrucēja lauriem – 61 (27+34), bet Āboliņš, kurš sezonu sāka «Zemgalē», «izšāva» izslēgšanas spēlēs, 14 spēlēs 10 (6+4), trīs no tiem uzvaras vārti, kā arī labākais metienu procents (26,08).

v Mārtiņš Raitums	1985.	D-1	«Beibarys» (Atirava)	4. v. (no 10), 2. v. (no 8)	34	563/609	1,94	92,44
u Aldis Āboliņš	1983.	D-1	«Beibarys» (Atirava)	4. v. (no 10), 2. v. (no 8)	31	17 (8+9)	+7	6
u Andrejs Smirnovs	1983.	D-1	«Arlan» (Kokšetava)	1. v. (no 10), 3. v. (no 8)	60	51 (28+23)	+37	86
a Renārs Demīters	1986.	D-1	«Arlan» (Kokšetava)	1. v. (no 10), 3. v. (no 8)	48	9 (2+7)	+37	30
u Artūrs Ozoliņš	1988.	D-1	«Arlan» (Kokšetava)	1. v. (no 10), 3. v. (no 8)	63	69 (30+39)	+30	20
a Maksims Širokovs	1982.	D-1	«Arlan» (Kokšetava)	1. v. (no 10), 3. v. (no 8)	8	1 (0+1)	+8	8
u Edijs Brahmānis	1983.	D-1	«Aristan» (Temirtava)	3. v. (no 10), 4. v. (no 8)	63	51 (31+20)	+14	70
u Toms Hartmanis	1987.	D-1	«Aristan» (Temirtava)	3. v. (no 10), 4. v. (no 8)	13	2 (0+2)	+1	2
a Sergejs Tjoluškins	1983.	D-1	«Astana» (Astana)	8. v. (no 10), 5./8. v. (no 8)	3	0 (0+0)	0	2
a Krišs Grundmanis	1989.	D-1	«Aristan» (Temirtava)	3. v. (no 10), 4. v. (no 8)	2	0 (0+0)	+3	2

Norvēcija (10)

Divi mūsējie – veterāns Aleksandrs Macijevskis un eksjuniors Ņikita Koļesņikovs – šajā sezonā maizi pelnīja Norvēģijas virslīgā. Trešo gadu Haldenas «Comet» spēlēja Jānis Šmits, arī šogad klubam netiekot uz virslīgu.

Kā zināms, Norvēģijā strādā diezgan daudz mūsu tautiešu, un ir tikai loģiski, ka jaunā paaudze spēlē arī hokeju. Lasot gan dažu otrās un trešās līgas klubos spēlējošu jaunekļu intervijas, liekas, ka atbildes sniedzis vismaz Stenlija kausa finālists.

u Aleksandrs Macijevskis	1975.	D-1	«Stjernen» (Fredrikstade)	8. v. (no 10), 5./8. v. (no 8)	44	54 (20+34)	-14	20
a Ņikita Koļesņikovs	1992.	D-1	«Stjernen» (Fredrikstade)	8. v. (no 10), 5./8. v. (no 8)	28	14 (3+11)	-10	47
a Jānis Šmits	1990.	D-2	«Comet» (Haldena)	1. v. (no 14), 4. v. (no 4)	24	18 (3+15)	+26	6
v Kristaps Stīģis	1987.	D-3	«IL Krakene»	1. v. (no 8)	15	-/-	1,71	92,2
u Kristiāns Zelts	1995.	D-3	«Kristiansand IK»		18	60 (31+29)	-	34
u Kārlis Leinbergs	1983.	D-4	«Haugesund Seagulls 2»			51 (0+1)	-	8
u Salvījs Svitiņš	1986.	D-4	«Haugesund Seagulls 2»		4	0 (0+0)	-	0
u Rūdols Balcers	1997.	D-1 (U-18)	«Lorenskog»	5. v. (no 9), 5./8. v. (no 8)	26	37 (20+17)	+23	26
a Maksims Ponomarenko	1997.	D-1 (U-18)	«Lorenskog»	5. v. (no 9), 5./8. v. (no 8)	27	20 (8+12)	+16	121

v Rihards Vugulis	1996.	D-2 (U-18)	«Tonsberg@Omegn IS HK»	5. v. (no 8)	?	?	?	?
-------------------	-------	------------	------------------------	--------------	---	---	---	---

Lietuva (9)

Deviņi Latvijas hokejisti šosezon spēlējuši Lietuvas klubos. Tiesa, tas noticis MHL-2 un Lietuvas otrajā līgā.

a Toms Tauriņš	1991.	MHL-2	«Baltica» (Vilņa)	22. v. (no 31)	36	6 (3+3)	-2	28
u Ritvars Zonenbergs	1993.	MHL-2	«Baltica» (Vilņa)	22. v. (no 31)	10	6 (3+3)	-2	10
a Māris Leščovs	1996.	D-2	«Juodupe» (Rokiški)	4. v. (no 8)	6	5 (4+1)	-	-
u Nikita Belomestnihs	1996.	D-2	«Juodupe» (Rokiški)	4. v. (no 8)	2	4 (4+0)	-	-
u Aleksandrs Dobrovolskis	1990.	D-2	«Juodupe» (Rokiški)	4. v. (no 8)	2	0 (0+0)	-	-
u Ivans Kokins	1991.	D-2	«Juodupe» (Rokiški)	4. v. (no 8)	2	0 (0+0)	-	-
a Edijs Trankalis	1989.	D-2	«Ledo linija» (Šauli)	2. v. (no 5)	11	15 (4+11)	-	-
u Einārs Trankalis	1982.	D-2	«Ledo linija» (Šauli)	2. v. (no 5)	11	15	45 (23+22)	-
u Vladimirs Parhomenko	1988.	D-2	«Ledo linija» (Šauli)	2. v. (no 5)	11	16	48 (21+27)	-

Austrija (7)

Austrijas čempionātā jeb «Erste Bank Eishockey Liga» bez astoņiem austriešu klubiem piedalījās arī Ļubļanas «Olimpija» no Slovēnijas, Zagrebas «Medveščak» no Horvātijas, Sekešferēvāras «Sapa Fefervar AV19» no Ungārijas un Znojmo «Orli» no Čehijas. Grācas «99ers» sastāvā arī jaunais latviešu uzbrucējs Zintis Nauris Zusēvičs. Starp veciem Zusēvičs vairāk bija ieroču pienesējs, toties kopā ar Matīsu Gelāzi viņi Grācas «99ers» komandā kļuvi par Austrijas U-20 čempioniem. Austrijas junioru līgā (U-20) bez desmit austriešu klubiem spēlēja arī Ļubļanas, Zagrebas, Sekešferēvāras un Znojmo junioru vienības.

Ļoti īpatnējs hokeja veidojums ir Zalcburgā – «Red Bulls Hockey Rookies Cup», kur pierakstīti arī Augusts Valdis Vasiļonoks un Vjačeslavs Minajevs. Šī U-18 vecuma komanda visu sezonu spēlēja ar... Čehijas sava vecuma klubiem. No rudens «Red Bulls» solās spēlēt MHL.

u Zintis Nauris Zusēvičs	1994.	D-1	«Graz 99ers» (Grāca)	5. v. (no 12), 5./8. v. (no 8)	59	3 (1+2)	-4	10
		D-1 (U-20)	«Graz 99ers» (Grāca)	4. v. (no 7), 3. v. (no 6), 1. v. (no 4)	27	42 (17+25)	+13	12
a Matīss Gelāzis	1994.	D-1	«Graz 99ers» (Grāca)					
		D-1 (U-20)	«Graz 99ers» (Grāca)	4. v. (no 7), 3. v. (no 6), 1. v. (no 4)	37	20 (9+11)	-3	75
u Aleksejs Dokutovičs	1995.	D-1 (U-20)	«EHC Linz U20» (Linca)	3. v. (no 7), 4. v. (no 6)	32	10 (4+6)	-8	18
u Reinis Skorovs	1996.	D-1 (U-20)	«L.A. Stars» (Senpeltena)	7. v. (no 7)	8	0 (0+0)	-5	4
		D-1 (U-17)	«L.A. Stars» (Senpeltena)	6. v. (no 11)	27	17 (7+10)	-	42
u Eduards Huģo Jansons	1997.	D-1 (U-17)	«Graz 99ers» (Grāca)	1. v. (no 11), 3. v. (no 8)	35	42 (21+21)	-	64
a Vjačeslavs Minajevs	1996.	RBHCRC	«EC Zalzburg U18» (Zalcburga)	1. v. (no 11)	31	5 (0+5)	-	34
u Augusts Valdis Vasiļonoks	1996.	RBHCRC	«EC Zalzburg U18» (Zalcburga)	1. v. (no 11)	17	18 (8+10)	-	6
		RBHRC	«EC Zalzburg II» (Zalcburga)	2. v. (no 11)	3	0 (0+0)	-	0

↑ Zemgus GIRGENSONS pasaules čempionātā apliecināja, ka tuvākajos gados viņš varētu kļūt par NHL spēleklī.

HOKEJA KLUBS TUKUMS UN TUKUMA RAIŅA ĢIMNĀZIJA UZŅEM AUDZĒKŅUS 2013./2014. MĀCĪBU GADAM. AUDZĒKŅUS NODROŠINĀM:

- ar pamatizglītības un vidējās izglītības programmu apguves iespējām ģimnāzijā (padziļināta zināšanu apguve matemātikā, ķīmijā, bioloģijā, valodās)
- ar regulāriem treniņiem hokejā un daiļslidošanā, dalību sacensībās un sporta nometnēs (sporta bāze - Tukuma ledus halle)
- ar dienesta viesnīcu (sporta bāze 100m, skola 500m).

KONTAKTI:

Tukuma Raiņa ģimnāzija
t.63122003 (kanceleja)

e-pasts: gimnazija@tukumagimn.lv

internets: www.tukumagimn.lv

Hokeja klubs Tukums t. 26635775

e-pasts: info@tlh.lv

internets: www.tlh.lv

Hokeja treneris

Jānis Svitiņš t. 29763785

Daiļslidošanas trenere

Aļina Kislaja t. 27096005.

Francija (6)

Bija laiks, kad mēs par Francijas hokeju smējāties: sak, ko nu tie varžēdāji!

Šogad seši mūsējie, no kuriem pieci savulaik spēlējuši Latvijas U-20 un U-18 izlasēs, bija franču maizē. Gan tikai viņu otrajā līgā.

u Rolands Vigners	1991.	D-2	«Boxers de Bordeaux» (Bordo)	3. v. (no 14), 3./4. v. (no 8)	26	30 (12+18)	-	6
Mārtiņš Mežulis	1992.	D-2	«Boxers de Bordeaux» (Bordo)	3. v. (no 14), 3./4. v. (no 8)	8	1 (0+1)	-	6
a Edmunds Kniksts	1982.	D-2	«Reims»	5. v. (no 14), 3./4. v. (no 8)	29	14 (2+12)	-	70
u Raimonds Daniličs	1985.	D-2	«Vipers» (Monpeljē)	4. v. (no 14), 5./8. v. (no 8)	29	18 (4+14)	-	30
Sergejs Louškins	1984.	D-2	«Bisons» (Neivila)	8. v. (no 14), 5./8. v. (no 8)	28	0 (0+0)	-	40
a Sergejs Višgorodcevs	1976.	D-2	CDL (Aneši)	12. v. (no 14)	12	4 (1+3)	-	55

Slovākija (6)

Pusducis mūsu puiku arī Slovākijā. Tiesa, visiem sešiem tas bija kā starpstacija. Kobam Jasm no ECHL uz Čehiju, Jurim Štālam no Kijevas kompanjoniem, Ņikitam Koļesņikovam pirms došanās uz Norvēģiju, Raimondam Vilkoitam pēc atskaitīšanas no baltkrievu kluba, Sergejam Tjoluškinam – no Astanas caur «SMScredit» uz MOL jeb Interligu. Savdabīgs veidojums Eiropas vidū, kur spēlēja četri Ungārijas klubi, divas komandas no Rumānijas, kā arī slovāku klubs «Ice Tigers» no Nove Zamki. Septiņu komandu konkurencē Slovākijas «ledustiģeri» palika 4. vietā, «play-off» pusfināla visās trijās spēlēs zaudējot labākajam rumāņu klubam «Csikszereda» (Merkurja Čuka). Tjoluškins kopā ar Turīnas olimpiskās spēlēs pabijušo Vladimīru Mamonovu Slovākijas klubā ieradās janvāra vidū.

Vilkoita «Mountfield» spēlēja par palikšanu slovāku ekstralīgā, saglabājot tur vietu. Raimonda statistika gan stipri viduvēja.

u Juris Štāls	1982.	D-1	«Autofinance» (Poprada)	7. v. (no 11), 5./8. v. (no 8)	14	5 (2+3)	-2	14
u Raimonds Vilkoits	1990.	D-1	«Mountfield» (Martina)	10. v. (no 11)	34	8 (3+5)	-21	10
u Koba Jass	1990.	D-1	MSHK (Žilina)	9. v. (no 11)	24	10 (4+6)	0	55
a Nikita Koļesņikovs	1992.	D-1	HC '05 (Banska Bistrica)	8. v. (no 11), 5./8. v. (no 8)	6	1 (0+1)	-2	4
u Vladimīrs Mamonovs	1980.	Interliga	«Ice Tigers» (Nove Zamki)	4. v. (no 7), 3./4. v. (no 4)	18	22 (12+10)	+5	36
u Sergejs Tjoluškins	1983.	Interliga	«Ice Tigers» (Nove Zamki)	4. v. (no 7), 3./4. v. (no 4)	16	5 (2+3)	-3	8

Dānija (5)

90. gadu vidū šķita, ka Dānija uz ilgiem gadiem var kļūt par mūsu hokejistu miera ostu, taču šogad daņu virslīgā bija tikai divi – Sergejs Čubars, kuram arī Dānijas pase, un Edgars Lūsiņš. Čubaram šī esot bijusi pēdējā sezona profesionālajā hokejā, bet pēc gadu mijas šķirās «Copenhagen Hockey» un Lūsiņa ceļi. Edgaram tobrīd bija trešais sliktākais atvairīto metienu procents un trešais rādītājs no beigām Dānijas virslīgā zaudētajos vārtos.

u Sergejs Čubars	1976.	D-1	«Copenhagen Hockey»	9. v. (no 9)	37	8 (2+6)	-	61
		D-2	«Gladaxe»	14. v. (no 14)	1	1 (0+1)	-	0
v Edgars Lūsiņš	1984.	D-1	«Copenhagen Hockey»	9. v. (no 9)	14	364/419	4,31	86,87
u Dāvis Paipa	1991.	D-2	«IK Aarhus»	4. v. (no 14), 3./4. v. (no 8)	39	28 (15+13)	-	18
u Rodijs Raznuss	1990.	D-2	«IK Aarhus»	4. v. (no 14), 3./4. v. (no 8)	41	18 (9+9)	-	54
a/u Dmitrijs Orlovs	1987.	D-2	«Amager Ishockey»	10. v. (no 14)	21	12 (6+6)	-	44

Čehija (4)

Ja Prāgas «Lev» ģenerālmenežeris Normunds Sējējs pie sevis KHL spēlēm nepaņemt Mārtiņu Cipuli un Aleksandru Ņiživiju, tad pavasarī mēs Čehijā būtu tikai ar vienu pašu Kobu Jasu, kuru no Ogres ASK laikiem atcerējās Zdeneks Vojta. Pagalam neveiksmīga šī sezona Krišam Grundmanim.

u Mārtiņš Cipulis	1980.	KHL	«Lev» (Prāga)	15. v. (no 26)	20	6 (3+3)	-1	2
u Aleksandrs Ņiživijs	1976.	KHL	«Lev» (Prāga)	15. v. (no 26)	10	1 (1+0)	-3	2
u Koba Jass	1990.	D-1	«Rytri» (Kladno)	7. v. (no 14), 5./8. v. (no 8)	18	9 (5+4)	-2	33
a Krišs Grundmanis	1989.	D-2	«HC Most»	12. v. (no 14)	5	0 (0+0)	-1	6
		D-3	«Draci» (Bijina)	9. v. (no 10)	6	5 (1+4)	0	0

Baltkrievija (4)

Jā kādā hokeja zemē strauji plok latviešu hokejistu skaits, tad iemesli mēdz būt divi: vai nu cetur maksā vairāk, vai arī spēlētāju meistarība neatbilst šim čempionātam. Runājot par Baltkrieviju, spēkā ir abi. Soļgorška Vilkoitu atbrīvoja jau oktobra vidū.

a Atvars Tribuncovs	1976.	D-1	«Gomeļ»	2. v. (no 11), 5./8. v. (no 8)	41	41 (9+32)	+39	62
u Ivans Dmitrijevs	1992.	D-1	«Himvolokno» (Mogileva)	11. v. (no 11)	10	0 (0+0)	-3	0
u Raimonds Vilkoits	1990.	D-1	«Šahtjor» (Soligorska)	4. v. (no 11), 3./4. v. (no 8)	5	3 (2+1)	+1	4
u Kaspars Saulietis	1987.	VHL	«Junostj» (Minska)	23. v. (no 27)	6	4 (3+1)	0	8
		D-1	«Junior» (Minska)	7. v. (no 11), 3./4. v. (no 8)	7	8 (4+4)	+5	4

Spānija (2)

Pēc garākas pauzes mūsējie atkal Spānijā. Un abi uzreiz čempioni!

u Vadims Adoņevs	1983.	D-1	«Escor-Auto» (Vitorija)	1. v. (no 6), 1. v. (no 4)	19	26 (12+14)	+25	18
a Niks Apsitis	1992.	D-1	«Escor-Auto» (Vitorija)	1. v. (no 6), 1. v. (no 4)	19	9 (3+6)	+22	36

Nīderlande/Belģija (1)

Nīderlandes/Belģijas apvienotajā čempionātā jeb «Eredivisie» šogad pierakstīts tikai Aleksandrs Terjohins.

a Aleksandrs Terjohins	1980	D-1	«Friesland Flyers» (Hērenvena)	3. v. (no 7), 3./4. v. (no 4)	35	13 (3+10)	-	44
------------------------	------	-----	--------------------------------	-------------------------------	----	-----------	---	----

Polija (1)

Edgars Adamovičs centās palīdzēt Novitargas klubam tikt ārā no otrās līgas, taču mazliet pietrūka.

a Edgars Adamovičs	1986.	D-2	«MMKS Podhale» (Novitarga)	1. v. (no 7), 2. v. (no 4)	7	4 (2+2)	-	0
--------------------	-------	-----	----------------------------	----------------------------	---	---------	---	---

Islande (1)

Otro sezonu eksotiskajā Islandē sācis pirmais mūsu hokejists tur – Edmunds Ingass.

u Edmunds Ingass	1988.	D-1	«Hunar» (Reikjavika)	3. v. (no 6)	16	2 (2+0)	-20	4
------------------	-------	-----	----------------------	--------------	----	---------	-----	---

Turcija (1)

Turcijā savulaik spēlējusi Sarma Pone. No vīriešiem Oļegs Koreškovs ir pirmais.

u Oļegs Koreškovs	1984.	D-1	«Buyukshir» (Izmirā)	2. v. (no 7)	18	88 (41+47)	+105	12
-------------------	-------	-----	----------------------	--------------	----	------------	------	----

Austrālija (1)

Kļuvis par Latvijas čempionu, Kazanovs pagarinājis ziemu Austrālijā, kur sezona beigsies tikai 1. septembrī.

v Renārs Kazanovs	D-1	«Bears» (Sidneja)	?	13	-/-	2,86	91,5	0
-------------------	-----	-------------------	---	----	-----	------	------	---

Ziemeļamerikas hokeja plašumos šogad bijuši vismaz 36 Latvijas spēlētāji. Pēdējie četri, kas ir tabulā, nav pieskaitīti, jo laikam ne visām Amerikas komandām ir savas mājas lapas internetā...

Runājot par mūsu «ziloni» Amerikā, kur gan viņu sauc par dogu, vietā ir teiciens, ka šī sezona Kasparam Daugaviņam bijusi raiba kā dzeņa vēders. Lielas cerības Rīgā, tad Otava, no kurienes Berģu puika pats prasās prom uz Bostonu. Un spēlēt ar «Bruins» Stenlija kausa finālā! Neizmanojot iespēju kļūt par pirmās finālspēles varoni. Bet dogs turpina cīnīties.

Sezonas laikā platu soli uz NHL spēris Zemgus Girgensons. Kaldera kausā jeb «play-off» latvietis bija komandas rezultatīvākais spēlētājs. Amerikā «play-off» meistaros ciena. Lai veicas Bufalo.

Diemžēl vasara un Daugava mums atņēmusi vienu no labākajiem jaunajiem uzbrucējiem Kristiānu Pelšu.

Četri mūsu jaunie spēlētāji izmēģināja savus spēkus Kanādas junioru līgā. Roberts Lipsbergs Sietlas komandā bijis rezultatīvākais – 58 (30+28), taču WHL līgas lideriem 120 punktu... Savā pirmajā sezonā rezultatīvāk par Robertu Kanādas junioros spēlējuši Jānis Sprukts – 79 (35+44), Herberts Vasiļjevs – 67 (34+33), Kaspars Daugaviņš – 60 (18+42), taču Lipsbergs pārspējis Mārtiņu Karsumu – 53 (30+23), Juri Štālu – 45 (23+22) un Lauri Dārziņu – 34 (19+15).

Zemgus Girgensona pēdās mēģina iet divi perspektīvi 1996. gada uzbrucēji – Haralds Egle un Dāvis Zembergs. ASV labākās junioru līgas (USHL) draftā Egli pirmajā kārtā ar 8. numuru izvēlējies Maskegonas «Lumberjacks», bet 2014. gada rudenī jauno liepājnieku gaida Vermontas universitātē – tur, kur pērn neizgāja Girgensons. Egle nokļuvis arī KHL kluba Jaroslavljas «Lokomotiv» redzeslokā – šīs vasaras pirmās kārtas drafts ar 27. numuru.

u Kaspars Daugaviņš	1988.	NHL	«Senators» (Otava)	14. v. (no 30), 5./8. v. (no 16)	19	3 (1+2)	-1	0
		NHL	«Bruins» (Bostona)	5. v. (no 30), 2. v. (no 16)	12	1 (0+1)	-2	2
u Zemgus Girgensons	1994.	AHL	«Americans» (Ročestra)	11. v. (no 30), 9./16. v. (no 16)	64	20 (9+11)	-5	28
u Kristiāns Pelšs	1992.	AHL	«Barons» (Oklahomaitija)	9. v. (no 30), 3./4. v. (no 16)	20	8 (1+7)	+5	8
		ECHL	«Thunder» (Stoktona)	10. v. (no 23), 2. v. (no 16)	13	5 (2+3)	-6	15
u Toms Tilja	1990.	FHL	«Whalers» (Denberija)	1. v. (no 5), 1. v. (no 4)	23	10 (4+6)	+1	4
		FHL	«Bluefins» (Njujorka)	5. v. (no 5)	6	1 (0+1)	-7	0
		FHL	«1000 Islands»	4. v. (no 5), 3./4. v. (no 4)	4	0 (0+0)	0	0
a Rinalds Rosinskis	1994.	WHL	«Cougars» (Prinsdžordža)	21. v. (no 22)	47	4 (1+3)	-6	35
u Edgars Kulda	1994.	WHL	«Oil Kings» (Edmontona)	2. v. (no 22), 2. v. (no 16)	86	31 (8+23)	+13	44
u Roberts Lipsbergs	1994.	WHL	«Thunderbirds» (Sietla)	17. v. (no 22), 9./16. v. (no 16)	71	65 (33+32)	-6	24
u Nikita Jevpalovs	1994.	QMJHL	«Armada» (Bleinvila)	4. v. (no 18), 3./4. v. (no 16)	75	47 (21+26)	+28	38
a Ralfs Freibergs	1991.	NCAA	«Bowling Green State Un.»	7. v. (no 11)	8	7 (1+6)	+3	2
u Teodors Blugers	1994.	NCAA	«Minnesota State Un.» (Mankato)	5. v. (no 12)	37	19 (6+13)	-2	40
a Kristaps Bazvičs	1994.	NAHL	«Tomahawks» (Džonstona)	13. v. (no 24)	30	6 (3+3)	-4	37
		NAHL	«Wildcats» (Vičitafala)	17. v. (no 24)	21	3 (1+2)	-4	25
u Rihards Marenis	1993.	NAHL	«Bulls» (Amarillo)	1. v. (no 24)	10	1 (1+0)	+1	19
		NA3HL	«Bulls» (Nortjova)	2. v. (no 17), 2. v. (no 6)	18	24 (9+15)	+24	14
u Toms Tauriņš	1995.	NA3HL	«Lumberjacks» (Klivilenda)	3. v. (no 17), 3./4. v. (no 6)	43	29 (16+13)		+15
a Nauris Buškevičs	1993.	NA3HL	«Quad City Jr Flames» (Kvedsitija)	15. v. (no 17), 7./12. v. (no 12)	41	2 (0+2)	-17	27
a Hedijs Pleskačovs	1993.	WSHL	«Totems» (Sietla)	19. v. (no 22), 9./16. v. (no 16)	35	10 (1+9)	-	31
v Aleksandrs Bebrīšs-Fedotovs	1994.	WSHL	«Snipers» (Dalasa)	17. v. (no 22), 9./16. v. (no 16)	27	767/875	3,82	87,7

↑ Kaspars DAUGAVIŅŠ ir jau trešais latvietis, kurš spēlējis Stenlija kausa izcīņas finālā.

v Jānis Liepa	1993.		«Knights» (Finiksa)	14. v. (no 22), 9./16. v. (no 16)	6	155/182	6,26	85,2
v Aleksandrs Smetanins	1994.	GMHL	«Toronto Canada Moose»	13. v. (no 15), 9./15. v. (no 15)	21	-/-	4,52	89,2
a/u Marks Oleško	1991.	GMHL	«South Muskoška Shield»	4. v. (no 15), 5./8. v. (no 15)	25	12 (2+10)	-	46
		GMHL	«Red Wings» (Selburna)	10. v. (no 15), 9./15. v. (no 15)	19	7 (1+6)	-	4
v Konstantīns Šipunovs	1993.	GMHL	«Lumberjacks» (Stargongala)	12. v. (no 15), 9./15. v. (no 15)	26	-/-	4,70	88,9
a Juris Dembickis	1993.	GMHL	«Aces» (Rāma)	6. v. (no 15), 9./15. v. (no 15)	39	19 (5+14)	-	43
v Jānis Mētra	1991.	GMHL	«Bobcaygon Bucks»	11. v. (no 15), 9./15. v. (no 15)	11	-/-	3,44	90,3
a Edgars Ozoliņš	1993.	GMHL	«Phantoms» (Breisbridža)	3. v. (no 15), 3./4. v. (no 15)	4	3 (0+3)	-	4
		GMHL	«Red Wings» (Selburna)	10. v. (no 15), 9./15. v. (no 15)	26	16 (1+15)	-	82
		MWJHL	«Blaze» (Blūmingtona)		9	15 (4+11)	-	43
a Rūdolfs Kalvītis	1994.	NLHL	«St. Mary's» (Šetuka)	?	11	4 (0+4)	-	4
u Roberts Blugers	1998.	USHS	«St. Mary's» (Šetuka)	?	52	30 (10+20)	-	20
u Haralds Egle	1996.	EJHL	«Pirates» (Portlenda)	13. v. (no 14)	39	48 (22+26)	-	18
u Toms Lauss	1995.	EmJHL	«Ice Dogs» (Salema)	29. v. (no 31)	20	18 (5+13)	-	6
u Artūrs Bušs	1996.	EmJHL	«South Shore Kings»	7. v. (no 31), 1. v. (no 4)	33	24 (11+13)	12	
a Ēriks Smulko	1996.	EmJHL	«South Shore Kings»	7. v. (no 31), 1. v. (no 4)	12	3 (2+1)	-	0
u Dāvis Zembergs	1996.	EmJHL	«Bandits» (Bostona)	10. v. (no 31), 2. v. (no 4)	21	20 (8+12)	-	24
a Deivids Jasis	1995.	EmJHL	«Pirates Jr.» (Portlenda)	26. v. (no 31)	30	7 (3+4)	-	108
u Edgars Fridrihsons	1995.	HJCL	«Bears» (Banfa)	13. v. (no 14)	3	0 (0+0)	-	2
u Nikita Klinišovs	1995.	NAPHL	«Titans Jr.» (Nūžersija)	14. v. (no 17)	5	2 (0+2)	-	6
a Krišjānis Reinfelds	1996.	NO-RPAC	«Generals» (Judžina)	2. v. (no 6), 3./4. v. (no 4)	42	12 (4+8)	-	69
v Kristaps Nazarovs	1995.	MetJHL	«Generals» (Ričmonda)	?	14	-/-	-	1,36
u Roberts Šmits	1995.	USEHL	«Selects Hockey Academy»	?	60	45 (14+31)	-	2
a Gvido Jansons	1997.	?	«Selects Hockey Academy U-16»	?	?	?	?	?
u Dāvids Dāvis Orlovs	1995.	?	«Golden Hawks» (Šerboro)	?	?	?	?	?
Uģis Skuja	1995.	?	«Alpena Hockey»	?	?	?	?	?
Reinis Bergholcs	1996.	?	«Bulldogs» (Hagerstona)	?	?	?	?	?

Kāpēc «Blackhawk

RAIMONDS GEKIŠS

Līdz ar Čikāgas «Blackhawks» uzvaru Stenlija kausa izcīņā noslēdzās sezona, kuras iespējamība bija nopietni apdraudēta. 19. janvārī atsākoties NHL regulārajai sezonai, hokeja pasaule sekoja «Blackhawks» 24 spēļu sērijai, kurā tā spēja gūt punktus. Jau tobrīd spēlētāji atzina, ka par iespēto būs mazs gandarījums, ja netiks izcīnīts Stenlija kauss, kas būtu likumsakarīgs iznākums komandas parādītajam sniegunam. Vairāki vadošie NHL apskatnieki kā būtiskāko «Blackhawks» trumpi uzsvēra tās saliedētību gan organizatoriskajā, gan spēlētāju līmenī. Minētajai īpašībai ir liels nopelns kopējā rezultātā, bet ikviens hokejists, kurš ir spēlējis Stenlija kausa izcīņā, atzīs, ka tur katram sīkumam ir būtiska loma, lai izdotos pacelt «magisko» Stenlija kausu virs savas galvas. «Sporta Avīze» uzskaitīja piecus svarīgākos faktorus, kas sekmēja «Blackhawks» uzvaru Stenlija kausā.

1. Uzbrukums sākas no aizsardzības:

Jau kopš sezonas sākuma «Blackhawks» bija vadošā komanda gūto vārtu ziņā. Regulārās sezonas izskaņā, ierindojoties otrajā vietā ar 155 iemestajām ripām aiz Pitsburgas «Penguins», kuri iespēja gūt par 10 ripām vairāk – 165.

Komandām, kuras spēlēja pret «Blackhawks», bija jārēķinās ar neparocīgu aizsardzību, kura balstījās uz aizsardzības spēlētāju spēju pieturēt, pārvest ripu. Tas sarežģīja pārējām komandām taktiskos zīmējumus, jo «Blackhawks» rīcībā bija vairāki šāda tipa aizsargi. Daži no tiem – zviedrs **Niklass Hjalmarsons** – regulārajā sezonā 2 + 8, bet izslēgšanās spēlēs 0 + 5. Lietderības koeficients +10, kas viņu starp Stenlija kausa izcīņas spēlētājiem ierindoja 6. vietā. **Mihaels Rozisvals** – regulārajā sezonā 0 + 12, izslēgšanās spēlēs 0 + 4 un lietderības koeficients +9. **Brents Sībruks** izslēgšanās spēlēs guva 3 vārtus un veica 1 rezultatīvu piespēli. **Džonijs Oduja** regulārajā sezonā iespēja 3 + 9, bet kausa izcīņā 3 + 5 un lietderības koeficients +12, kas ir trešais labākais līgā. Čikāgas aizsardzība ir simpātiska ar to, ka tā ļauj spēlētājiem izpausties pa visu laukumu, nonākot lieliskās metienu pozīcijās, izdarot precīzas piespēles.

2. Vārtsargu pozīcija:

Būtisks arguments «Blackhawks» uzvarai Stenlija kausā ir vārtsarga Korija Krouforda pārliecinošā darbība tieši «play-off» spēlēs. Izslēgšanās spēlēs K. Kroufords vidēji ik spēli ielaida 1,84 ripas, salīdzinot ar regulāro sezonu – 1,94.

3. Mazākuma realizācija

No 16 komandām, kuras iekļuva Stenlija kausa izcīņā, vienīgi Vašingtonas «Capitals» un Pitsburgas «Penguins» komandām bija labāka mazākuma realizācija nekā «Blackhawks». «Capitals» izturēja 92,9% no visiem mazākumiem, «Penguins» – 92,3% un «Blackhawks» – 90,8%. Otrā Stenlija kausa fināliste Bostonas «Bruins» ierindojas uzreiz aiz Čikāgas – 88,7%.

4. Meistarība

Diskutabls jēdziens par meistarības trūkumu profesionālajā sportā, bet ir vērts aplūkot dažas statistikas ailes, lai uzsvērtu šī faktora nozīmīgumu. Pirmām kārtām jau izdarīto spēka paņēmieni skaits, kas «Blackhawks» ierindoja pēdējā vietā regulārajā sezonā. Veikti vien 840 spēka paņēmieni, salīdzinot ar vadošo komandu šajā kategorijā Toronto «Maple Leafs» (1626) un otru Stenlija kausa finālisti – «Bruins» (1200). Lai arī visvairāk spēļu aizvadīja tieši «Blackhawks» un «Bruins», kas ļautu teorētiski izdarīt vairāk spēka paņēmieni. «Blackhawks» ieņēma trešo vietu ar 661 veikto spēka paņēmieni uz, «Bruins» – 845 un Losandželosas «Kings» – 755. Nākamais aspekts, kas jāaplūko, ir bloķēto metienu skaits. Pārsteidzoši, bet arī šajā rādītājā «Blackhawks» ierindojās vien beigu galā. Regulārajā sezonā bloķējot 652 metienus, «Blackhawks» ieņēma vien 21. vietu līgā, atpaliekot no jau iepriekš minētās «Maple Leafs» komandas, kura arī šajā rādītājā ir līderos – 826 bloķēti metieni. Zīmīgi, ka regulārajā sezonā mazāk par «Blackhawks» bloķēja metienus arī «Bruins» – 650 un 22. vietā līgā. Tomēr izslēgšanas spēlēs «Bruins»

iespēja krietni vairāk par «Blackhawks» – 363 pret 317. Iemesls, kāpēc Čikāga atrodas tik zemu šajos tik būtiskajos rādītājos, nav tas, ka viņi būtu fiziski vājāka vai neizturīgāka komanda par citām. Atbilde slēpjas tajā, ka «Blackhawks» komanda pašlaik ir meistarīgākā visā līgā. Nav nozīmes, cik bloķētu metienu vai spēka paņēmieni tiek veikti, būtiskākais ir tas, kurš tobrīd pārvalda ripu. Hokejā būtiskākais aspekts ir ripas kontrole, ieguvēja ir tā komanda, kura kontrolē ripu.

5. Duets – Keins un Tēvss

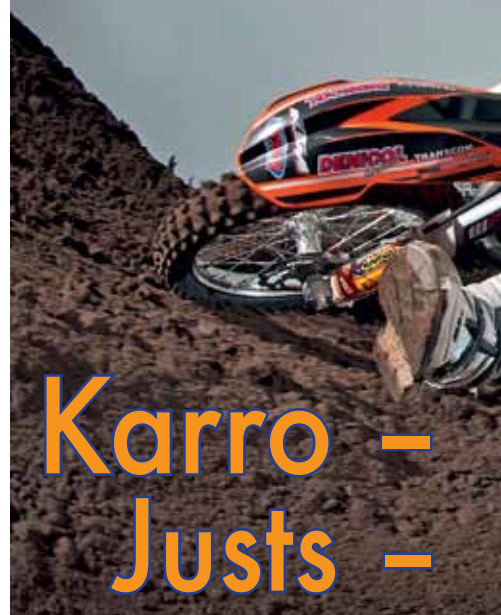
Patriks Keins un Džonatans Tēvss regulāro sezonu praktiski kopā nespēlēja, vien epizodiski. Komandas galvenais treneris Džoels Kvinvils vairījās likt kopā labās malas uzbrucēju Keinu ar centra pozīcijā spēlējošo Tēvssu. Visticamāk, ka nebija pārliecināts par savu labāko uzbrucēju spēju kopā spēlēt vienā maiņā. Nonākot zaudētajos sērijā ar 1:2 pret «Bruins», Kvinvils mainīja domas. Finālsērijas ceturtajā spēlē notika būtiskākais pavērsiens virknējumos – Keins, Tēvss un spēka uzbrucējs Braiens Bikels, kas sekmēja arī fināla ritējuma maiņu. Pēc uzvaras ceturtajā spēlē ar rezultātu 6:5, kurā uzvaras pamatus ielika jaunizveidotā maiņa, piedaloties piecos gūtajos vārtos, «Blackhawks» uzbrukums kļuva vēl pārliecinošāks. Trio pēdējās trijās spēlēs guva 6 + 7, dodot izšķirošo triecienu «Bruins» centieniem uzvarēt finālsēriju. SA

Jonass par uzvaru,

ANATOLIJS KREIPĀNS

Pasaules motokrosa elite atkal ir klāt. Ar to vairs nevienam nepārsteigt – «Zelta zirga» trasē Ķegumā atkal pasaules čempionāta posms MX1 un MX2 klasē, taču šosezon tam klāt nākusi liela pievienotā vērtība Eiropas junioru čempionāta 125 kub.cm klasē izskatā, jo šajā klasē līderis kopvērtējumā ir Pauls Jonass. Uz Ķegumu motobraucēji atvedīs arī vairākas intrigas, kaut gan abās prestižākajās motokrosa klasēs pašreizējie titula īpašnieki atkal ir pārlicinošā vadībā (pagājušo svētdien risinājās Zviedrijas «Grand Prix» posms, taču tas neko kardināli nevarēja mainīt) kopvērtējumā un vistīcāmāk saglabās titulus.

Karro – Justs –

Pauls Jonass pirms diviem gadiem kļuva par pasaules junioru čempionu 85 kub.cm klasē, bet pērn ieguva bronzas medaļu 125 kub.cm klasē. Nokļuvis slavenās austriešu KTM motokomandas paspārnē (KTM rūpnīcas komandā brauc abi pašreizējie pasaules čempioni – itālietis Antonio Kairoli MX1 klasē un holandietis Džefrijs Herlings MX2 klasē), pērn Pauls debitēja Eiropas junioru čempionāta seriālā 125 kub.cm klasē un kopvērtējumā ieņēma 5. vietu. Pirms šīs sezonas Jonasu jau minēja kā vienu no galvenajiem pretendentiem uz Eiropas junioru čempiona titulu, un vismaz pašreiz viņš tāds arī ir – trīs braucieni un trīs uzvaras (kopš otrā posma un līdz čempionāta beigām – vēl sešus posmus – katrā no atlikušajiem posmiem būs tikai pa vienam braucienam), 75 no 75 iespējamajiem punktiem. Tuvākais sekotājs holandietis Kelvins Vlānderens atpaliek par 21 punktu, taču veikta vēl tikai trešā daļa no čempionāta distances.

«Šosezon piedalos arī Nīderlandes čempionātā, kur pašreiz esmu otrais, jo vienā no posmiem kvalifikācijā savainojumu potīti un abos braucienos paliku bez punktiem. Frederiks van der Vlists ir 46 punktu priekšā, panākt būs grūti. Nobraucu vienu posmu Beļģijas čempionātā, taču nevis starp junioriem, bet MX2 klasē un biju trešais. Šosezon apgūstu Nīderlandes un Beļģijas trases. Uz Eiropas čempionātiem KTM rūpnīca vairāk piestrādā pie motocikla dzinēja, un tā tas būs arī pirms Ķeguma posma,» stāsta Pauls Jonass.

– **KTM komandas vadība laikam nevar būt neapmierināta...**

– Neviens jau klāt nenāk un neatgādina, ka tev noteikti jāuzvar, jākļūst par čempionu utt. Pašam jāsaprot – ja esi tādā komandā, tad jābrauc priekšgalā, tad nevari braukt slikti. Citādi nebrauksi tādā komandā... Tagad arī nekāda spiediena no vadības puses nav, neviens neatgādina, ka man obligāti jābūt par čempionu. Es taču pats to gribu! Vēl sezona nav nemaz pusē, tāpēc arī par nākamā sezonu vēl sarunu nav – proti, kurā klasē un kurā čempionātā braukšu. Vispirms sekmīgi jāizdara iesāktais šajā sezonā.

– **Šosezon esi kļuvis spēcīgāks?**

– Esmu. Daudz pārlicinošāk jūtos uz motocikla, pirms sezonas ļoti daudz tika strādāts fiziski, turklāt tas tika darīts ne tikai vairāk nekā iepriekš, bet arī citādāk. «Red Bull» centrā kopā ar manu fiziskās sagata-

votības treneri Arti Lazdiņu izstrādāja speciālu programmu, pēc kuras arī strādāju. Sacensību sezonas laikā ir citādi treniņi, taču tik un tā tie ir intensīvi. Katru dienu ir 2–3 treniņi, tikai svētdien – viens. Tā ir kā atpūtas diena.

– **Pirmo reizi tik daudz savu līdzjutēju priekšā brauksi Eiropas junioru čempionāta līdera lomā, turklāt vēl uz MX1 un MX2 fona...**

– Gatavojamies kā uz jebkuru citu Eiropas čempionāta posmu, kaut gan šis motokross, protams, būs īpašs – savā trasē. Neteikšu, ka «Zelta zirgs» ir mana mīļākā trase, tā ir īpaši sarežģīta, kad jau ir izbraukta un izdangāta, tāpēc ir labi, ka mans brauciens būs svētdien rīta pusē

– vēl pa gludu trasi. Skaidrs, ka arī no tā, kurš būs Eiropas čempionāts, būs atkarīgas sarunas ar KTM par sadarbību nākamajā sezonā. Esmu līderis, taču ar vismaz 5–6 tuvākajiem sekotājiem ir jārēķinās gan katrā braucienā, gan čempionātā kopumā.

– **Vai tas, ka tagad ir tikai viens brauciens, ir labi vai slikti?**

– It kā jau slikti, jo paliec posmā bez punktiem, ja kaut kas atgadās, nav otra brauciena, kurā vari labot situāciju. Tāpēc vairāk jākoncentrējas, nedrīkst pieļaut kļūdas, kuru vērtība kļūst divtik lielāka. Taču arī konkurentiem ir tikai viens brauciens... Visi esam vienādos apstākļos.

Bez Paula Jonasa Eiropas junioru čempionātā 125 kub.cm klasē varam cerēt arī uz Tomasu Šileiku, kurš otrā posma braucienā bija 8. vietā. Ķeguma trasē viņš ir gan daudz braucis sacensībās, gan trenējies, tā ka varētu paspēkoties par vēl augstāku vietu.

Aizmirst pagājušo gadu

Ne sezonas bez piedzīvojumiem... Gandrīz tā var teikt par mūsu labāko braucēju MX1 klasē Matisu Karro (arī bijušais pasaules junioru čempions). Pagājušās nedēļas nogalē viņš brauca GP posmā Zviedrijā, kur pagājušajā gadā piedzīvoja smagu kritienu un bija spiests izlaist atlikušos 8

➔ **Pauls JONASS ir pārlicinošs līderis Eiropas junioru čempionātā 125 kub.cm klasē un pirmo reizi brauks Ķegumā tik daudzus līdzjutēju priekšā.**

Matis KARRO cer MX1 klasē tikt pirmajā desmitniekā. ➔

par desmitnieku, par turpinājumu...

pasaules čempionāta posmus. Šosezon Matiss ir piedalījies 6 no 9 posmiem un ar 56 punktiem kopvērtējumā atrodas 19. vietā. Atgriešanās pēc kritiena un savainojuma pašā sezonas sākumā norit arvien labāk.

«Rokas locītava jau jūtas labi, vēl nedaudz jūt ikšķi, taču tas īpaši netraucē. Fiziski vēl neesmu gatavs par visiem simt procentiem, bet par 80–90 jau esmu,» pirms došanās uz Zviedriju atzina Matiss. «Nupat uzvarēju visos trijos posmos Anglijas čempionāta posmā, turklāt dubļainā un smagā trasē, kas man dos papildu pārliecību. Vajag tikai vairāk «ieslēgt galvu»... Pērn es arī pirms Zviedrijas uzvarēju visos trijos braucienos Anglijas čempionātā, bet pēc tam... Labāk to neaterēties. Komandas vadība man tic, redz, ka nepadodos un strādāju. Pilnībā bez riska motorsportā iztikt nav iespējams, taču jācenšas braukt prātīgāk, kas savukārt vairo manu uzņēmību un pārliecību. Ķegumā centīšos tikt desmitniekā.»

Šosezon Matissam kādā no braucieniem MX1 klasē desmitniekā vēl nav izdevies iebraukt (augstākā bija 11. vieta otrajā braucienā Trentīno), bet pērn viņš Portugālē pirmajā braucienā finišēja devītais. Pasaules čempionātā vēl ir 7 posmi, tā ka ir iespēja kopvērtējumā pacelties augstāk, kaut gan līderu grupa – pirmie 10–12 – MX1 klasē ir vēl izteiktāka nekā iepriekšējās sezonās.

Atgriešanās caur Zviedriju

Pagājušās nedēļas nogalē pēc triju nedēļu pārtraukuma (bija diezgan smaga muguras trauma) MX1 klasē pasaules čempionātā atkal

startēja Augusts Justs, kurš aizvada savu līdz šim labāko sezonu. Pirms došanās uz Zviedriju viņš bija 7. vietā Nīderlandes čempionāta posmā, kas ir ļoti labs sasniegums un kas viesa cerību uz sekmīgu sniegumu gan Zviedrijā, gan šo svētdien Ķegumā un atlikušajos posmos. Augusts kopvērtējumā ir 20. vietā, un viņam ir pilnīgi pa spēkam stabili būt starp 20 labākajiem pasaulē MX1 klasē.

MX2 klasē startēs Augusta jaunākais brālis Roberts, kura reķinā pagaidām ir tikai 5 punkti, kaut gan arī Roberts šosezon brauc labāk nekā pērn.

Eiropas junioru čempionāts

125 kub.cm klasē (EMX125; pēc 3 braucieniem no 9):	
1. Pauls Jonass (Latvija)	75
2. Kelvins Vlānderens (Nīderlande)	54
3. Nikolā Derkūrs (Francija)	50
4. Henrijs Jakobi (Vācija)	49
5. Frederiks van der Vliests (Nīderlande)	48
6. Antons Rigi (Itālija)	46
...	
17. Tomass Šileika (Latvija)	13

Līdz šim neviens no Latvijas motobraucējiem nav piedalījies Eiropas čempionāta posmos 250 kub.cm klasē (aizvadīti 3 no 8 posmiem), taču savā trasē varbūt kāds brauks. Būs mums vēl arī citi dalībnieki 125 kub.cm klasē junioriem, MX1 un MX2 klasē, un kādam no tiem būs pa spēkam iegūt arī punktus, taču pirmām kārtām mūsu acis svētdien «Zelta zirga» trasē meklēs Paulu Jonasu un Tomasu Šileiku, Matisu Karro, Augustu Justu un Robertu Justu.

Čempioni – tie paši?

MX1 klasē pašreizējais titula īpašnieks Antonio Kairoli pirms Zviedrijas posma apsteidza tuvāko sekotāju francūzi Gotjē Polīnu par 51

punktu, no kura par 32 punktiem savukārt atpalika beļģis Klements Desalle. Kairoli reķinā pirms Zviedrijas posma bija 11 uzvaras braucienos, kamēr Polīnam – 4, Desalle – 2, un viena uzvara ir beļģim Kenam de Dikeram.

MX2 klasē čempiona un līdera pārsvars ir vēl lielāks – Džefrijs Herlings pirms Zviedrijas posma bija uzvarējis 17 no 18 braucieniem... Tuvākais sekotājs francūzis Žordi Tiksjē atpalika jau par 124 punktiem. Trešais bija spānietis Hosē Butrons (tieši viņš vienreiz neļāva uzvarēt Herlingsam), kurš no Tiksjē atpalika par 38 punktiem. **SA**

VISOS LĪMENOS gandrīz pa visu Eiropu

ANATOLIJS KREIPĀNS

Aizvadītajā rokasbumbas sezonā ārzemēs spēlēja vairāk nekā 40 handbolistu no Latvijas. Vieni – visaugstākajā līmenī jeb pasaules spēcīgākajā līgā, citi – vienkārši labā līmenī, bet vēl citi – amatieru līmenī zemākajās līgās. Ir mums aizvadītajā sezonā čempions un kausa ieguvējs, ir vicečempions un spēlētājs, kas iekļuva pasaules spēcīgākajā līgā. «Ārzemniekiem» sezona nebija slikta, jo jaunajā sezonā viņu ģeogrāfija kļūs plašāka (pirmo reizi mums būs spēlētāji Krievijas un Francijas līgās) un arī to pārstāvētās komandas vairākiem būs spēcīgākas nekā pagājušajā sezonā. Jācer, ka vasaras laikā laba līmeņa klubu Latvijas leģionāru skaits pieaugs vēl par pāris spēlētājiem...

Aizvadītajā sezonā mums bija divi spēlētāji Vācijas 1. bundeslīgā, kas tiek uzskatīta par spēcīgāko līgu pasaulē, – Aivis Jurdžs TSV «Hannover-Burgdorf» un Evars Klešņiks GWD «Minden» rindās. Hannoveres komanda ierindojās 6. vietā un pirmo reizi savā vēsturē piedalījies Eiropas kausu izcīņā, taču jau bez Jurdža – Aivis turpinās spēlēt Vācijas 1. bundeslīgā arī nākamsezon, taču tagad jau ThSV «Eisenach» komandā kopā ar Ģirtu Lilienfeldu. Vismaz divi spēlētāji spēcīgākajā līgā mums paliks. Mindenas komanda saglabāja vietu 1. bundeslīgā, taču nav teikt, ka tajā paliks Evars Klešņiks. Priekšpēdējā spēļu kārtā Mindenas komanda nospēlēja neizšķirti ar SC «Magdeburg», Klešņiks guva piecus vārtus un tika iekļauts kārtas simboliskajā septiņniekā izdevuma «Handballwoche» versijā, taču līdz ar viņam vēltītu apspeikumu Mindenas komandas mājaslapā bija arī teikums par «skaislu punktu Mindenā pavadītajam laikam»...

Joprojām par savējo turpinām uzskatīt Aleksandru Pētersonu, kaut gan viņš sen jau spēlē Islandes izlasē. Aizvadītajā sezonā «Rhein-Neckar Lowen» pirmo reizi ieguva medaļas Vācijas čempionātā un ļoti liels ieguldījums šajā «lauvu»

panākumā bija arī Pētersonam.

Vācijas 2. bundeslīgā aizvadītajā sezonā spēlēja Ģirts Lilienfelds un Ingars Dude, bet nākamsezon Ģirts līdz ar ThSV «Eisenach» pārceļas uz 1. bundeslīgu, bet Dude jau ir pametis HG «Saarlouis» komandu, kurai palīdzēja ieņemt augstāko vietu 2. bundeslīgā (12.) tās vēsturē – nākamsezon Ingars spēlēs Francijas pēc ranga 2. līgas klubā «Istres Ouest Provense». Tas noteikti nebūs zemāks līmenis, drīzāk pat otrādi, jo Istras komanda nākamsezon tēmē atgriezties virslīgā. Dude kļūs par pirmo Latvijas handbolistu profesionālā Francijas klubā.

Par pirmo Latvijas spēlētāju Krievijas handbola virslīgā kļūs cits līnijas spēlētājs Jānis Glušaks, kurš no Austrijas čempionvienības «Alpla HC Hard» pāriet uz Krasnodaras SKIF (3. vieta aizvadītajā Krievijas čempionātā). Jānis, visticamāk, būtu palicis Hārdā, kur jau bija iedzīvojis gan pats, gan ģimene, taču nesaprašanās ar jauno komandas galveno treneri lika meklēt citu klubu. Tika atrasts vismaz tik pat spēcīgs, ja ne spēcīgāks, bet tamlīdzīgu laba līmeņu komandu Krievijas virslīgā noteikti ir vairāk nekā Austrijas HLA. Abas līgas šosezon var labi sa-

līdzināt, jo Austrijas un Krievijas izlases spēlēja vienā grupā Eiropas 2014. gada čempionāta kvalifikācijas pamatturnīrā un abas kvalificējās finālturnīram (austrieši ieņēma otro vietu, bet krievi tika finālturnīrā kā labākie starp 3. vietu ieguvējiem grupās).

Austrijas HLA čempionātā pagājušo sezonu aizvadīja arī Jānis Pavlovičs. Viņa pārstāvētais «West Wien» pēc astoņu gadu pārtraukuma iekļuva pirmajā sešniekā un spēkojās par tikšanu pusfinālā. Vai tikšana pirmajā četriniekā būtu devusi iespēju Pavlovičam palikt Vīnes komandā? Diezin vai, jo jau martā bija zināms, ka komandā būs pārmaiņas un ka līgumu ar Pavloviču nepagarinās. Nākamsezon Jānis spēlēs vienā no titulētākajiem (deviņkārtējais čempions) Norvēģijas klubiem «Sandefjord HK», kas pašreiz atrodas pēc ranga otrajā līgā, bet jau nākamsezon cer tikt atpakaļ virslīgā jeb «Postenligaen» čempionātā.

Dainis Krištopāns jau ceturto reizi kļuva par Slovākijas čempionu Prešovas «Tatran» rindās, turklāt viņš sekmīgi spēlēja Prešovas komandā ne tikai Slovākijas «Tipos Extraliga» čempionātā, kā arī kļuva par Slovākijas kausa ieguvēju,

bet arī SEHA (Dienvidaustrumu Handbola asociācija) līgā, kur «Tatran» šosezon gan neizdevās tikt finālčetriniekā. Nākamsezon mērķis ir iekļūt EHF Čempionu līgas grupu turnīrā, tāpēc tiek pastiprināts komandas sastāvs, taču Daiņa loma komandā tāpēc nemainīsies – tā paliks tik pat svarīga.

Šie septiņi Latvijas izlases spēlētāji aizvadītajā sezonā spēlēja augstākā līmeņa komandās starp visiem pārējiem izlases handbolistiem un starp tiem, kuri izlasē vairs vai pagaidām nespēlēja.

Otrais līmenis

Otrais līmenis šajā gadījumā nenozīmē – zems līmenis. It īpaši, ja salīdzina ar pašmāju virslīgas komandām. Piemēram, Vācijas 3. līgā lielākā daļa ir profesionālas komandas ar vismaz septiņiem astoņiem vai pat desmit treniņiem nedēļā, kā arī pusprofesionālas komandas ar pietiekami labu treniņu režīmu.

Visaugstāk Vācijas 3. līgā no mūsu spēlētāju pārstāvētajiem klubiem bija izlases kapteiņa Margota Valkovska pārstāvētais HSC «Bad Neustadt» – 2. vieta Austrumu zonā. No pirmās vietas šķīra tikai četri punkti, taču jau sezonas vidū Badnoištaates kluba vadība paziņoja, ka komanda neies uz 2. bundeslīgu – spēlēšanai tajā neesot nepieciešamo līdzekļu. VfL «Edeweicht» ar Ēriku Blūmu pamatsastāvā ieņēma 3. vietu Rietumu zonā un līdz pat pēdējai spēļu kārtai spēkojās par pirmo vietu, taču jau sen bija zināms, ka uz 2. bundeslīgu tā neies. Vēl vairāk – nākamsezon Edeventā vispār nebūs kaut vai pusprofesionālas komandas... Līdz ar to citur spēlēs arī Blūms. Sesto vietu šajā zonā ieņēma Mārtiņa Liberga pārstāvētais HSG «Varel», bet 6. vietu Austrumu zonā ieņēma Armanda Uš-

Ģirts LILIEN-FELDS palīdzēja TSV «Eisenach» pēc 9 gadu pārtraukuma atgriezties Vācijas 1. bundeslīgā. →

← Aivis JURDŽS nākamsezon nespēlēs TSV «Hannover-Burgdorf», taču paliks Vācijas 1. bundeslīgā – vienā klubā ar Ģirtu Lilienfeldu.

čina pārstāvētais «Dessau-Rosslauer HV06». Uščins beidza spēlētāja karjeru un nākamsezon būs tikai treneris – SG «Kuenhau» (5. pēc ranga līga) komandā. Ziemeļu zonā 10. vietu ieņēma Māra Veršakova un vārtsarga Artūra Kuģa pārstāvētā komanda SV «Beckdorf», bet 13. vietā šajā zonā palika cita vārtsarga Edgara Kukšas pārstāvētais VfL «Fredenbeck» (palikšanu 3. līgā nodrošināja tikai pēdējā spēļu kārtā). Fredenbeckas komandā sezonu sāka arī Rolands Ivanovs, taču tad tika aizbīdīts uz otro komandu, bet pēc sezonas viņš Fredenbeku pameta. Jaunajā sezonā Ivanovs spēlēs vienā no titulētākajiem un spēcīgākajiem Beļģijas klubiem – «Sporting Neerpelt-Lommel». Pēc ilgāka laika mums būs spēlētājs arī Beļģijas virslīgā. Austrumu zonā 12. vietā finišēja vārtsarga Raimonda Šteina pārstāvētais HC «Aschersleben» (sezonu Raimonds sāka HSC 2000 «Coburg», kas ieņēma 3. vietu), taču klubam ir finansiālas problēmas un nav zināms, vai tas nākamsezon 3. līgā vispār spēlēs. Šteins šajā komandā noteikti nepaliks.

Norvēģijas pēc ranga otrajā līgā jeb 1. divīzijā aizvadītajā sezonā bija trīs mūsu spēlētāji – brāļi Aleksejs un Andrejs Kuzmini spēlēja «Herulf Moss», bet Uldis Libergs Sandefjords komandā. Brāļu klubam tikai triju punktu pietrūka, lai piedalītos pārspēlēs par iekļūšanu virslīgā. Kuzmini nākamsezon paliek tajā pašā klubā, bet Libergs pārgāja uz virslīgas komandu «Drammen HK», kurā spēlē pazīstamā trenera Valērija Putāna dēls Ronalds (spēlēja arī Norvēģijas izlasē).

Nīderlandes «Eredivisie» jeb virslīgas čempionātā spēlēja Elvijs Borodovskis un viņa pārstāvētais klubs «Kremer/Hurry-Up» ierindojās 4. vietā. Elviju pie sevis sauca Nīderlandes čempions HV «Volendam», taču Elvijs izvēlējās HSV «Bad Blankenburg» komandu Vācijā. Aizvadītajā sezonā šī komanda uzvarēja savā zonā «Oberliga» čempionātā (uzvaras visās spēlēs!), jaunajā sezonā spēlēs 3. līgā, bet pēc divām trim sezonām cer tikt 2. bundeslīgā...

Vairāki Latvijas handbolisti spēlēja Vācijas pēc ranga 4. līgā jeb «Oberliga» čempionātā, un trīs no tiem pacēlās uz 3. līgu – vārtsargs Mareks Skabeikis un Valdis Gūtmanis ar SG «Schalksmuhle-Halver», bet Raimonds Trifanovs ar VTZ «Saarpfalz». Jaunajā sezonā Gūtmanis spēlēs kopā ar Trifanovu Zārfalcas komandā. «Oberliga» čempionātā paliek Jānis Grišanovs, TV «Jahn Duderstadt», kā arī Jānis Gremzde un Kristaps Ence, taču vēl nav pilnīgi droši zināms, kurās komandās. Savukārt Nauris Auziņš pārceļas uz Armanda Uščina trenēto komandu.

Zviedrijas pēc ranga 3. līgā (2. divīzijā) spēlēja Mārtiņš Dāvidnieks un viņa pārstāvētais «Taby HK» ierindojās 10. vietā Ziemeļu zonā.

Vēl zemākās līgās Vācijā spēlēja un droši vien spēlēs jaunajā sezonā vēl daži Latvijas handbolisti. Cerams, ka nākamsezon mūsu «ārzemnieku» skaits kļūs lielāks un viņu būs vēl vairāk labās (profesionālās) komandās.

Arī dāmas

Zinot, kādā līmenī (amatieru līmenī) ir Latvijas sieviešu rokasbumbas komandas, ir naivi cerēt, ka kāda no mūsu spēlētājām būs kādā spēcīgā līgā kaut vai tās lejasgalā komandā. Tomēr dažas «ārzemnieces» mums arī ir.

Vācijas handbola čempionāta 3. līgā sievietēm spēlēja Silvija Kļaviņa un palīdzēja jaunpieņācējai TV «Grenzach» saglabāt vietu 3. līgā – 10. vieta Dienvidu zonā.

Vadoties pēc Latvijas Handbola federācijas mājaslapas, Islandes N1 līgā (virslīgā) spēlēja Tatjana Žukovska (guva 28 vārtus, bet «Fylkir» klubs palika pēdējā 12. vietā), Kipras A1 līgā (virslīgā) spēlēja Marija Loseva un Nadežda Kalašņikova, Dānijas 2. divīzijā – Sandra Paegle, bet Norvēģijas 3. divīzijā – Sintija Teičāne. Tiesa, neparādās Jūlija Žukovska, kura aizvadīja divas spēles vienā no Islandes spēcīgākajām komandām (ieguva bronzas medaļas) «Valur» N1 līgas čempionāta pirmajā posmā. Iespējams, ka kaut kur spēlēja vēl kāda no meitenēm. **SA**

NADALS un citi

ĒRIKS STRAUSS

Vimbldonas tenisa turnīrā aizvadīta pirmā nedēļa, taču jau pirmajās dienās piedzīvojumu, pārdzīvojumu un pārsteigumu bija tik daudz, cik pietiktu visām divām nedēļām.

Pavisam nesen Parīzē Rafaels Nadals kļuva par astoņkārtējo «French Open» čempionu, un favorīta statusā viņš ieradās arī Vimbldonā. Lai arī izsēts tikai ar piekto numuru, Nadals jau pēc pirmās kārtas pameta šo prestižo turnīru. Pirms gada savu septīto Vimbldonas titulu izcīnīja Rodžers Federers, taču šogad viņš tālāk par otro kārtu netika. «Grand Slam» turnīru laikā bijuši ne tādi vien brīnumi, tāpēc izlasē iekļauti 11 sensacionālākie zaudējumi šo turnīru vēsturē.

2013. gads. Vimbldona. Pirmā kārtā

Stīvs DARSIS un Rafaels NADALS

7-6, 7-6, 6-4

Izrādās, ka Vimbldonas turnīrā zibens ir spējīgs trāpīt divas reizes vienā un tajā pašā vietā. Tenisa apskatnieki uzskata, ka Rafaela Nadala atgriešanās tenisā ir veiksmīgākā šī sporta veida karjerā, taču Rafa Londonā šogad pamanījās neizdarīt to, ko viņš izdarīja pirms gada – tikt līdz otrajai kārtai. Darsis savulaik bijis TOP'50 spēlētājs, karjerā uzvarējis divos ATP turnīros, un līdz šim viņa lielākais panākums uz zāles seguma laukumiem bija pagājušā gada olimpiskā turnīra uzvara pār Tomāšu Berdihu. Nadalam šī bija pirmā spēle pēc «French Open», un šī bija pirmā reize, kad Nadals «Grand Slam» turnīros zaudē jau pirmajā kārtā, un pirmā reize kopš 2005. gada, kad viņš zaudē tenisistam, kurš meklējams ranga otrajā simtā (135).

2009. gads. «French Open». Ceturtā kārtā

Robins SĒDERLINDS un Rafaels NADALS

6-2, 6-7, 6-4, 7-6.

Māla segumu karalis Rafaels Nadals jau bija uzvarējis četros «French Open» turnīros un, neskatoties uz sāpošo ceļgalu, arī 2009. gadā bija nobriedis uzvarēt šo turnīru. Lielajiem tenisa dūziem zaudēt ceturtajā kārtā nav tas pats, kas izkrist pēc pirmā mača, taču zaudējums Sēderlingam ir īpašs. Iespējams, ka Nadala pārdzīvojumi būtu daudz mazāki, taču zāģis pret zviedru bija īpaši sāpīgs un ar daudziem zemtekstiem. Gadu iepriekš Nadals un Sēderlings tikās Vimbldonā, un toreiz zviedrs mača laikā atļāvās parodēt savu pretinieku, bet jau 2009. gadā turnīrā Romā Sēderlings pat izraisīja konfliktu ar Nadalū. Tāds bija šīs spēles zemteksts, un, jūtot, ka briest sensācija, Parīzes publika bija Sēderlinga pusē. Šādā gaisotnē Nadals piedzīvoja savu pirmo un pagaidām arī vienīgo zaudējumu «French Open» turnīrā.

neveiksminieki

nepatikamais fons pirms Vimbldonas – publikas attieksme pret Hingisu fināla mača laikā pret Štefju Grāfu.

Dokičai tobrīd bija tikai 16 gadi, un viņai bija pilnīgi vienalga, ar kādām problēmām jāsadzīvo pretinieciem. Arī Hingisai šajā vecumā šīs konkurenču problēmas netraucēja dzīvot un viņa nešķiroja pretinieces. Dokiča tobrīd WTA rangā ieņēma necilo 129. vietu un Vimbldonas pamatturnīrā iekļuva, sitoties cauri kvalifikācijai. Pāris gadus vēlāk pēc šīs uzvaras Dokiča rangā pakāpās līdz ceturtajai vietai, bet Hingisa vairs neizcīnīja nevienu «Grand Slam» titulu.

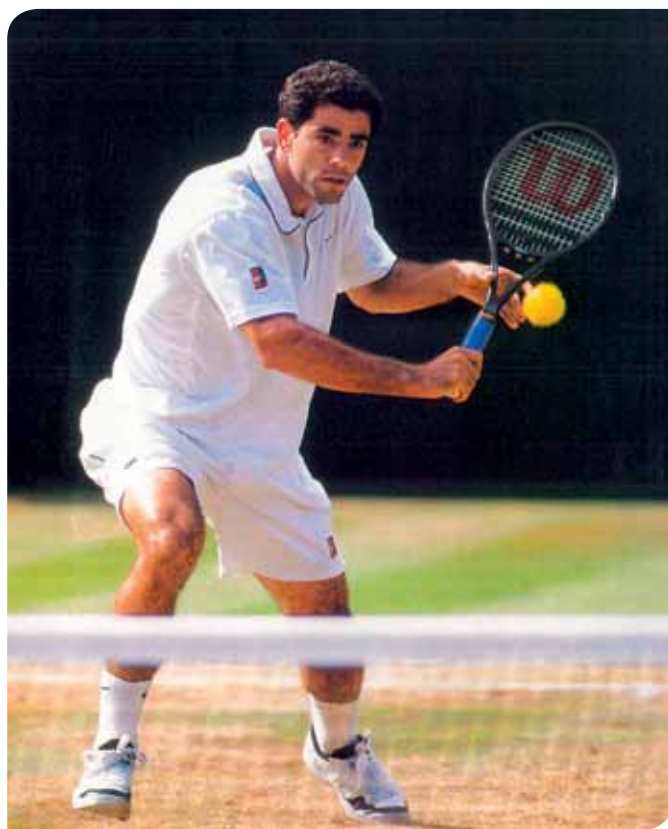

1999. gads. Vimbldona. Pirmā kārtā

Jeļena DOKIČA un Martina HINGISA

6-2, 6-0

Pasaules tenisa apskatnieki uzskata, ka šis zaudējums ir viens no neticamākajiem šī sporta veida vēsturē. Martina Hingisa Vimbldonā ieradās kā WTA ranga pirmais numurs un kā tā paša gada «Australian Open» uzvarētāja un aizkļuva līdz Francijas atklātā čempionāta finālam. Tobrīd Martinas trofeju lādītē bija jau pieci «Grand Slam» tituli, un arī Vimbldonā viņa bija starp favorītiem. Vienīgais

2002. gads. Vimbldona. Otrā kārtā

Žoržs BASTLS un Pīts SAMPRASS

6-3, 6-2, 3-6, 6-4

2002. gadā Samprasa karjera jau tuvojās straujam norietam, taču Vimbldona bija mīļākais un uzvarām bagātākais «Grand Slam» turnīrs. Septiņi izcīnīti tituli bija pietiekams iemesls, lai saņemtos arī astotajam. Pirms gada pārtrūka viņa četru pēc kārtas gadu triumfa sērija šajā turnīrā, kad ceturtajā kārtā viņš piekāpās Federeram. Zaudējums Federeram nav nekāds apkaunojums, taču tas, kas notika 2002. gadā, tomēr pamatīgi rīvēja kantes. Bastla CV ir tikai dažas uzvaras pār nopietniem spēlētājiem, un nebūtu arī šis. Bastls pat nebija iekļuvis 2002. gada Vimbldonas pamatturnīrā, taču no distances noņēms kāds jau pamatturnīrā iekļuvis spēlētājs, un Bastls tika pie «lucky loser» brīvbiļetes. Samprass šo maču zaudēja, taču plinte vēl nebija iemesta krūmos. Gada pēdē-

jā «Grand Slam» turnīrā, kas bija arī pēdējais Samprasa karjerā, Pīts kļuva par «US Open» čempionu un no tenisa aizgāja kā uzvarētājs. Savukārt 37 gadus vecais Bastls spēlēja joprojām un kvalifikācijās cīnās par iekļūšanu «Challenger» pamattūros.

2008. gads. Vimblona. Otrā kārtā

Marats SAFINS un Novāks DŽOKOVIČS

6-4, 7-6, 6-2

Līdz 2005. gadam krievs Safins bija uzvarējis divos «Grand Slam» turnīros, un viņa karjera pamazām apmeta kūleni un slidēja uz leju. 2008. gada Vimblonu Safins sagaidīja kā ATP ranga 75. numurs un bez jebkādām perspektīvām uz nopietniem panākumiem tajā. Izloze otrajā kārtā viņam pretiniekos deva ranga trešo numuru Novāku Džokoviču, kurš gada sākumā bija uzvarējis «Australian Open». Iespējams, ka, ieskaitot pašu Safinu, neviens nespēja prognozēt, kurā brīdī atvērsies krievu tenisists, un arī Džokovičs tam nebija gatavs. Trešajā setā Džokovičam bija pa spēkam atspēlēt trīs mačbumbas, daudz netrūka, lai spēle tiktu salauzta, taču serbs pielāva divas dubultkļūdas, un Safins uzvarēja. Safinam šis turnīrs bija veiksmīgs – viņš pirmo reizi karjerā aizspēlējās līdz Vimblonas pusfinālam, taču tas bija viņa pēdējais veiksmīgais turnīrs karjerā, bet pēc pusotra gada viņš beidza spēlēt.

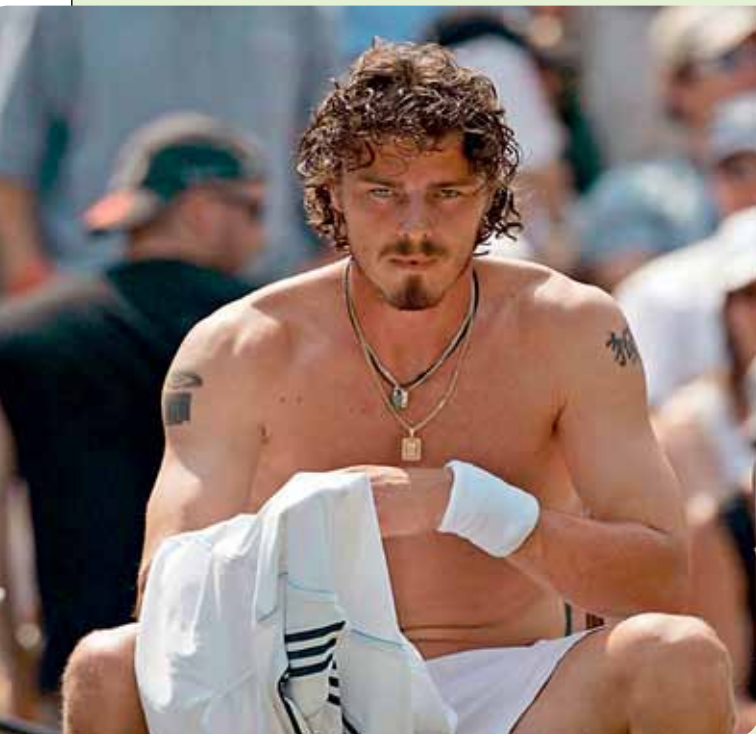

1994. gads. Vimblona. Pirmā kārtā

Lorīja MAKNILA un Štefija GRĀFA

7-5, 7-6

Vāciete Štefija Grāfa jau bija kļuvusi par pieckārtējo Vimblonas čempione. Trīs gadus pēc kārtas viņa šajā turnīrā nebija zaudējusi, un loģiski, ka arī 1994. gadā viņa bija galvenā favorīte. Pirms šī turnīra Grāfa 31 «Grand Slam» turnīrā pēc kārtas bija aizkļuvusi kā minimums līdz ceturtdaļfinālam, bet 1994. gadā līdz Vimblonai bija uzvarējusi sešos turnīros. 31 gadu vecā amerikāniete Maknila savus tenisa ziedu laikus piedzīvoja astoņdesmito gadu vidū, un, lai arī pirms Vimblonas viņas rangs bija gana pieklājīgs (22. vieta), tik un tā pirmsmača prognozēs viņai nebija nekādu izredžu. Šī spēle Vimblonas turnīra vēsturē kļuva par pirmo, kad iepriekšējā gada čempione nākamajā gadā izstājas jau pirmajā kārtā. Savukārt Maknila bija tiktāl ieskrējusies, ka aizkļuva līdz pat pusfinālam.

2012. gads. Vimblona. Otrā kārtā

Lukāšs ROSOLS un Rafaels NADALS

6-7, 6-4, 6-4, 2-6, 6-4

Nadala zaudējumi Vimblonas pirmajās kārtās nav nekas ārkārtējs. 2003. gadā Nadals netika galā ar Sričaphanu, vēlāk ar Žilu Milleru. Labāki laiki sākās no 2006. gada, kad Nadals agrāk par fināliem nezaudēja, un tieši tāpēc viņa zaudējums 2012. gada otrajā kārtā tika uztverts kā milzu sensācija. Pirms Vimblonas māla seguma kortos Nadals nepārtraukti dažādos turnīros finālos tikās ar Džokoviču, un iespējams, ka šis milzu cīņas bija Nadalu pamatīgi nogurdinājušas. Kā jau ierasts, pirmajiem numuriem pirmās kārtas ir kā iešūpošanās pirms svarīgākajām spēlēm, taču Rosols neļāva Nadalam ieskrieties.

2003. gads. Vimbldona. Pirmā kārtā

Ivo KARLOVIČS un Leitons HJŪITS

1-6, 7-6, 6-3, 6-4

Gadu iepriekš Hjūits pierādīja, ka, spēlējot uz gala līnijas, ir iespējams uzvarēt tik augsta līmeņa turnīru kā Vimbldona, taču jau pēc gada turpat viņu sagaidīja pamatīga vilšanās. 2003. gadā Ivo Karlovičs pirmo reizi karjerā (ar vienpadsmito reizi) kvalificējās pamatturnīram, taču viņam nepaveicās, jo pirmajā kārtā bija jātiekas ar iepriekšējā gada čempionu Hjūitu. Karlovičs ATP rangā tobrīd ieņēma necilo 203. vietu un viņam praktiski nebija nekādas pieredzes mačos ar spicajiem tenisistiem.

Pirmais sets nerādīja ne mazākās aizdomas, ka būs sensācija. Mazāk nekā pusstundā Hjūits uzvarēja pirmo setu, taču mača turpinājumā notika neticamais. Otrajā setā Karlovičs uzvarēja «tie break», bet trešajā un ceturtajā izmantoja visas minimālās iespējas un vinnēja divus no trīs breikiem. Savukārt Hjūits, kuram bija 13 breikbumbas, vinnēja tikai trīs geimus, servējot Karlovičam. Hjūits atkārtoja Manuela Santanas antirekordu, kļūstot tikai par otro tenisistu, kurš kā iepriekšējā gada čempions nākamajā zaudē jau pirmajā kārtā.

1987. gads. Vimbldona. Otrā kārtā

Piters DUHANS un Boriss BEKERS

7-6, 4-6, 6-2, 6-4

Pirms 1987. gada Vimbldonas 19 gadus vecais Bekers šajā turnīrā bija uzvarējis jau divas reizes, un nebija ne mazāko pazīmju, ka kāds viņam var patraucēt izcīnīt arī trešo titulu pēc kārtas. Tā brīža TP ranga otrais numurs Bekers viegli pārvarēja pirmo kārtu, taču otrajā zaudēja mazpazīstamajam austrālietim, kurš rangā tobrīd ieņēma 70. vietu. Kā attaisnojumu zaudējumam varēja minēt lietainos laika apstākļus, taču Bekers vainu vispirms meklēja sevī, atzīstoties, ka aizvadījis vāju spēli. «Es zaudēju vienu kauju, taču neesmu zaudējis karā. Neviens no šī zaudējuma nenomirs.»

2008. gads. «US Open». Otrā kārtā

Žiti KUANA un Ana IVANOVIČA

6-3, 4-6, 6-3

2008. gadā Ivanoviča jau bija uzvarējusi Francijas atklāto čempionātu un kļuva par WTA ranga lideri. Pēc triumfa Parīzē Ivanoviča pirmo triecienu saņēma Vimbldonā, kad trešajā kārtā zaudēja ranga 133. numuram Čzeņ Cze. Šo

zaudējumu varēja atļauties norakstīt uz noguruma rēķina, kurš noteikti bija sakrājies pēc notikumiem Parīzē, un arī Ķīniete spēlēja lieliski un vēlāk aizkļuva līdz pat Vimbldonas pusfinālam. Nelielais pirksta savainojums liedza Ivanovičai piedalīties olimpiādē, taču viņa varēja atpūsties pirms «US Open», kur pirmajā kārtā bez aizķeršanās pieveica krievieti Veru Duševinu. Otrajā kārtā bija jātiekas ar Kuanu, kura rangā ieņēma necilo 188. vietu un pirmo reizi karjerā bija iekļuvusi «Grand Slam» pamatturnīrā. Nez kāpēc Ivanoviča šajā mačā ļoti neruvozēja, un līdz pat šai dienai viņa nav atgriezies tenisa elitē. Toties Kuanai šī uzvara bija liktenīga, jo vēl pāris dienas pirms «US Open» viņa apsvēra iespēju mainīt profesiju.

2006. gads. «Australian Open». Pirmā kārtā

Cvetana PIRONKOVA un Venusa VILJAMSA

2-6, 6-0, 9-7

Bulgāriete Viljamsai ir īsts murgs. Karjeras laikā aizvadītas četras savstarpējas spēles, un Viljamsa uzvarējusi tikai vienu. Pats interesantākais, ka visi trīs zaudējumi piedzīvoti «Grand Slam» turnīros – vienu reizi Austrālijā un divas Vimbldonā. Katrs no šiem zaudējumiem ir pieminēšanas vērts, taču pirmais ir īpašs. 2006. gadā Pironkovai bija tikai 18, un viņa pirmo reizi karjerā iekļuva «Grand Slam» pamatturnīrā, un jau pirmajā mačā jātiekas ar pašu Viljamsu. Mača sākums bija tāds, kādam tam bija jābūt – pirmo setu Viljamsa vinnēja ar 6-2, taču ar katru nākamo izspēli Venusa sāka kļūdities arvien vairāk un vairāk un visā mačā ieļāva 65 nepiespiestās kļūdas. Otrā seta zaudējums ar 0-6 Viljamsai ir katastrofa, pēc kuras it kā vajadzētu pamatīgi iespringt, un Venusa bija tuvu glābīņam. Trešajā setā rezultātam esot 6-5 viņas labā, Viljamsa pamanās zaudēt savu servī un beigu beigās arī visu spēli. **SA**

14 VĀRTI

Pēdējā laikā futbola sabiedrība bija pieradusi pie tā, ka ik pārdienas jaunus un dažādus futbola rekordus labo Mesi un Ronaldo, taču tagad ir parādījies jauns uzvārds – Brazīlijas izlases uzbrucējs Neimars. Konfederācijas kausa izcīņas grupu turnīra mačā pret Itāliju (4:2) Neimars atzīmējās ar vieniem gūtiem vārtiem, un tie viņam bija jau 14. šajā sezonā izlases sastāvā. Tieši tikpat, cik iespējuši līdzšinējie rekordisti Gerds Millers, Patriks Kluiverts un viņa tautietis Ronaldo.

199 PUNKTI

Leģendārais čehu hokejists, Bostonas «Bruins» uzbrucējs Jaromirs Jāgrs tā arī nekļuva tikai par piekto spēlētāju Stenlija kausa izcīņas vēsturē, kurš karjerā guvis 200 rezultativitātes punktu. Jāgrs šobrīd ir apstājies pie 199 (78+121) punktiem, un, lai pārsniegtu 200 punktu robežu, viņam nekas cits neatlieks kā NHL uzkavēties vēl vienu sezonu.

TOP'10 Stenlija kausa izcīņas rezultativitātie

1. Veins Grečkis	382 (122+260)
2. Marks Mesjē	295 (109+186)
3. Jari Kurri	233 (106+127)
4. Glens Andersons	214 (93+121)
5. Jaromirs Jāgrs	199 (78+121)
6. Pols Kofijs	196 (59+137)
7. Brets Hals	190 (103+87)
8. Džo Sakiks	188 (84+104)
9. Dags Gilmors	188 (60+128)
10. Stīvs Aizermans	185 (70+115)

Miami «Heat» uzbrucējs Lebrons Džeimss ticis ne tikai pie NBA čempiona gredzena un MVP balvas, bet kļuvis arī par kāda rekorda līdzautoru. Finālsērijas septītajā mačā Lebrons atzīmējās ar 37 gūtajiem punktiem, kas ir tieši septītās spēles viena spēlētāja rezultativitātes rekorda atkārtojums. Šis gods Lebronam ir jādala ar Tomu Heinsonu, kurš to pašu izdara 1957. gadā. Tāpat Lebrons iekļuvis vienā sarakstā ar spēlētājiem, kuri divas sezonas pēc kārtas atzīti par finālu MVP. Agrāk to pašu izdarījuši Maikls Džordans, Šakils O'Nīls, Kobe Braients un Hakīms Olaidžuvons.

37 PUNKTI FINĀLSPĒLĒ

Pamatīgās sprukās nonācis pasaules labākais futbolists Lionel Mesi. Paredzēts, ka 17. septembrī notiks tiesas sēde, kurā tika uzrādīta apsūdzība futbolistam par nodokļu nemaksāšanu laika posmā no 2007. līdz 2009. gadam. Spānijas tiesa Mesi tur aizdomās par nedomaksājamiem nodokļiem 4 miljonu eiro apmērā. Nesagaidot tiesas lēmumu, Mesi pats netieši atzinies šajā pārkāpumā un labprātīgi samaksājis 10 miljonus eiro. Tā teikt – ar rezervi priekšdienām. Zīmīgi, ka Mesi nodokļus nomaksāja savā dzimšanas dienā.

10 MILJONI NODOKĻOS

28 PĒC KĀRTAS

Spānijas futbola izlase tikusi pie jauna pasaules rekorda. Proti, kad Konfederācijas kausa izcīnā ar 3:0 tika pārspēta Nigērija, tā bija jau 28. spēle pēc kārtas, kurā spāņi nav piedzīvojuši zaudējumu oficiālos turnīros. Šī sērija sākās 2010. gada pasaules čempionātā, kad grupu turnīrā ar 2:0 tika pārspēta Honduras. Pirms šīs sērijas sākuma turpat pasaules čempionātā spāņi pamanījās zaudēt Šveicei, kas arī pagaidām ir pēdējais zaudējums oficiālajos turnīros. Iepriekšējais rekords piederēja Francijas izlasei. Šī sērija tika pagarināta Konfederācijas kausa izcīņas pusfinālā, kurā Spānija pēcspēles 11 m sitienos pārspēja Itāliju.

4x5

Pēc tam, kad Čikāgas «Blackhawks» izcīnīja Stenlija kausu, Čikāga kļuva par vienīgo pilsētu ASV, kuras komandas vismaz pa piecām reizēm uzvarējušas četrās prestižākajās Ziemeļamerikas profesionālajās līgās. «Blackhawks» hokejistiem šis bija piektais Stenlija kaus. Beisbola līgā «White Sox» uzvarējuši trīs reizes, bet «Cubs» – divas. NBA čempionātā seškārtējo čempionu godā bijusi «Bulls», bet futbola līgā deviņas reizes triumfējuši «Bears».

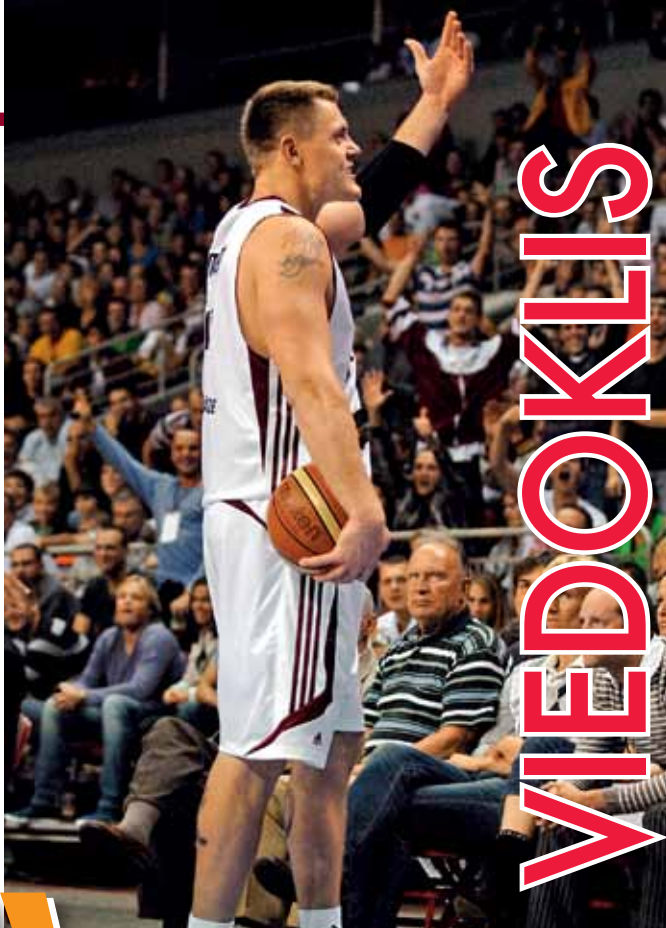
Aizvadītais NBA jauno spēlētāju drafts bija īpašs ne tikai ar to, ka tika izvēlēts latvietis Jānis Timma, bet arī ar kādu rekordu. Proti, NBA klubi pirmajā kārtā izvēlējās 12 ārpus Amerikas dzimušos talantus, kas ir par vienu vairāk nekā 2011. gadā. Visaugstāk tika novērtēts kanādiētis Antonijs Benets (attēlā), kuru ar pirmo numuru izvēlējās Klīvlendas «Cavaliers».

12 NEAMERIKĀŅI

Vimbldonas tenisa turnīra trešā diena vēsturē iegājusi ar rekordu, ar kuru reti kurš lepotos, taču tāda ir dzīve, un, beidzoties šai dienai, turnīra rīkotāji sa-skaitījuši, ka vienas dienas laikā dažādu iemeslu dēļ no spēlēšanas atteikušies septiņi tenisisti. Pie turnīra rekorda cita rekorda ietvaros ticis Džons Isners, kurš jau trešā geima laikā sajuta sāpes ceļgalā un pārtrauca maču. Vimbldonā vēl neviens spēlētājs tik ātri nebija izstājies. Isnera kontā tagad Vimbldonā ir gan mačs ar mazāko geimu skaitu, gan arī ar lielāko – slavenajā 2010. gada mačā pret Nikolā Maū Isners trīs dienu laikā piedalījās 183 geimu garā spēlē. Pārējie trešdienas upuri – Viktorija Azarenko, Marins Čiličs, Stīvs Darsī un Jaroslava Švedova – vispār neizgāja laukumā. Radeks Štepaneks izstājās otrajā setā, bet Žo Vilfrīds Conga izstājās pēc trešā seta.

7 «KRITUŠĪE»

VIEDOKLIS

Vai Bagatskis rīkojās pareizi kandidātos neiekļaujot Kambalu, K. Valteru un (Šķēli)?

Baaliņš @latvianantonio 27 Jun
 @Eriks_Strauss Šķēlem šobrīd šnk vietas nav. K.Valters daudz ir pateicis, mikroklimata vēzis.Kambala Ja Kandidātos ir Biedriņš, tad nevajag

Agris @AgrisPurmalis 27 Jun
 @Eriks_Strauss par Valteru piekritu, bet abi pareije izlasei noderetu. It seviski ja AB atteiks Bagijam.

Liiv Hammett @LiivHammett 27 Jun
 @Eriks_Strauss Ja Bagatskim ir bailes par mikroklimatu, tad viņš sevi parāda, kā vāju treneri, kurš nespēj tikt galā ar egocentriskiem...

Liiv Hammett @LiivHammett 27 Jun
 @Eriks_Strauss spēlētājiem. Bet neizdošanās gadījumā, Bagatskis ar savu izlases modeli tix pamests zem tanka. Jo iesildīšanās turnīrs bija..

Liiv Hammett @LiivHammett 27 Jun
 @Eriks_Strauss Lietuvā. Tagad visi gaida rezultātus. Un nevarēs aizbildināties ar Nāves grupu.

Jānis Karāns III @Janis_Karans 27 Jun
 @Eriks_Strauss @SportaAvice rīkojas pareizi, jo ir izlases treneris.

Martins Prisis @martins_prisis 27 Jun
 @Eriks_Strauss par rezultātu atbild treneris, ja vins bus kļudijies, tad tiks nomainīts... Bagijs malacis, veiksmi cempī!!!

Maris Skele @MarisSkele 27 Jun
 @Eriks_Strauss nē. Jāaicina labākie un jāpārbauda sagatavošanās posmā nevis pārbaudes jāveic uz papīra.

Lukstins88 @Lukstins88 27 Jun
 @Eriks_Strauss Šķēli vajadzēja. Par Kambalu vēl varētu padomāt. Valteru tiešām nevajag, pēc viņa izteikumiem nebūtu labs mikroklimats

Dainis @Vynliz 27 Jun
 @Eriks_Strauss Valteram varēja atrast savas 20 minūtes mierīgi. Blūms ar Bertānu tad varēja spēlēt kā SG

Santa Roze @Rozamunde 27 Jun
 @Eriks_Strauss @SportaAvice Pareizl! Jo viņš ir treneris un no viņa prasīs rezultātu. Lai gan es Šķēli gan būtu iekļāvusi.

Vienmēr Korekts @fudzix 27 Jun
 @rutenbergs @eriks_strauss Bet apakšā arī kautko vajag! Šejakovs pat Baronā un Spānijā bija nekāds,tad jau labāk Ciprusu varēja izsaukt.

Mārtiņš Rūtiņš @Rutenbergs 27 Jun
 @fudzix @Eriks_Strauss Kambalu arī nevajag, tik gaisu lieki jauks un nebūs nekāda labuma, bet Šķēle jau ir pievienojies kandidātiem!

Agris Suveizda @AgrisSuveizda 27 Jun
 @LivHammett @Eriks_Strauss Vai tieši kā stipru - ne kurš katrs spēj komandas labā atteikties no meistarīgiem gaisa jaucējiem.

Vienmēr Korekts @fudzix 27 Jun
 @eriks_strauss Ja bez Šķēles un Valtera vēl var iztikt,tad Kambalu gan vajadzēja uzaicināt,jo ar Šejakovu EČ nav ko darīt!

Agris Blaubuks @AgrisBlaubuks 27 Jun
 @Eriks_Strauss pirms pazinot sastavu, ar visiem "neveelajamiem" bija jāizrunajas. K. Valters pareizi motiveets var izradities ļoti noderīgs!

Māris Siliņš @MarisSillins 27 Jun
 @Eriks_Strauss Trenera lēmums, kas vieniem patīks,citiem nē. Pareizs vai nē, rādīs uzvaru (un nevis skaistu zaudējumu) skaits EČ septembrī

Kroko @kroko69 27 Jun
 @Eriks_Strauss Jā,uzskatu,ka Bagatskis rīkojās pareizi. Lai jaunie spēlēt!

aigars @AigarsAj 27 Jun
 @Eriks_Strauss @SportaAvice Es jau gribēju redzēt Kambalu,Valteru un Šķēli.Kandidātos vajadzēja iekļaut. Ta,jau redzēs,kas no tā sanāks.

SEKOJIET

@Eriks_Strauss
 @SportaAvice

draugiem.lv/sporta.avize/

facebook.com/SportaAvice

Brīvdienas tapa, kad sakrāju

 Kappa®

PEOPLE ON THE MOVE®

Sākot ar
Ls **2,99***

Krāj uzlīmes
elektroniski
ar Narvesen
ID

Izvēlies šos produktus
un saņem papildus uzlīmes!

no Ls **1,75**

*Sakrājot 49 uzlīmes. Vairāk informācijas www.narvesen.lv

NARVESEN

IZVĒLIES LABĀKO!

UZDĀVINI SEV SPORTA AVĪZI LĪDZ GADA BEIGĀM!

2013
IIHF
VAN
MMA
03.05.-19.05.
Latvian Hockey
Sport Avīze
2013. GADA 30. APRĪLIS - 6. MAIJS
VISS PAR LATVIJAS IZLASI
PASAULES ČEMPIONĀTĀ

ARTŪRS IRBE
IZLASEI ATKAL «MŪRIS»

LAURIS DĀRZIŅŠ
JAUNĀIS IZLASES
LĪDERIS

UZ PRIEKŠU,
LATVIJĀ!

Zvani 80201333 (bez maksas) vai 67886714,
vai dodies uz Latvijas pastu, A/C Diena vai Kurzemes Vārds

www.nra.lv/abon